

แนวคิดในเรื่องความสำเร็จของชาวอเมริกันที่สะท้อนในนวนิยาย
สมัยต้นศตวรรษที่ 20

ปริญญานิพนธ์

ของ

ปริญญช ปวนะฤทธิ์

10 ก.ย. 2536

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ

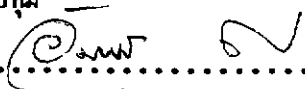
กันยายน 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

185704

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

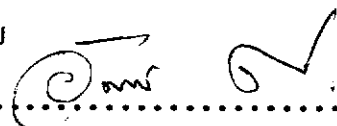
..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัมพร ศรีเสริมโชค)

..... กรรมการ

(อาจารย์กัลยาณี สุภวัน)

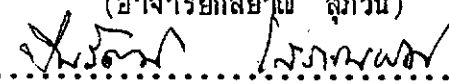
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัมพร ศรีเสริมโชค)

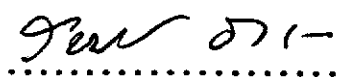
..... กรรมการ

(อาจารย์กัลยาณี สุภวัน)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยรัตน์ โสภณพิศ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ ..๑.. เดือน ..ตุลาคม.. พ.ศ. 2535.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษาจากคณาจารย์หลายท่าน ผู้วิจัย
ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัมพร ศรีเสริมโภค และอาจารย์กัลยาณี สุกวัน
ที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่คัดลอกมาในการทำปริญญานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิยรัตน์ โสภณพิศ ที่กรุณารับเป็นกรรมการ
เพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์อุไร สังขนันท์ ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ยิ่งมาโดยตลอด
ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ คุณพี่นัย คุณสอาพร และคุณสุทธิพันธ์
ปวนะฤทธิ์ ตลอดจนครอบครัวปวนะฤทธิ์ทุกคน รวมทั้งคุณพี่ระพงค์ จันทร์ประเสริฐ และเพื่อน ๆ
ที่เป็นกำลังใจที่คัดลอกเวลาจนทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการทุกอย่างสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

ปริญญช ปวนะฤทธิ์

For My Beloved Father

Looking through the window last night,

I saw many things peculiar.

All the people were so queer.

The Voice told me; "Your Dad is here."

"Dad I'm telling you one thing;

I always think that you are here.

And I've thought like this for years

Since it can get rid of my fear.

Fear takes place for years.

Oh, Dad, please come here.

Come and whisper softly to my ears."

"I'm here, I'm near, don't fear."

Your Daughter

Preeyanuch Pawanarith

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	10
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	10
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	11
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	11
	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	12
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2	ชีวประวัติของธีโอคอร์ ไครเซอร์ และฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิห์เจอรัลด์ และเรื่อง ย่อของนวนิยายเรื่อง <u>Sister Carrie</u> และ <u>The Great Gatsby</u>	
	ประวัติของธีโอคอร์ ไครเซอร์	21
	เรื่องย่อ <u>Sister Carrie</u>	29
	ประวัติของฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิห์เจอรัลด์	32
	เรื่องย่อ <u>The Great Gatsby</u>	40
3	สภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสหรัฐอเมริกาในสมัยต้นศตวรรษที่ 20	
	สภาพเศรษฐกิจ	44
	การขยายตัวทางค้าธุรกิจและการบริการ	45
	ความก้าวหน้าและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในเชิงธุรกิจและอุตสาหกรรม ..	46

สภาพสังคม	51
การเปลี่ยนแปลงในแง่จำนวนและกลุ่มผู้อพยพ	51
กลุ่มผู้อพยพจากยุโรป	51
กลุ่มผู้อพยพจากชนบท	53
ผลกระทบจากจำนวนผู้อพยพและความพยายามในการแก้ปัญหา	54
ปัญหาการขยายตัวของเขตเมือง	54
ปัญหาอาชญากรรม	55
การแก้ปัญหาสังคม	56
วิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปของคนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20	57
แนวคิดในเรื่องความสำเร็จของคนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20	64
4 วิเคราะห์แนวคิดในเรื่องความสำเร็จในนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง	
แรงผลักดันที่ทำให้เกิดแนวคิดในเรื่องความสำเร็จ	69
แรงผลักดันภายนอก	69
แรงผลักดันภายใน	76
ยุทธวิธีที่จะได้มาซึ่งความสำเร็จในชีวิต	84
สาเหตุที่ทำให้ตัวละครเอกประสบความล้มเหลวในชีวิต	90
พฤติกรรมของตัวประกอบที่สำคัญอันแสดงออกถึงทัศนคติที่มีต่อแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอก	95

บทที่	หน้า
5 สรุปผลการศึกษาวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ	104
บรรณานุกรม	113
ประวัติย่อของผู้วิจัย	119

บทนำ

ภูมิหลัง

วรรณคดีคือ สิ่งที่สะท้อนให้เห็นความเป็นอยู่ วิถีชีวิตและสภาพสังคมในอดีตได้เป็นอย่างดี นักประพันธ์นอกจากจะใช้ชีวิตส่วนตัวเป็นวัตถุดิบในการเขียนนวนิยายของเขาแล้ว ยังอาศัย สภาพแวดล้อมของสังคมที่เขาใกล้ชิดมาเป็นวัตถุดิบในการเขียนด้วย (วิภา กงกะนันทน์. 2520 : 8) คุณค่าของวรรณคดีอีกประการหนึ่ง นอกเหนือจากการสะท้อนสภาพของสังคมก็คือ การชักจูงสังคมไปในทิศทางที่ผู้ประพันธ์ต้องการ (เสริมจิตร สิงหนะ. 2518 : คำนำ) จากความคิดเห็นดังกล่าว จะเห็นว่า บทประพันธ์ที่แทรกข้อเสนอนะและแนวคิดในการแก้ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผู้ประพันธ์ ได้ประพันธ์ผลงานของเขามา นับได้ว่าเป็นผลงานอันก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ศึกษาวรรณคดีจำนวนมากในหลาย ๆ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย นักประพันธ์หลายคน ในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ของ อเมริกา มีแนวการเขียนที่โต้เถียงกันแล้วข้างต้น ในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยสนใจวิเคราะห์งานเขียนที่ สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของชาวอเมริกัน (The American Notions of Success) นักประพันธ์ที่มีผลงานดังกล่าวข้างต้น ที่ผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์ ได้แก่ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิตซ์เจอร์รัลด์ (Francis Scott Key Fitzgerald) และธีโอดอร์ ไดรเซอร์ (Theodore Dreiser) นักประพันธ์ทั้ง 2 คนเป็นผู้ที่มีผลงานที่มีนักวิจารณ์กล่าวถึงอย่างกว้างขวาง อีกทั้งเป็น นักประพันธ์ที่กล้าตีแผ่สภาพความเป็นจริงของสังคมอเมริกันในสมัยนั้นอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของเจมส์ที่มีต่อนักประพันธ์ (James. 1973 : 32 - 38) ที่กล่าวว่าศิลปินและนักประพันธ์ไม่ควร จำกัดตัวเองอยู่แต่เพียงการเสนอผลงานที่สะท้อนแต่ความคิดความงาม แต่ต้องสะท้อนความจริงทุกด้าน เนื้อหาของวรรณคดีคือ แง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต วรรณคดีเป็นการสะท้อนความจริงทุกด้าน รูปแบบ

สูงสุดของวรรณคดีคือ "คำร่าแห่งชีวิต" ศิลปินและนักประพันธ์ ต้องมีปฏิกิริยาต่อปัญหาสังคม ชี้ให้เห็น ปัญหาและทางแก้ไข ซึ่งต้องเป็นทางที่ปฏิบัติจริงได้ วรรณคดีจึงมีบทบาททางสังคมในชีวิตจริง มีการ แนะนำ เสนอแนวทางที่ถูกต้อง เหมาะสมกับชีวิตจริง ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น นวนิยาย 2 เรื่อง อันได้แก่ Sister Carrie แต่งโดย ธีโอดอร์ ไครเซอร์ และ The Great Gatsby ซึ่ง แต่งโดย ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ จึงเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาวิเคราะห์เพราะเป็น นวนิยายที่สะท้อนสภาพความเป็นจริงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวิถีชีวิตของคนอเมริกัน ในสมัย ต้นศตวรรษที่ 20 กล่าวคือ สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมในยุคที่เศรษฐกิจเฟื่องฟู ผู้คนให้ความสำคัญใน เรื่องวัตถุ และสภาพศีลธรรมที่เสื่อมทรามลง ฟิทซ์เจอร์รัลด์ (Pizer. 1966 : 11 - 14) ได้กล่าวถึง ไครเซอร์ไว้ว่า เขาคือนักเขียนแนวธรรมชาตินิยม (Naturalism) ของอเมริกาในสมัยศตวรรษที่ 20 เพราะเขาเป็นผู้ที่ชี้ให้ผู้อ่านตระหนักถึงความต้องการทางธรรมชาติของมนุษย์ ชี้ให้เห็นถึงความเป็นจริง ของชีวิต นวนิยายของไครเซอร์ในระยะต้น ๆ นั้น เน้นให้ผู้อ่านเห็นว่า มนุษย์เราไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยง ความต้องการทางร่างกายได้ ซึ่งความต้องการที่กล่าวนี้ เป็นสิ่งที่ไม่มีใครรู้แน่นอนได้ แต่เป็นสัญชาตญาณ ที่ฝังอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน ตัวละครในนวนิยายของไครเซอร์จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความมกคันของมนุษย์ ที่คอยโอกาส แต่มีความต้องการที่จะมีความสุขในชีวิต โดยพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ไปได้ สำหรับฟิทซ์เจอร์รัลด์นั้น ได้ถูกขนานนามว่าเป็นสัญลักษณ์ที่มีชีวิตแห่งสมัยเพลงแจ๊ส (Jazz Age) ของ สหรัฐอเมริกาในสมัยศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นระยะที่สหรัฐอเมริกา กำลังเจริญถึงขีดสุด และเป็นระยะแห่งการกอบโกยเงินทองและความร่ำรวยจากสงคราม พวกผู้ที่มี เงินได้ใช้จ่ายเงินทองอย่างฟุ่มเฟือย สรุ่ยสุร่าย ใช้ชีวิตอย่างหรูหรา เพื่อความสุขและความมีหน้ามีตา ในสังคม และเป็นยุคที่ศีลธรรมกำลังเสื่อมทรามลง ฟิทซ์เจอร์รัลด์ได้ถ่ายทอดเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ลงในนวนิยายของเขา โดยใช้ประสบการณ์จริงรวมทั้งชีวิตประวัติของตนเองเป็นวัตถุดิบในการเขียน จนทำให้เขาได้รับการยกย่องว่าเป็นนักเขียนที่เป็นตัวแทนของสมัยเพลงแจ๊สของอเมริกา (Mizener. 1965 : 18) นักประพันธ์ทั้งสองคนได้สะท้อนภาพสังคมและวิถีชีวิตของชาวอเมริกันในสมัยต้น ศตวรรษที่ 20 ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ต้องการชี้ให้เห็นความเป็นจริงในสังคม และวิถีชีวิต

ตลอดจนแนวคิดของคนในสังคมขณะนั้น อีกทั้งยังแทรกข้อคิดและแนวทางแก้ไขปัญหานั้นเป็นประโยชน์
ต่อเยาวชน และผู้สนใจศึกษาวรรณคดีอเมริกันอีกเป็นจำนวนมาก

แนวคิด ตลอดจนทัศนคติต่าง ๆ ในเรื่องการดำเนินชีวิตของชาวอเมริกันในสมัยศตวรรษที่ 20 ที่ผู้ประพันธ์ทั้ง 2 คน คือ ฟิทซ์เจอรด์ และโครเชอร์ ได้ถ่ายทอดผ่านตัวละครเอก
ในนวนิยายของพวกเขาทั้ง 2 เรื่อง คือ The Great Gatsby และ Sister Carrie นั้น
หากจะมองถึงประโยชน์อันนอกเหนือจากประโยชน์ต่อเยาวชนรุ่นหลังของผู้ประพันธ์แล้ว ยังเป็น
ประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาวรรณคดีอเมริกันที่อาศัยอยู่ในนานาประเทศ ด้วยเหตุที่ว่า ปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษนับได้ว่าเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วโลก และวรรณคดีอเมริกันก็จัดได้ว่าเป็น
การสื่อสารที่เป็นตัวหนังสือซึ่งสามารถถ่ายทอดไปสู่ผู้สนใจทุกคนได้ ประเทศไทยเองก็เช่นกัน มีผู้ให้
ความสนใจศึกษาวรรณคดีอเมริกันเป็นจำนวนมาก คุณค่าที่ได้จากการศึกษาวรรณคดีนั้นมีประโยชน์
ทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่ผู้ศึกษา ดังที่ เสริมจิตร สิงหนเสนี (2529 : 28) ได้กล่าวไว้ว่า คุณค่า
ของประสบการณ์ที่แปลกใหม่จากวรรณกรรมอังกฤษและวรรณกรรมอเมริกันอาจแบ่งออกได้เป็น 4
ประการ

ประการแรก ประสบการณ์แต่ละอันให้ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความเข้าใจที่
แปลกใหม่แก่เรา เป็นการขยายความรู้ ความคิดและความเข้าใจของเราให้กว้างขวางออกไป

ประการที่สอง ประสบการณ์ที่ได้รับจากการอ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ และ
พัฒนาแนวความคิด ตลอดจนจินตนาการเพิ่มขึ้น

ประการที่สาม ประสบการณ์เหล่านี้ จะช่วยให้เราเผชิญโลกด้วยความเตรียมพร้อมที่ดียิ่งขึ้น
คือ สังเกตสิ่งที่แปลก ๆ ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น มีความฉะฉานหรือตื่นตัวทันใจน้อยลง และปฏิบัติคนให้
สอดคล้องกับสิ่งเหล่านั้นได้ดีขึ้น

ประการที่สี่ ประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับจากวรรณกรรมอังกฤษและวรรณกรรมอเมริกันจะช่วย
ให้เราเข้าใจจิตใจของคนอังกฤษและอเมริกันได้ดียิ่งขึ้น เมื่อเข้าใจแม้กระทั่งคนต่างชาติต่าง
วัฒนธรรม เราอาจย้อนกลับมาเข้าใจคนไทยด้วยกันได้ดียิ่งขึ้น ความเข้าใจนี้ย่อมนำไปสู่ความสำเร็จ
ในการดำรงชีวิตในสังคมไทย และการร่วมมือกับเพื่อนร่วมชาติในการรับใช้ประเทศชาติ

จากถ้อยคำข้างต้นนั้น จะเห็นได้ชัดว่า คุณค่าที่ได้รับจากการศึกษาวรรณคดีนั้นมีค่าน้อย เฉพาะในวงแคบ แต่ในทางตรงข้าม คุณค่าของวรรณคดีนั้นลึกซึ้ง ผู้ศึกษาวรรณคดีหากสามารถเข้าถึงคุณค่าของวรรณคดีได้ถึงจุดที่มองเห็นว่าวรรณคดีมีความเป็นสากล และเป็นเสมือนตัวแทนถ่ายทอดประสบการณ์ ข้อคิด และทัศนคติต่าง ๆ จากผู้เขียนสู่ผู้อ่าน และสามารถที่จะหยิบยกเอาคุณค่าต่าง ๆ เหล่านั้นมาเป็นแนวทางแห่งการเตรียมตนเองให้พร้อมรับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในชีวิตจริงของตนแล้ว นับได้ว่าผู้ศึกษาวรรณคดีได้เข้าถึงคุณค่าของวรรณคดีอย่างแท้จริง

สภาพทั่วไปของสังคมอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 นั้น มีผู้ให้คำนิยามไว้มากมาย อาทิ เช่น "ศักราชที่ไร้แก่นสาร" (Era of Wonderful Nonsense) "ยุคแห่งแอสไพริน" (The Aspirin Age) "ทศวรรษที่ไร้กฎหมาย" (The Lawless Decade) "ยุคแห่งกิเลส" (The Passionate Age) และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศตวรรษที่ 20 มักถูกขนานนามว่า "ยุคแห่งเพลงแจ๊ส" เหตุผลที่ศตวรรษที่ 20 ถูกขนานนามเช่นนี้ก็กล่าวมาก็เพราะจากรายงานในสมัยนั้น จะพบว่ายุคนี้เป็นยุคที่ชาวอเมริกันไม่ทำอะไรมากไปกว่าการเล่นหุ้นในตลาดหุ้น การเดินร่ำ จ้างงานเลี้ยงสังสรรค์ แต่งกายหรูหรา มั่วสุมอบายมุข และเสพของมึนเมา (Davis. 1972 : 1) แอลเลน (Allen. 1931 : 78 - 88) ได้กล่าวถึงสมัยศตวรรษที่ 20 ของอเมริกันว่า เป็นสัญลักษณ์แห่งแนวความคิดใหม่ ๆ ของชาวอเมริกัน เป็นความคิดที่มองข้ามคุณค่าของแนวความคิดที่มีมาแต่ดั้งเดิม เช่น ความเชื่อทางศาสนา มีการเกิดขึ้นของลัทธิที่ถือความพอใจของตนเป็นใหญ่ (Hedonism) การเยาะเย้ยถากถางกัน และความหลงใหลมกมายในวัตถุ เป็นยุคที่ปัญญาชนต่อต้านพวกเคร่งศาสนา และเรียกร้องว่าปัจเจกบุคคลมีสิทธิอิสระที่จะค้นหาความหมายให้กับชีวิตและยิ่งไปกว่านั้น พวกปัญญาชนเหล่านี้มีความคิดว่าโลกเต็มไปด้วยความเลวร้ายและยัคลัทธิการทำลายล้าง (Nihilism) คือคิดว่าโลกสมควรถูกทำลาย เพราะเต็มไปด้วยภาพลวงตา การแก่งแย่งชิงดีกันและความอยุติธรรมในสังคม แต่อย่างไรก็ตาม ปัญญาชนเหล่านี้ ก็ต้องพบกับความท้อแท้ สิ้นหวัง เนื่องจากชาวอเมริกันส่วนใหญ่ต่อต้านความคิดของพวกเขา ในสมัยศตวรรษที่ 20 นั้น ชาวอเมริกันส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปในเรื่องความสำเร็จทางวัตถุ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และความสามารถทางการโฆษณา ฯลฯ

คนเหล่านี้ทุ่มเทตนเองให้กับการทำงาน มีวิถีชีวิตแบบนักธุรกิจ ซึ่ง พรอทโธ (Prothro) เรียกยุคนี้ว่า "ยุคแห่งดอลลาร์" (Dollar Decade) โดยวัดความสามารถและความทะเยอทะยานของคนจากวัตถุ หายที่สังคมเหล่านี้ต้องอพยพตัวเองไปอยู่ต่างประเทศ ในดินแดนที่พวกเขาคิดว่าจะเปิดโอกาสให้พวกเขามีอิสระในทางความคิด และแสวงหาความหมายในชีวิตซึ่งไม่มีทางเป็นไปได้ หากพวกเขายังใช้ชีวิตอยู่ในอเมริกา ดินแดนที่กล่าวนี้ก็อยู่ยุโรป และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปารีส (Aldridge. 1951 : 12 - 20)

จะเห็นได้ว่า จากปฏิกริยาต่อต้านดังกล่าวข้างต้น เป็นผลมาจากความเจริญด้านวัตถุและความลุ่มหลงในวัตถุนั้นเอง วัตถุนิยม (Materialism) ตามความหมายที่นักวิจารณ์หลายคนได้ให้พรรณนาไว้ ไม่ใช่เพียงแต่ความสะดวกสบายที่ประชาชนได้รับจากเทคโนโลยีต่าง ๆ เท่านั้น แต่หมายถึงการที่ผู้คนอุทิศตนให้กับวัตถุต่าง ๆ ในฐานะที่วัตถุนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดของชีวิตและมีความคิดที่ว่า ชีวิตจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นไว้จากการที่เราสามารถได้มาซึ่งวัตถุนั้นหรือไม่ จนกระทั่งจุดมุ่งหมายในชีวิตกลายเป็นจุดมุ่งหมายในวัตถุ (Dodds. 1965 : 240 - 241) ปัญหาในเรื่องวัตถุนิยมนั้น เป็นปัญหาต่อเนื่องมาตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 ในช่วงสมัยนั้นปัญหาสังคมเกิดจากความเจริญด้านวัตถุเป็นสำคัญ ความเจริญของสหรัฐทางด้านอุตสาหกรรมก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมทางจิตใจอย่างเห็นได้ชัด แม้ว่าจะเกิดผลดีทางด้านเศรษฐกิจอย่างมหาศาลก็ตาม สหรัฐอเมริกา นั้นมีความล้าหน้ากว่าประเทศในยุโรปทางด้านเทคโนโลยี คนอเมริกัน จึงให้ความสำคัญต่อเงินมากกว่าเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เงินกลายเป็นเครื่องวัดคุณค่าของคน ขณะที่เศรษฐกิจอเมริกันแสดงความฟุ้งเฟ้อหรูหราด้วยการมีคฤหาสน์ มีเรือยอร์คั้น คนยากจนจำนวนมากกลับมีชีวิตที่แร้นแค้น อยู่อย่างแออัดในแหล่งเสื่อมโทรม และมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วที่อยู่อาศัยก็สกปรกเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคและความชั่วร้ายต่าง ๆ ในปี ค.ศ. 1890 ปรากฏว่าชาวอเมริกันประมาณครึ่งล้านคนอาศัยตามแหล่งเสื่อมโทรม และมีอัตราการตายสูงกว่าที่อื่นถึง 4 เท่า (สุรีย์ พงษ์จันทร์. 2522 : 185 - 186) ซึ่งสภาพปัญหาสังคมเช่นนี้ ยังคงดำเนินต่อเนื่องมาจนถึงต้นศตวรรษที่ 20 ดังที่ โกลด์เชอร์สท์ (Goldhurst. 1963 : 218 - 219) ได้กล่าวถึง

ผลงานทางวรรณกรรมค่านวนิยาย ที่สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตจริงของฟิซเจอร์ส และสภาพสังคมอเมริกันในสมัยฟิซเจอร์ส ในส่วนที่เกี่ยวกับแนวคิดเรื่องความสำเร็จของชาวอเมริกันไว้ว่า ความฝันของคนอเมริกัน (American Dream) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตและการทำงาน คือทุกคนไม่ยากทำงานหนัก แต่ต้องการมีเงินมาก ๆ มีชีวิตอย่างหรูหราฟุ่มเฟือย หากจะกล่าวถึง นวนิยายในสมัยศตวรรษที่ 20 ที่สะท้อนความฝันของชาวอเมริกันได้อย่างเด่นชัดนั้น เรื่อง The Great Gatsby นั้นจัดได้ว่าเป็นนวนิยายชิ้นเอกของฟิซเจอร์ส ที่ได้รับความนิยมสูงสุด เป็น นวนิยายที่สะท้อนสภาพสังคมอันหรูหรา ฟุ่มเฟือย และศีลธรรมเสื่อมโทรม ในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่งของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งฟิซเจอร์สเคยอยู่ และเขาได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมในฐานะผู้สังเกตการณ์ ในด้านความคิดของตัวละครเอกในเรื่องคือ แกทสบี (Gatsby) นั้น จัดได้ว่า เขาเป็นตัวแทนทางความฝันของชาวอเมริกันในสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง กล่าวคือ แกทสบี ต้องการสร้างฐานะความมั่งคั่งร่ำรวยอย่างรวดเร็ว ทำงานสะดวกสบาย และยกย่องคนมีเงินทอง ใช้ชีวิตฟุ้งเฟ้อหรูหรา สรุ่ยสุร่าย แกทสบีพยายามทำทุกอย่างที่จะร่ำรวยอย่างรวดเร็ว เพื่อหวังจะให้หญิงคนรักซึ่งละทิ้งเขาไปแต่งงานกับคนอื่นที่ร่ำรวยกว่า กลับมาหาเขา เขาใช้ชีวิตอย่างหรูหรา มีคนรับใช้มากมาย ซึ่งเมื่อเดซี่ (Daisy) คนรักของเขามาเห็นบ้านเขา เธอก็แสดงความพอใจจริง ๆ (สุรพงษ์ ภักดี. 2523 : 5, 58)

ช่วงระหว่างสงครามอันยิ่งใหญ่ 2 ครั้ง คือสงครามกลางเมือง (The Civil War) และ สงครามโลกครั้งที่หนึ่งคือช่วงปี ค.ศ. 1861 - ค.ศ. 1918 นั้น สหรัฐอเมริกาเปลี่ยนสภาพจาก สังคมชนบทไปสู่สังคมเมืองใหญ่ สภาพชนบทได้หายไป มีอุตสาหกรรมเกิดขึ้นแทนที่ เช่น อุตสาหกรรม เหล็กกล้า รถไฟข้ามทวีป เมืองใหญ่ ๆ ทัศนวิสัยเรื่อย ๆ จนไม่สามารถควบคุมการขยายตัวของ ประชากร สินค้าที่ผลิตจากโรงงานต่าง ๆ ก็ไม่เพียงพอสำหรับผู้บริโภค สาเหตุที่เมืองใหญ่ใน อเมริกาต้องเผชิญกับปัญหาคั่งงล่าว ก็เนื่องมาจากเมืองใหญ่ ๆ อันเปรียบเสมือนเส้นประสาทสำคัญของอุตสาหกรรม เป็นแหล่งการลงทุนทางธุรกิจและสถาบันทางการเงิน มีโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่รองรับคนงาน คิวเหยนี้ ชาวชนบทที่ประสบปัญหาความยากจน และความแร้นแค้น จึงเข้ามาเสี่ยงโชค

หางานทำในเมืองใหญ่เป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากตัวเลขจำนวนประชากรในเมืองใหญ่ ๆ อาทิเช่น นิวยอร์ก ในปี ค.ศ. 1890 มีจำนวนประชากรถึงกว่าหนึ่งล้านคน และในช่วงสามทศวรรษนี้เอง (ค.ศ. 1860 - ค.ศ. 1890) ฟิลาเดเฟีย และบัลติมอร์ มีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นสองเท่าตัว ในขณะที่ แคนซัสซิตีและคิทรอย มีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นถึงสี่เท่าตัว (An Outline of American History. n.d. : 95, 106) เป็นที่น่าสังเกตว่าการหลั่งไหลสู่เมืองใหญ่นั้น ในจำนวนผู้คนที่อพยพเหล่านั้น มีผู้หญิงอยู่ด้วยเป็นจำนวนมาก แอลเลน (Allen. 1931 : 88 - 103) ให้แง่คิดเกี่ยวกับการอพยพของผู้หญิงสู่เมืองใหญ่ไว้ว่า ผู้หญิงส่วนใหญ่ต้องการที่จะมีอิสระจากภารกิจประจำวัน ที่ต้องกระทำต่อครอบครัว และออกมาใช้ชีวิตตามลำพังด้วยตนเอง ชีวิตที่ผู้หญิงเหล่านี้ต้องการก็คือ การหางานหาเลี้ยงตนเอง ดังจะเห็นได้จากว่า ในปี ค.ศ. 1920 เด็กสาวที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มาจากครอบครัวชนชั้นกลาง ต่างมีความฝันที่จะไปทำงานในเมืองใหญ่ ตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ อาทิเช่น ห้างขายเครื่องกีฬา หรือแม้แต่เป็นเพียงพนักงานขาย ด้วยความฝันว่าสักวันหนึ่งโชคชะตาจะเข้าข้างตน และทำให้ตนมีโอกาสเป็นผู้ซื้อและใช้สินค้าที่แพง ๆ เหล่านั้น เด็กสาวจากเมืองเล็ก ๆ ในชนบท เช่น ซอค เซนเตอร์ (Sauk Center) ที่ครั้งหนึ่งเคยพอใจที่จะใช้ชีวิตอยู่ในชนบทกลับเปลี่ยนทัศนคตินี้ และเดินทางไปเสี่ยงโชค โดยเข้าไปหางานทำในเมืองใหญ่ เช่น นิวยอร์ก ชิคาโก แครี (Carrie) ตัวละครเอกในเรื่อง Sister Carrie ก็เช่นเดียวกับคนหนุ่มสาวในสมัยนั้นกล่าวคือ อิทธิพลของการโฆษณาและสิ่งพิมพ์ ทำให้เด็กหนุ่มสาวที่ค่อยโอกาสทางการศึกษา และไม่สามารถทำงานเลี้ยงตนเองได้ตัดสินใจออกจากบ้านเพื่อมาเสี่ยงโชคในเมือง (Pizer. 108 - 117)

การศึกษาแนวคิดเรื่องความสำเร็จของชาวอเมริกันในนวนิยายเรื่อง Sister Carrie และ The Great Gatsby นั้น มีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ศึกษาวรรณคดีอเมริกันในประเทศไทย เพราะประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา นโยบายการบริหารประเทศของรัฐบาลไทยนั้นจะเจริญรอยตามประเทศที่พัฒนาแล้วทางอุตสาหกรรม สภาพสังคม เศรษฐกิจ และวิถีชีวิตของคนไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก รัฐบาลไทยมุ่งความสนใจในด้านการพัฒนาประเทศไปสู่ความเป็นประเทศ

อุตสาหกรรม ซึ่งแต่เดิมประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศเกษตรกรรม จากสภาพการเปลี่ยนแปลง
 ดังกล่าวทำให้คนไทยปรับตัวไม่ทัน จึงทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย อาทิเช่น ปัญหาความ
 เหลื่อมล้ำกันในสังคม ปัญหาอาชญากรรมและการรับค่านิยมและวัฒนธรรมตะวันตกจนทำให้วัฒนธรรม
 ไทยถูกมองข้ามไป ฯลฯ ซึ่งในปัจจุบันนี้มีผู้สนใจศึกษาปัญหาสังคมไทยกันมาก เนื่องจากเป็นปัญหาที่
 สำคัญและสมควรอย่างยิ่งที่จะช่วยกันหาแนวทางแก้ไข สุรพงษ์ ปนพทูล (2526 : 161 - 184)
 ได้กล่าวถึงปัญหาสังคมไทยโดยสรุป ดังนี้ เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมที่กำลังพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลง
 หันนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของวัตถุมากกว่าจิตใจ เช่น มีโทรทัศน์สี เครื่องซักผ้า รถยนต์จากต่างประเทศ
 เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมระหว่างเมืองกับชนบท และประการสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย
 ในปัจจุบันนี้ก็เนื่องมาจากการที่ประชาชนยังไม่มีความพร้อมที่จะรับความเจริญของวัตถุเหล่านั้น ในฐานะ
 ของผู้ศึกษาวรรณคดี ควรจะตระหนักถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และถูกถ่ายทอดในนวนิยายต่าง ๆ
 และควรจะต้องรู้จักเปรียบเทียบและวิเคราะห์สภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นกับสิ่งที่เกิดอยู่จริงใกล้ ๆ
 ตัวเรา เพื่อเป็นประสบการณ์ที่จะใช้เป็นแนวทางในการเตรียมตัวให้พร้อมรับสภาพปัญหาที่เราจะต้อง
 ประสบ ตลอดจนรู้แนวทางการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นด้วย และในฐานะผู้ศึกษาวรรณคดีนั้นเราจะได้
 เปรียบในแง่ที่ว่า หากเปรียบเทียบตัวละครเอกในนวนิยาย ไม่ว่าจะเป็นแครี่ ใน Sister Carrie
 หรือแกทสบี้ใน The Great Gatsby เป็นบุคคลต่าง ๆ ในสังคมที่ประสบปัญหาเช่นเดียวกับ
 เรา บุคคลเหล่านั้นจะเป็นเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนให้ผู้ศึกษาวรรณคดีเห็นภาพของตนเองชัดเจน
 ยิ่งขึ้น และที่สำคัญก็คือ เราจะอยู่ในสภาพที่มีสติและรู้จักตนเองว่าทางที่จะก้าวไปหรือที่เรียกว่า
 หนทางสู่ความสำเร็จ ที่จริงแล้ว สิ่งที่เราควรมุ่งเน้นอยู่ตรงไหน ต่างกับแครี่และแกทสบี้ ซึ่งเขาทั้งสอง
 ไม่ได้ล่วงรู้ถึงจุดนี้ แครี่นั้นแม้จะสามารถก้าวไปถึงจุดที่เธอคิดว่าเป็นความสำเร็จในชีวิต ก็มีชีวิตที่
 หรุกรวามีเงินทอง มีความเป็นอยู่ที่สุขสบาย ก็เป็นแค่สิ่งที่แครี่คิดเอาว่าเป็นความสำเร็จในชีวิต แต่
 ในความเป็นจริงที่ลึกซึ้งกว่านั้น ในฐานะผู้ศึกษาวรรณคดีจะทราบว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งที่จะนำมาซึ่ง
 ความสุขที่แท้จริงในชีวิต จากสรุปท้ายของเรื่อง Sister Carrie ไครเซอร์ได้ถ่ายทอดให้เรา
 ทราบได้เป็นอย่างดี แกทสบี้ก็เช่นเดียวกัน เขาตายไปกับความฝันของเขา แต่ได้ทิ้งความจริงที่เรา

ผู้อ่านทราบที่ว่าแกทสบีจบชีวิตลงอย่างโดดเดี่ยว ความสำเร็จทางด้านการวัตถุ และความมั่งคั่งร่ำรวยของเขาเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเขาประสบความสำเร็จอันแท้จริงในชีวิตหรือไม่

สภาพที่เกิดขึ้นกับตัวละครเอกทั้ง 2 เรื่อง ทำให้เราหึงตระหนักว่า การพัฒนานั้นควรจะหมายความว่าพัฒนาสิ่งใดบ้าง ดังที่ อมร รักษาทรัพย์ (2515 : 174) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า หลักการพัฒนาประเทศไม่ควรหึงเล็งเฉพาะความเจริญทางวัตถุหรือรายได้เป็นตัวเงินเป็นหลัก แต่ควรมุ่งถึงความเจริญทางจิตใจและศิลปวัฒนธรรมไปพร้อมกัน และในการที่เราจะพัฒนาด้านจิตใจและศิลปวัฒนธรรมควบคู่กันไปด้วยการพัฒนาด้านวัตถุ เราควรจะหาเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอันจะนำประเทศไทยและคนไทยของเราก้าวไปสู่ความสำเร็จและความสุขอันแท้จริงของชีวิต และเครื่องมือสำคัญดังกล่าวก็ได้แก่ การศึกษา สนิธ กษลิทธิ (2527 : 25) ได้ให้แนวคิดที่สอดคล้องกันนี้ว่า เนื่องจากสภาพของสังคมมีการเปลี่ยนแปลง (Dynamic) อยู่ตลอดเวลา สังคมจึงต้องการให้สมาชิกมีความคิด วิจารณญาณ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ มีการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ และพอใจที่จะได้มีการเปลี่ยนแปลงทางสภาพของสังคมด้วย การศึกษาคือทำหน้าที่กระตุ้นให้สมาชิกเกิดแนวความคิดและวิจารณญาณ สร้างสรรค์ ค้นคว้าสิ่งที่ตั้งถามให้กับสังคม นับว่าการศึกษาคือเป็นกลไกที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยการปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น หรือการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ตลอดจนการยอมรับวัฒนธรรมของสังคมที่ดีที่เหมาะสมกับสภาพสังคมเดิมในเรื่องการดำเนินชีวิต ค่านิยม ความเชื่อ ความรู้ ฯลฯ สังคมมนุษย์จะได้คงอยู่ต่อไป ในการใช้การศึกษาคือเป็นเครื่องมืออันสำคัญต่อสมาชิกในสังคมดังกล่าวมาแล้วนั้น ในการเรียนการสอนวรรณคดีก็เช่นกัน ผู้สอนควรจะตระหนักถึงคุณประโยชน์ดังกล่าวของการศึกษาและสอนวรรณคดีโดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านความคิด สติปัญญา มีวิจารณญาณในการศึกษาวรรณคดี และรู้จักที่จะวิเคราะห์ให้เห็นด้านบวกและด้านลบ ที่ผู้เขียนวรรณคดีหลาย ๆ คนพยายามจะถ่ายทอดให้เราในฐานะผู้ศึกษา และหากการเรียนการสอนวรรณคดีสามารถก้าวมาถึงจุดนี้ได้ การศึกษาวรรณคดีก็จะมีส่วนช่วยพัฒนาคุณภาพของผู้ศึกษาวรรณคดีได้อย่างแท้จริง กล่าวโดยสรุปก็คือ การเรียนการสอนวรรณคดีในปัจจุบันนี้ ควรจะมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพของสังคมให้ได้ ซึ่งประชากรที่มีคุณภาพนั้น ทองคุณ หงส์พันธ์ (ม.ป.ป. : 82 - 84) ได้จำแนกลักษณะ

ไว้ว่า ต้องเป็นคนที่รู้จักใช้ความคิดอย่างมีจุดหมายปลายทางคือ รู้จักคิดอย่างมีระบบ มีแบบแผน มีลักษณะการคิดแบบวิทยาศาสตร์ คือมีขั้นตอนการคิด มีการวิเคราะห์ และสรุปอย่างมีเหตุผล เป็นคนที่สามารถคาดการณ์ทายหน้าได้มากกว่า โดยอาศัยข้อเท็จจริงจากความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านมาในการคาดการณ์

การค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับความสำเร็จของชาวอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ผู้วิจัยต้องการให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวรรณคดีอเมริกันในปัจจุบันด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประโยชน์ต่อผู้เรียน ซึ่งนอกจากจะได้ประโยชน์จากการเรียนรู้ตัวนวนิยายแล้ว ควรจะรู้จักหยิบยกเอาแนวคิดที่ได้จากการอ่านนวนิยายเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้กับชีวิตตนเองอย่างถูกต้อง และสำหรับผู้สอนควรตระหนักถึงการเลือกนวนิยายที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนว่า นวนิยายเรื่องใดที่มีข้อคิด และคุณค่าที่สำคัญอันเหมาะสมในการที่จะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน และทำให้การเรียนการสอนวรรณคดีอเมริกันมีคุณค่าต่อสังคมไทยมากที่สุด

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อวิเคราะห์แนวคิดเรื่องความสำเร็จของชาวอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 จากตัวละครเอกในเรื่อง Sister Carrie และเรื่อง The Great Gatsby
2. เพื่อวิเคราะห์ทัศนคติของตัวละครอื่นที่มีต่อตัวละครเอก ในเรื่องของความสำเร็จ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้เห็นสภาพเศรษฐกิจและสังคมตลอดจนแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของชาวอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20
2. ทำให้ทราบทัศนคติของผู้เขียนในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จอันสะท้อนจากพฤติกรรมของตัวละครเอกทั้ง 2 เรื่อง

3. ทำให้ผู้อ่านวรรณคดีรู้จักอ่านอย่างวิเคราะห์ และเข้าถึงจุดที่เห็นคุณค่าและความเป็นสากลของวรรณคดีและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี

4. ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวรรณคดี โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีไปประยุกต์ใช้กับชีวิตจริงของตนเองได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. วิเคราะห์แนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอกในนวนิยาย 2 เรื่อง คือ
 - 1.1 Sister Carrie (1900) แต่งโดย ธูโธคอร์ ไครเซอร์
 - 1.2 The Great Gatsby (1926) แต่งโดย ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิตซ์เจอร์รัลด์
2. วิเคราะห์ทัศนคติของตัวละครอื่นที่มีต่อแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอก

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวคิดในเรื่องความสำเร็จของชาวอเมริกัน ได้แก่ แนวคิดในเรื่องต่อไปนี้
 - 1.1 ความร่ำรวย ความสำเร็จด้านวัตถุ และชีวิตหรูหรา ฟุ้งเฟ้อ
 - 1.2 สถานภาพทางสังคม
2. ตัวละครเอก ได้แก่ เจย์ แกทสบี (Jay Gatsby) เดซี่ บุคคานัน (Daisy Buchanan) ในเรื่อง The Great Gatsby และ แกรี่ มีเบอร์ (Carrie Meeber) จอร์จ เฮิร์สต์วูด (George Hurstwood) ในเรื่อง Sister Carrie
3. คัมภีร์วรรณคดี 20 หมายถึง ช่วง ค.ศ. 1900 - ค.ศ. 1926

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. อ่านและศึกษานวนิยายของ ไครเซอร์ และ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ อย่างละเอียด อันได้แก่
 - 1.1 Sister Carrie (1900)
 - 1.2 The Great Gatsby (1926)
2. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเศรษฐกิจและสังคมของอเมริกาในสมัยต้นศตวรรษที่ 20
3. ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตและผลงานของไครเซอร์ และฟิทซ์เจอร์รัลด์ จากบทวิจารณ์ต่าง ๆ วารสารและเอกสารต่าง ๆ อย่างละเอียด
4. วิเคราะห์แนวคิดเรื่องความสำเร็จและทัศนคติที่มีต่อแนวคิดในเรื่องความสำเร็จที่ปรากฏในนวนิยายทั้ง 2 เรื่องข้างต้นอย่างละเอียด
5. เสนอผลงานการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Descriptive)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายเรื่อง Sister Carrie และ The Great Gatsby

สภาพสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งความเจริญรุดหน้าอย่างสูงที่สุดทางด้านเทคโนโลยีของประเทศสหรัฐอเมริกาในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ก่อให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนอเมริกันในขณะนั้นเป็นอย่างมาก คนอเมริกันให้ความสำคัญในเรื่องความสำเร็จด้านวัตถุ จนถือได้ว่าเป็นความสำเร็จของชีวิต ด้วยเหตุนี้กล่าว คนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 จึงให้ความสนใจในเรื่องจิตใจ คุณธรรม และศีลธรรมกันน้อยลงมาก วิถีชีวิตดังกล่าวของคนอเมริกันส่วนหนึ่งเราสามารถศึกษาได้จากข้อมูลที่ปรากฏในนวนิยายสมัยนั้น โดยที่เนื้อหาในนวนิยายจะสะท้อนสภาพคนในสังคมให้ผู้อ่านวิเคราะห์ได้ แก่นชัดเจน

นวนิยายเรื่อง Sister Carrie และ The Great Gatsby นับได้ว่าเป็นนวนิยายอันเป็นตัวแทนที่สะท้อนสภาพวิถีชีวิต และแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของคนอเมริกันในส่วนที่เราเรียกว่า ความฝันของคนอเมริกันได้เป็นอย่างดี นอกจากจะสะท้อนให้เห็นความลุ่มหลงในเรื่องวัตถุ

เงินทอง และชีวิตที่หรูหราของตัวละครแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นถึงผลบั้นปลายของชีวิตที่ตัวละครประสบ อยู่ด้วยไปพร้อมกัน และสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ นวนิยายทั้ง 2 เรื่องคงกล่าวสะท้อนให้เห็นสภาพศีลธรรม ที่เสื่อมทรามลงของคนอเมริกันในสมัยนั้นได้เป็นอย่างดี

ในส่วนที่เกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายทั้ง 2 เรื่องคงกล่าว ผู้วิจัยจะ นำเสนอข้อมูลโดยแยกเป็น 2 ส่วน กล่าวคือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิด ในเรื่องความสำเร็จของคนอเมริกัน ส่วนที่สองคือส่วนที่กล่าวถึงสภาพศีลธรรมที่เสื่อมทรามลงของ คนอเมริกัน อนึ่ง เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลเป็นไปอย่างไม่ซ้ำซ้อน ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในแต่ละ ส่วนของนวนิยายทั้ง 2 เรื่องตามลำดับ ดังต่อไปนี้

แนวคิดในเรื่องความสำเร็จ

กาซิน (Kazin. 1942 : 320 - 323) กล่าวถึงผลงานในเรื่อง The Great Gatsby ของฟิซซ์เจอร์ลด์ว่า เปรียบเสมือนตัวแทนอันสำคัญที่สะท้อนสภาพสังคมอันมั่งคั่งของ ประเทศสหรัฐอเมริกา วิถีชีวิตของคนร่ำรวยในสังคม ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงความฝันของคน อเมริกันในสมัยของฟิซซ์เจอร์ลด์ ซึ่งหมายถึงความฝันที่จะเป็นคนร่ำรวยอย่างรวดเร็วและมีชีวิต อยู่อย่างหรูหราในสังคม ดังเช่น วิถีชีวิตของตัวละครเอกในเรื่อง คือ แกทสปี ซึ่งแสวงหาความ ร่ำรวยเพื่อให้ตัวเขาเป็นที่ยอมรับของสังคม และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การยอมรับจากหญิงสาวที่ เขารัก ในขณะเดียวกัน แกทสปี ยังเปรียบเสมือนผู้กระตุ้นเตือนให้คนอเมริกันตระหนักในเรื่อง ของความฝันของตนเอง และความเป็นจริงที่คนอเมริกันประสบอยู่

เทอร์นบูล (Turnbull. 1962 : 150) กล่าวว่า ชีวิตจริงของฟิซซ์เจอร์ลด์เหมือนกับ ตัวละครเอกในเรื่อง The Great Gatsby กล่าวคือ เขาทั้งสองเป็นผู้ที่ตระหนักถึงความสมบูรณ์ ฟูลุสขใน ชีวิต มีพรสวรรค์พิเศษเกี่ยวกับความหวัง และมีความพร้อมที่จะเผชิญกับความผิดหวังของ ตนเอง เทอร์นบูล ใ้กล่าวต่อไปอีกว่า ประสพการณ์ที่ฟิซซ์เจอร์ลด์เผชิญอยู่และคิดเสมอว่าเป็น

บมค้อยของเขา ก็คือเขาเป็นทนายในสังคมคนรวย ไม่ว่าจะเป็นเมื่อสมัยที่เขาเป็นเด็ก หรือใน
 ขณะที่เขาประสบความสำเร็จสูงสุด ฟิทซ์เจอราร์ด ก็บอกกับเพื่อนของเขาว่า แก่นเรื่องของ
The Great Gatsby ที่แท้นั้นคือ ความไม่ยุติธรรมที่ชายหนุ่มยากจนไม่สามารถจะแต่งงานกับ
 หญิงสาวที่ร่ำรวยได้

ฟิทซ์เจอราร์ด เป็นนักเขียนที่มีวิถีชีวิตที่ผูกพันกับความร่ำรวย ชีวิตที่หรูหรา นวนิยายของเขา
 จึงผูกพันอยู่กับโลกของวัยหนุ่มสาวอันเป็นโลกที่น่าตื่นตะลึง แม้ว่าจะเป็นโลกที่ถูกเยาะเย้ยถากถาง
 โลกของเขาเต็มไปด้วยงานเลี้ยงอันหรูหราครึกโครม และเต็มไปด้วยเรื่องราวแห่งความรักใคร่ใน
 กลุ่มคนร่ำรวย (ฉันทนา ไชยชิต. 2523 : 50) แต่อย่างไรก็ตาม ฟิทซ์เจอราร์ด ได้สะท้อนสภาพ
 โศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้นเพราะสาเหตุจากคนร่ำรวย และชีวิตที่หรูหรา ดังกล่าวเช่นกัน

แอลเลน (Allen. 1964 : 87 - 90) ได้กล่าวถึงฟิทซ์เจอราร์ดว่าตัวฟิทซ์เจอราร์ด
 นั้นมีความชื่นชมในความมั่งคั่ง ร่ำรวย เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้เขามีความสุข แต่ในขณะเดียวกัน
 ฟิทซ์เจอราร์ด ได้กล่าวว่า สิ่งเดียวกันนี้เองที่ทำให้เขาชื่นชมเช่นกัน ฟิทซ์เจอราร์ดเปรียบเทียบ
 ร่ำรวยว่าเหมือนกับสิ่งล่อใจให้ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายต้องประสบกับชะตากรรม ในการถ่ายทอดความ
 รู้สึกดังกล่าว ฟิทซ์เจอราร์ดทำได้ดีที่สุดในเรื่อง The Great Gatsby นวนิยายเรื่องนี้เป็นเสมือน
 ตัวแทนสภาพสังคมสมัยเพลงแจ๊ส ซึ่งเป็นยุคที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของอเมริกาเป็นยุคที่มี
 การแข่งขันกันโดยวัดจากความร่ำรวย และชีวิตที่หรูหรา ผู้คนในสมัยเพลงแจ๊สจะให้ความสำคัญใน
 เรื่องเงินทอง วัตถุ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการที่ได้มาซึ่งสิ่งดังกล่าว ดังเช่นชีวิตของตัวละครเอก
 ในเรื่อง คือ แกทสปี ที่มีเบื้องหลังชีวิตอันน่าสงสัย นวนิยายเรื่อง The Great Gatsby นั้น
 แอลเลน กล่าวว่าเปรียบเสมือนประวัติศาสตร์อันสำคัญ ที่เผยให้เห็นความเป็นจริงของชีวิตคน
 อเมริกันและแกทสปีได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของคนอเมริกันอันเป็นที่รู้จักกันดี

ลอง (Long. 1979 : 172 - 173) ได้กล่าวถึงงานเขียนค่านวนิยายเรื่อง
The Great Gatsby ของ ฟิทซ์เจอราร์ด ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับนักวิจารณ์คนอื่น ๆ กล่าวคือ
 นวนิยายเรื่องนี้เป็นนวนิยายที่สะท้อนสภาพสังคมสมัยฟิทซ์เจอราร์ดได้เป็นอย่างดี ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

จุดจบของความฝันของคนอเมริกันซึ่งฟิซซ์เจอร์รัลด์ได้นำมาบอกเรื่องดังกล่าวผ่านตัวละครเอกของเขา ตัวละครเอกในเรื่อง The Great Gatsby คือ ผู้ชายที่มาจากภูมิหลังครอบครัวที่ยากจนที่พยายามไต่เต้าไปสู่ความร่ำรวย ตัวละครเอกของฟิซซ์เจอร์รัลด์นั้น มักจะต้องมีความสัมพันธ์กับหญิงสาวที่ร่ำรวยกว่าตน และสิ่งนี้เองที่ทำให้ตัวละครเอกรู้สึกค่าตัวน้อยกว่าหญิงสาวที่ตนรัก แต่ในขณะเดียวกันก็มีความพยายามที่จะครอบครองหญิงสาวคนนั้นให้ได้ และความพยายามดังกล่าวก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ตัวเขาเองในท้ายที่สุด ลองไล่กล่าวต่อไปอีกว่า ตัวละครเอกในนวนิยายของฟิซซ์เจอร์รัลด์นั้นมีชีวิตอยู่ท่ามกลางภาพลวงตา กล่าวคือ ภาพลวงตาของหญิงสาวที่ตนรัก และภาพลวงตาของคนในสังคมที่เขาอาศัยอยู่ คงจะเห็นได้จาก เกย์ท็อบบี้ที่แกทส์บี้หลงรัก ไม่สามารถทำให้ความฝันของแกทส์บี้เป็นจริงได้เลย ทั้งเกย์ท็อบบี้และคนในสังคมมีแต่ความหลงใหลและเห็นแก่ตัว นวนิยายเรื่อง The Great Gatsby นั้นสะท้อนให้เห็นอิทธิพลของเงินที่มีต่อตัวละครในเรื่อง และในขณะเดียวกันมีเรื่องความตายเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเช่นกัน

ในขณะที่ ฟิซซ์เจอร์รัลด์เป็นเสมือนนักเขียนที่เป็นตัวแทนสภาพสังคมอเมริกันสมัยเพลงแจ๊ส และเรื่อง The Great Gatsby ได้รับการยกย่องว่าเป็นนวนิยายที่ดีที่สุดของเขาในช่วงที่เขามีชีวิตที่ร่ำรวย มั่งคั่งอย่างเหลือล้น โดยแท้จริงแล้วแทบจะเป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อว่า ฟิซซ์เจอร์รัลด์ได้รับความสำเร็จสูงสุดและมีรายได้ดีมากในฐานะนักเขียนนวนิยายที่ค่อนข้างจะเคร่งเครียดเอาจริงเอาจัง อีกทั้งยังได้รับความสำเร็จในฐานะนักเขียนที่ได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสารชั้นนำหลายฉบับของสหรัฐอเมริกาในยุคนั้น ฟิซซ์เจอร์รัลด์ได้ตระหนักดีว่าในช่วงเวลาที่เต็มไปด้วยความสุขอย่างที่สุดนั้นย่อมจะมีเวลาแห่งความโศกเศร้าเช่นกัน และเมื่อเวลาผ่านไป ความสุขย่อมลดน้อยลง และความทุกข์ที่แท้จริงย่อมจะปรากฏขึ้น นวนิยายเรื่อง The Great Gatsby ได้สะท้อนให้เห็นความรู้สึกอันลึกซึ้งนี้ของฟิซซ์เจอร์รัลด์ ทั้งนี้เพราะเขาตระหนักแล้วว่า ชีวิตที่ร่ำรวย หูหรานั้นไม่ได้เป็นเครื่องประกันแก่เราว่าจะก่อให้เกิดความสุขอย่างถาวรได้เสมอไปและการแสวงหาความรื่นรมย์ หรือความสนุกสนานอย่างเดียวย่อมจะประสบกับความเจ็บปวดครวครวอย่างยิ่งได้ในที่สุด (ฉันทนา ไชยชิต. 2523 : 50 - 51) ไครเซอร์ ก็เช่นเดียวกับฟิซซ์เจอร์รัลด์ที่ได้ชื่อ

ว่าเป็นนักเขียนที่ไม่หลอกลวงผู้อ่านนวนิยายของเขา เพราะใคร่ชอบเป็นนักเขียนที่เขียนนวนิยายเพื่อสะท้อนสภาพสังคมอเมริกันในสมัยนั้นด้วยความเป็นจริงเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผันของชนอเมริกันดังจะเห็นได้จากเอกสารและงานวิจัยดังต่อไปนี้

ลินน์ (Lynn. 1957 : 157) กล่าวถึงงานเขียนด้านนวนิยายเรื่อง Sister Carrie ของใคร่ชอบว่า ตัวละครเรื่องดังกล่าว มีจิตใจที่หยาบกระด้างจนบางครั้งทำให้ดูเหมือนว่าเป็นคนเลว กล่าวคือ ตัวละครต่าง ๆ โดยเฉพาะตัวละครเอกในเรื่องคือ แครี่ จะผันถึงสิ่งที่ไร้สาระและคิดเอาว่าสิ่งดังกล่าวคือความสุขที่แท้จริงในชีวิต และจะทุ่มเทการกระทำทุกวิถีทางที่จะได้มาซึ่งสิ่งที่ตนคิดว่า คือความสุข ลินน์ กล่าวว่า ความผันของแครี่ ก็คือ การมีชีวิตอย่างหรูหรา ร่ำรวย ซึ่งในฉากสุดท้ายของเรื่อง Sister Carrie ใคร่ชอบได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความผันของตัวละครเอกว่าจบลงในลักษณะที่ไม่เป็นไปดังที่เธอคาดหวังไว้ ความสำเร็จด้านวัตถุและชีวิตหรูหราที่แครี่ไขว่คว้ามาได้กลับถูกสะท้อนให้เห็นในสภาพที่แครี่ท้อแท้และเบื่อหน่ายในชีวิต ในขณะที่เฮิร์สทวูด ซึ่งเป็นตัวละครที่หมดสิ้นทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นเงินทอง ทรัพย์สินสมบัติ และชีวิตที่หรูหราที่เขาเคยมี เขากลับเผชิญหน้ากับความล้มเหลวด้วยความมีสติและความเข้าใจในชีวิตมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการที่เขาเตรียมแผนการในการฆ่าตัวตายอย่างเยือกเย็น สุขุม และรอบคอบ จูคินี่เองที่ใคร่ชอบต้องการให้ผู้อ่านได้ตระหนักว่า สิ่งใดคือความผัน และสิ่งใดคือความเป็นจริงที่มนุษย์เผชิญอยู่

พิซเซอร์ (Pizer. 1966 : 19 - 24) กล่าวถึงนวนิยายเรื่อง Sister Carrie ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับลินน์ เพียงแต่พิซเซอร์กล่าวเพิ่มเติมในเรื่องการใช้สัญลักษณ์ที่สำคัญในเรื่อง Sister Carrie ของใคร่ชอบ ก็คือ แก้วอียิปต์อันเป็นสัญลักษณ์ที่ใคร่ชอบสะท้อนให้เห็นถึงสภาพที่ยังคงเดิมของแครี่ แครี่เคยนั่งบนแก้วอียิปต์ในคืนแรกที่เธอมาถึงชิคาโกและผันถึงชีวิตที่ดีกว่าที่เธอกำลังประสบอยู่ในขณะนั้น ต่อมาในตอนจบของเรื่อง ทั้ง ๆ ที่เธอได้ชีวิตแบบที่เธอใฝ่ฝันเอาไว้ในตอนแรกทุกประการ แต่เธอก็ยังคงต้องนั่งอยู่บนแก้วอียิปต์อีกเช่นเดิมและใฝ่ฝันถึงบางสิ่งบางอย่างที่เธอเองก็ไม่ทราบว่าแท้จริงสิ่งนั้นคืออะไร และเธอยังคงต้องค้นหา

ต่อไปในอนาคต พิชเชอร์ กล่าวว่า แม้เก้าอี้โยกจะเคลื่อนที่ไม่ได้แต่มันก็สามารถเคลื่อนไหวได้ และการเคลื่อนไหวยนี้เองคือสิ่งที่โครเชอร์ได้สะท้อนให้ผู้อ่านตระหนักถึงสิ่งที่แคร์รี่เริ่มต้นพบ เพียงแต่ยังไม่เข้าใจต้องแท้ และสิ่งนั้นก็คือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับที่โครเชอร์คิดถึงอยู่ตลอดเวลา กล่าวคือ โลกเต็มไปด้วยสิ่งที่เขายังไม่เข้าใจ และโศกเศร้าสำหรับเขา

ตัวละครเอกในเรื่อง Sister Carrie นั้น มีพฤติกรรมที่ลุ่มหลงในวัตถุมากเช่นเดียวกับ เคซี่ ในเรื่อง The Great Gatsby แต่เนื่องจากว่าภูมิหลังของแคร์รี่คือเด็กสาวจากชนบท มีฐานะยากจน ด้วยเหตุนี้ แคร์รี่จึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่ค่อนข้างจะชัดเจน

ควินน์ (Quinn. 1936 : 154) ได้กล่าวถึงตัวละครเอก คือ แคร์รี่ว่ามีความต้องการในวัตถุมากจนผิดปกติ และโครเชอร์เองได้ถ่ายทอดพฤติกรรมของแคร์รี่ในลักษณะที่แม้แคฟฟิซเจอร์ลด์ ก็ยังไม่เคยกล่าวถึงความต้องการทางด้านวัตถุเหมือนกับที่โครเชอร์บรรยายไว้มาก่อน ควินน์ กล่าวว่า ความต้องการด้านวัตถุของแคร์รี่นั้นเป็นเสมือนความกระหายที่เธอมีอยู่ในลมหายใจตลอดเวลา แคร์รี่จะตื่นเต้นมากทุกครั้งที่เธอได้เห็นเสื้อผ้า เครื่องประดับที่สวยงามและมีราคาแพง จนเธอออกใจไว้ไม่ได้ต้องหยุดยั้งตัวเองเหล่านั้น และแคร์รี่มักจะชอบพูดคุยกับสิ่งของเหล่านั้นอย่างอ่อนโยนทุกครั้งราวกับพูดคุยกับสิ่งมีชีวิต

ไม่ใช่แค่ความตื่นเต้นที่ได้มีโอกาสพบเห็นเสื้อผ้าราคาแพงและเครื่องประดับที่สวยงามเท่านั้น แคร์รี่ยังรู้สึกตื่นตาตื่นใจกับสภาพความเจริญของเมืองใหญ่ เช่น ชิคาโกที่เธอได้สัมผัสเป็นครั้งแรก ไม่ว่าจะเป็นตึกรามบ้านช่องที่ใหญ่โต ห้างสรรพสินค้าที่มีสินค้าจำหน่ายมากมายซึ่งดึงดูดใจแคร์รี่มาก ซึ่งจริง ๆ แล้ว ความรู้สึกดังกล่าวของแคร์รี่ ก็คือ ความรู้สึกของโครเชอร์ในคราวที่เขามีโอกาสไปใช้ชีวิตในเมืองใหญ่อย่างชิคาโกเป็นครั้งแรกนั่นเอง ทั้งแคร์รี่และโครเชอร์แม้จะมีความพึงพอใจในสภาพเมืองใหญ่ แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีความรู้สึกที่ตนเองต่ำต้อยเมื่อเทียบกับสภาพที่เจริญมากที่ได้ประสบอยู่ (Matthiessen. 1951 : 51 - 62)

สภาพศีลธรรมที่เสื่อมทรามของคนอเมริกัน

ประเทศสหรัฐอเมริกาในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 นอกจากจะสะท้อนสภาพสังคมที่มุ่งเพื่อกันรักความสนุกสนาน และใช้จ่ายกันอย่างสุรุ่ยสุร่ายแล้ว ยังเป็นยุคสมัยที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องความเสื่อมทรามทางศีลธรรมของคนในสังคมอีกด้วย ซึ่งก็เป็นสภาพที่ปรากฏในทุกสังคมที่ถูกลัทธิฟลของวัตถุเข้าครอบงำ

นวนิยายเรื่อง The Great Gatsby ได้รับความนิยมว่าเป็นเรื่องเร้าอารมณ์ที่ทรงอิทธิพลอย่างสูงในการพิจารณาถึงช่วงเวลาเวลาที่พวกนักเลงอันธพาลมีอำนาจในการเงินและทรงอิทธิพลในสังคม กล่าวกันว่า ฟิตซ์เจอรัลด์ เป็นนักเขียนที่เข้าใจยุคต้นศตวรรษที่ 20 ได้ดีอย่างที่สุด สังคมดังกล่าวนี้คือสังคมที่ผู้คนไม่เคารพกฎหมายและไร้ศีลธรรม สังคมเต็มไปด้วยผู้คนที่สูญเสียความหวังและอยู่อย่างจิตใจที่รันทด

ฟรายเยอร์ (Fryer. 1988 : 43) ได้วิเคราะห์พฤติกรรมของเคซีในเรื่อง The Great Gatsby ว่า พฤติกรรมของเคซีเป็นเช่นเดียวกับตัวละครผู้หญิงในนวนิยายเรื่องอื่น ๆ ของฟิตซ์เจอรัลด์ กล่าวคือ เคซีจะมีความสับสนและขัดแย้งในใจเกี่ยวกับเรื่องคุณความดีและความต้องการของตนเอง เคซีมีความต้องการที่จะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยในสังคม ชีวิตที่เคซีต้องการก็คือการได้แต่งงานกับชายหนุ่มที่ร่ำรวยและมีสถานภาพที่ดีในสังคมอันจะช่วยให้เธอสามารถใช้ชีวิตอยู่อย่างสุขสบายได้ ดังนั้น แม้ว่าเคซีจะรักและเห็นในคุณความดีของแกทสปีแต่เธอก็ไม่สามารถละทิ้งชีวิตที่สุขสบายที่เธอมีอยู่ได้ และท้ายที่สุดเคซีก็ได้ชื่อว่าเป็นคนที่เห็นแก่ตัวและขาดความรับผิดชอบเมื่อเธอทิ้งให้แกทสปีประสบกับชะตากรรมที่เธอเป็นผู้ก่อขึ้นในตอนจบของเรื่อง

ฟิตซ์เจอรัลด์เป็นนักเขียนที่มักจะเขียนนวนิยายจากชีวิตจริงที่เขาประสบด้วยตนเอง ดังที่เลฮัน (Lehan. 1966 : 49 - 50) ได้กล่าวถึงฟิตซ์เจอรัลด์ไว้ว่า แม้เขาจะเป็นคนโรแมนติก แต่งานเขียนที่ดีที่สุดของเขา คือ The Great Gatsby นั้นเขียนจากประสบการณ์ของเขา

นั่นเอง เลฮันได้กล่าวอย่างเชื่อมั่นว่า ตลอดเวลาฟิตซ์เจอรัลด์ได้ดึงเอาประสบการณ์ส่วนตัวมา

เขียนเพื่อบรรเทาความเจ็บปวดในใจ แม้เมื่อเขาคิดใจจะเขียนเรื่องเกี่ยวกับคนที่เขาชอบ แต่ในที่สุดเรื่องนั้นก็กลับกลายมาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวของเขาเอง ตัวเอกในนวนิยายของเขาในขณะที่ยังหลงใหลกับบางสิ่งบางอย่างอย่างอย่างบริสุทธิ์ใจ มักจะตกเป็นเหยื่อของคนที่ไม่ซื่อสัตย์และไร้หัวใจ พิชชี่ เจอ วัลคัตต์สร้างตัวละครที่มีอุดมคติให้เกิดขัดแย้งกับตัวละครที่เป็นนักวัตถุนิยม และนำไปสู่ความรู้สึกที่ว่าแห้วท่ามกลางคนที่เห็นแก่ตัว

สำหรับเรื่อง Sister Carrie นั้น แม้ว่าจะเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในฐานะที่เป็นนวนิยายนำในแนวเขียนแบบชีวิตสมจริงในวรรณคดีอเมริกัน แต่นักวิจารณ์หลายคนยังพยายามค้นหาข้อบกพร่องของใคร่ครวญในการเขียนเรื่องนี้ เริ่มจากการโจมตีว่าเขาเขียนเรื่องผิดศีลธรรมที่สนับสนุนผู้ประพฤติดีให้ได้รับความสุขในอันปลายของการต่อสู้ ในขณะที่ผู้มีความผิดน้อยกว่าถูกลงโทษจนถึงตาย ดังที่ แอลเลน (Allen, 1964 : 82 - 83) กล่าวว่า นวนิยายเรื่อง Sister Carrie สะท้อนให้เห็นความเสื่อมทรามทางศีลธรรมอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมของแครี่ตัวเอกของเรื่องที่จะทิ้งเฮิร์สทวูดไปในเวลาที่เขาคดค่าที่สุด แต่เธอกลับไม่รู้สึกละอายใจหรือทำบาปลงไป ในทางตรงกันข้าม แครี่กลับมีชีวิตที่สุขสบาย ในขณะที่เฮิร์สทวูดซึ่งโดยแท้จริงแล้วไม่ได้เป็นคนเลวโดยสิ้นคาน การขโมยเงินของเขาไม่ใช่พฤติกรรมที่เขาต้องการจะกระทำจริง ๆ แต่สถานการณ์บังคับให้เขาต้องกระทำในสิ่งที่เลวร้ายนั้น ดังจะเห็นได้จากการที่เขาเกิดความรู้สึกตกใจเมื่อพบว่าเงินในคูปองมีจำนวนมากกว่าที่เขาคิด เขาเกิดความรู้สึกขุ่นข้องหมองใจจนตัดสินใจที่จะนำเงินกลับคืนที่เดิม แต่สถานการณ์บังคับให้เขาต้องกระทำผิดในท้ายที่สุดเมื่อประตูกูปองปิดลงโดยบังเอิญ แอลเลน ยกพฤติกรรมของตัวละครในเรื่อง Sister Carrie ทั้งสองตัวมากล่าวเพื่อแสดงให้เห็นถึงความผิดในเรื่องความถูกต้อง และคุณธรรมของตัวละครทั้งสองเปรียบเทียบกัน ท้ายที่สุดแอลเลนกล่าวว่า แครี่เป็นตัวละครที่ไม่มีศีลธรรม และมีความเห็นแก่ตัวมากกว่าตัวละครตัวอื่น ๆ ในเรื่อง แม้แต่เมื่อเปรียบเทียบกับเฮิร์สทวูดก็ตาม

วัลคัตต์ (Walcutt, 1956 : 185) กล่าวถึงนวนิยายเรื่อง Sister Carrie ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันคือ ใคร่ครวญจะสร้างตัวละครเอกคือ แครี่ ให้เป็นหญิงสาวที่ขาดคุณธรรม

แต่กลับไม่ได้รับการลงโทษก็ตาม แต่เขายังคงมีความเห็นว่า แครี่เป็นคนที่เลือกเย็นที่สุดในนวนิยายเรื่องนี้ ถึงแม้จะเห็นได้จากแครี่ที่หักตัวเองออกจากครอบครัวได้อย่างไม่มีเยื่อใย ในนวนิยายเรื่องนี้ ผู้อ่านจะเห็นว่าไม่มีตอนใดเลยในเรื่องที่แครี่ได้เขียนจดหมายไปถึงพ่อ แม่ หรือแม้กระทั่งสาวที่เธอไปพักอาศัยอยู่ด้วย และยิ่งไปกว่านั้น แครี่ไม่เคยรำลึกถึงบุญคุณของผู้ชายสองคนที่เคยช่วยเหลือเธอในคราวที่เธอเดือดร้อน ตรงกันข้ามแครี่สามารถหนีจากผู้ชายคนแรกไปอยู่กับผู้ชายคนใหม่ที่เราเห็นว่า มีฐานะทางสังคม และหน้าที่การงานดีกว่า เซลล์แมนคนรักของเธอและท้ายที่สุดเธอก็ทิ้งผู้ชายคนที่สองไปทั้ง ๆ ที่ใช้ชีวิตร่วมกันมานาน โดยไม่สนใจว่าเธอประสบชะตากรรมเช่นไร

จากเอกสารและงานวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานเขียนเรื่อง Sister Carrie ของ ไครเซอร์แม้ว่าเขาจะถูกโจมตีถึงที่ปรากฏข้างต้นก็ตาม สิ่งที่ไครเซอร์ต้องการจะถ่ายทอดนั้น ก็คือความจริงของชีวิตที่จำเป็นจะต้องดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ของศีลธรรมข้อใด เพียงแต่ว่าสังคมไม่ยอมรับความคิดในเรื่องนี้ของเขาในขณะนั้น ผู้ศึกษาวรรณคดีควรวิเคราะห์พฤติกรรมที่ตัวละครในนวนิยายแต่ละเรื่องได้แสดงออกมาให้ลึกซึ้งในหลาย ๆ ด้าน เพื่อให้ทราบความคิดและข้อเสนอแนะที่ผู้เขียนนวนิยายต้องการจะให้ผู้ศึกษาวรรณคดีตระหนักถึงให้ถูกต้อง ซึ่งในการวิเคราะห์แนวคิดเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอกในเรื่อง Sister Carrie และ The Great Gatsby ตลอดจนทัศนคติของตัวละครตัวอื่น ๆ ที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละครเอกนั้น ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โดยละเอียดในส่วนของการวิเคราะห์ในบทที่ 4

ชีวประวัติของธีโอคอร์ ไครเซอร์ และฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ และเรื่องย่อ
ของนวนิยายเรื่อง Sister Carrie และ The Great Gatsby

ประวัติของธีโอคอร์ ไครเซอร์

ไครเซอร์ได้ถือกำเนิดในวันที่ 27 สิงหาคม ค.ศ. 1871 ณ เมืองแตรไฮท์ (Terre Haute) มลรัฐอินเดียนา ในขณะนั้นครอบครัวของเขามีฐานะยากจน พ่อของไครเซอร์คือ โจฮันน์ ไครเซอร์ (Johann Dreiser) เป็นชาวเยอรมันอพยพและเป็นกวีที่เคร่งศาสนา โจฮันน์พูดภาษาอังกฤษได้ไม่ดีเท่าที่ควร และพยายามแปลจากภาษาเยอรมันเป็นภาษาอังกฤษก่อนพูด จึงทำให้เกิดความคับข้องใจมาก และแสดงออกด้วยการพูดหยาบคาย เขารังเกียจสิ่งสวย ๆ งาม ๆ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องแต่งกายที่ดี การจัดเลี้ยง งานเต้นรำ และอื่น ๆ ที่ลูก ๆ ของเขาอยากทำ อยากได้ ความพยายามของโจฮันน์ในการถ่ายทอดความคิด ความเชื่อในเรื่องศาสนาให้กับลูก ๆ ของเขาจึงมีมากจนกลายเป็นการบังคับ ทำให้ลูก ๆ เกิดความรู้สึกต่อต้านคำสอนเหล่านั้น และพยายามตีตนออกห่าง พวกกันหันมาทุ่มเทความรักให้กับซาร่าห์ (Sarah) ผู้เป็นแม่ เพราะนางพยายามเข้าใจลูก ๆ และมักเห็นด้วยกับลูก ๆ เสมอ ซาร่าห์มีความเชื่อในเรื่องโชคกลางมาก อย่างเช่น ตอนที่เธอคลอดไครเซอร์ เธอเห็นลูกน้อยมีร่างกายที่ผ่ายผอมและเล็กมาก จนคาดว่าเขาจะมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ไม่นานนัก และคืนนั้นไครเซอร์กำลังจะตาย ซาร่าห์รีบไปตามหมอมาให้มาทำพิธีทางไสยศาสตร์ นางปฏิบัติตามคำบอกของหมอที่ทุกประการ แม้ว่าโจฮันน์จะคัดค้านอย่างรุนแรง และไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ไครเซอร์ก็สามารถมีชีวิตรอดอยู่ได้

ไครเซอร์มีพี่น้องทั้งหมดรวมทั้งตัวเขาเองด้วยถึง 13 คน 3 คนแรกเสียชีวิตตั้งแต่เด็ก สำหรับ 10 คนต่อมา มีรายชื่อเรียงตามลำดับปีเกิดดังนี้

1. จอห์น พอล จูเนียร์ หรือพอล (John Paul, Jr., Paul) ค.ศ. 1858
2. มาร์กัส โรมานัส หรือโรม (Markus Romanus, Rome) ค.ศ. 1860
3. มาเรีย ฟรานซิสกา หรือแมม (Maria Franziska, Mame) ค.ศ. 1861
4. เอ็มมา วิลเลมินา หรือเอ็ม (Emma Wilhelmina, Em) ค.ศ. 1863
5. แมรี เทเรซา หรือเทเรซา (Mary Theresa, Theresa) ค.ศ. 1865
6. เซซิลีย หรือซิลเวีย (Cecilia, Sylvia) ค.ศ. 1866
7. อัลฟอนส์ เวอจิน หรืออัล (Alphons Jochin, Al) ค.ศ. 1867
8. คลารา คล็อทิลด์ หรือแคลร์ (Clara Clothilde, Claire) ค.ศ. 1869
9. เซอร์มาน ธีโอคอร์ หรือธีโอ (Herman Theodore, Theo) ค.ศ. 1871
10. เอ็ดเวิร์ด มินเนอร์อด หรือเอ็ด (Edward Minerod, Ed) ค.ศ. 1873

เมื่อใครเซอร์อายุได้ 6 ขวบ พ่อของเขาก็ส่งเขาไปเรียนในโรงเรียนสอนศาสนาแห่งหนึ่ง ขณะเรียนเด็กเล็ก ๆ อย่างใครเซอร์รู้สึกเสมอว่าสถานที่แห่งนั้นเป็นสถานที่ที่น่ากลัว พระและแม่ชีที่สอนหนังสือก็เป็นเหมือนตัวแทนแห่งความเชื่อ ความศรัทธาของพ่อของเขา อีกทั้งกฎระเบียบต่าง ๆ ล้วนเข้มงวด และเขามักถูกเพื่อน ๆ รังแก ประกอบกับการที่ใครเซอร์ไม่มีความสามารถในด้านกีฬาเลยจึงไม่สามารถเข้ากลุ่มกับเพื่อน ๆ ทำให้ต้องแยกตัวอยู่ตามลำพัง

ค.ศ. 1879 ครอบครัวของใครเซอร์ตกอยู่ในสภาพที่แร้นแค้นมาก ชาร์ห์จึงตัดสินใจนำลูกเล็ก ๆ ทั้ง 3 คน คือ แคลร์ ธีโอ และเอ็ด แยกตัวออกจากครอบครัวและออกหางานทำเลี้ยงลูกทั้ง 3 คน สำหรับคนอื่น ๆ โศภที่จะหาเลี้ยงตนเองได้แล้ว ชาร์ห์พาลูก ๆ ย้ายที่อยู่ไปเรื่อย ๆ และขณะที่พวกเขาอาศัยอยู่ที่เมืองเวอร์ซอร์ รัฐอินเดียน่า ใครเซอร์ได้มีโอกาสเข้าโรงเรียนอีกครั้งหนึ่งที่โรงเรียนแห่งนี้เขาได้พบครูถูกใจชื่อ เมย์ คัลเวิร์ท (May Calvert) เธอพยายามสั่งสอนเขาอย่างเต็มที่ ทำให้ใครเซอร์มุ่งมั่นที่จะเรียน คราวหนึ่งใครเซอร์สอบไวยากรณ์ตก เขาเสียใจมาก แต่ครูเมย์ก็พูดให้กำลังใจว่าไวยากรณ์ไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตและให้เขาเลื่อนชั้น สิ่งเหล่านี้เริ่มทำให้ใครเซอร์มีความรู้สึกที่ดีต่อโรงเรียน และคิดว่าโรงเรียนอาจเป็นสถานที่ที่

แห่งหนึ่งสำหรับเขา นอกจากครูเมย์แล้ว ครูมิลเดรด ฟิลดิง (Mildred Fielding) ก็เป็นอีกคนหนึ่งซึ่งเอาใจใส่คอยช่วยเหลือเขาอยู่เสมอ ๆ

ค.ศ. 1887 ไครเซอร์เดินทางไปทำงานที่ชิคาโก ที่นั่นเขาได้มีโอกาสพบกับครูฟิลดิงอีกครั้ง เนื่องจากครูฟิลดิงย้ายจากเวอร์ซอร์ไปเป็นครูใหญ่ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในชิคาโก ครูฟิลดิงได้รวบรวมเงินจำนวนหนึ่งให้ไครเซอร์ เพราะเธอต้องการให้เขาได้ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากความตั้งใจจริงของครูทำให้ไครเซอร์ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย อันเนื่องมา แต่เมื่อเรียนได้ระยะหนึ่ง ไครเซอร์รู้สึกว่ามีวิชาใดเลยที่ทำให้เขาสนใจเป็นพิเศษ ไครเซอร์เลือกเรียนวิชาต่าง ๆ ตามคำแนะนำของครูฟิลดิงโดยตลอด หลังจากเรียนได้เพียง 1 ปี ไครเซอร์ก็พบว่า มหาวิทยาลัยไม่ใช่โลกของเขา ไครเซอร์คบเพื่อนน้อยมาก และไม่อาจทำตัวให้สนิทสนมกับเพื่อนได้โดยเฉพาะเพื่อนผู้หญิง ไครเซอร์ตัดสินใจออกจากมหาวิทยาลัย หั๋ง ๆ ที่ในส่วนลึกนั้นเขารู้สึกภาคภูมิใจกับคำว่า "นักศึกษา" ไม่น้อยเลย และผลที่ได้จากการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้คือ ความอยากรู้อยากเรียนสิ่งต่าง ๆ รอบตัวให้ได้มากที่สุด

ค.ศ. 1890 ไครเซอร์เดินทางกลับไปยังชิคาโกอีกครั้ง ซึ่งเป็นช่วงที่แม่ของเขาเริ่มล้มป่วย มีเทเรซา และแมมมอคอยดูแลและพยาบาล อาการของแม่ของเขาทรุดหนักลงเรื่อย ๆ และแล้วในวันที่ 14 พฤศจิกายน แม่ของเขาก็สิ้นใจในอ้อมแขนของเขา ทุกคนเศร้าโศก โจอห์นพร่ำแต่คร่ำครวญว่าเขาน่าจะตายไปก่อนเธอ ลูก ๆ ทุกคนก็เสียใจมาก อัลมีความรู้สึกเหมือนกับว่าความเป็นบ้านสันต์คลงแล้ว เอ็คซึ่งเป็นน้องคนเล็กสุดนั้นไม่กล้าแม้แต่จะมองร่างที่สิ้นลมของแม่ สำหรับไครเซอร์นั้นเขาแทบช็อค ภูเหมือนว่าโลกมีคมมืด เหมือนมีแผ่นคินไหว และเมื่อเขาหลับตาลงครั้งใด เขาก็จะเห็นแม่ของเขาเดินเข้ามาพูดคุยกับเขา รวาทันว่าเธอยังมีชีวิตอยู่ เขายังจดจำภาพในวัยเด็กขณะที่แม่กอดเขาไว้ในอ้อมแขน และลูบผมเขาเบา ๆ ได้อย่างชัดเจน ไครเซอร์มีอาการเช่นนี้อยู่ยาวนานนับปีทีเดียว

ค.ศ. 1892 หลังจากที่ไครเซอร์สูญเสียแม่ที่เขารักมากที่สุดไปแล้ว เขาเริ่มสำรวจความสามารถของตัวเองและคิดว่าถึงเวลาแล้วที่ตนเองจะต้องตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตเสียที ไครเซอร์ไปสมัครงานกับสำนักพิมพ์เล็ก ๆ แห่งหนึ่ง และได้ทำงานเป็นนักข่าวของชิคาโก โกลบ (Chicago

Globe) ไครเซอร์ต้องใช้ความมานะพยายามอย่างมากในการฝึกฝนงานด้านข่าวซึ่งตัวเขาไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน เขาศึกษาจนเข้าใจ และเริ่มรู้สึกว่า เขาสามารถทำงานด้านนี้ได้ จากนั้น ไครเซอร์ได้เขียนนวนิยายเรื่องหนึ่งชื่อ The Return of Genius และประสบผลสำเร็จ ไครเซอร์ย้ายที่ทำงาน โดยไปทำงานให้กับหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงฉบับหนึ่งคือ เซนต์ หลุยส์ โกลบ-ดีโมแครท (St. Louis Globe-Democrate)

ค.ศ. 1984 ไครเซอร์ได้เดินทางไปทางตะวันออก และได้ทำงานให้กับหนังสือพิมพ์ในโทเลโด (Toledo) กลีฟแลนด์ และพิทส์เบิร์ก

ค.ศ. 1985 ไครเซอร์มุ่งหน้าสู่นิวยอร์กเพื่อหาประสบการณ์ใหม่ ๆ แต่เขาต้องผิดหวังอย่างมาก เมื่อพบว่าที่นั่นไม่มีงานให้เขาทำ ไม่มีใครเชื่อในความสามารถของเขา ไครเซอร์ทราบดีว่า พอลที่ช่วยคนโคของเขาสามารถช่วยหางานให้เขาได้ แต่เขาก็ยังเกินกว่าที่จะเอ่ยปากขอความช่วยเหลือจากพอล เพราะไครเซอร์มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อพอลในหลาย ๆ ด้าน สาเหตุหนึ่งคือ เรื่องที่พอลเอาบทกวีที่เขาแต่งไปดัดแปลงเป็นเพลง "On the Banks of the Wabash" โดยไม่ปรึกษาเขาเลยแม้แต่น้อย และเพลงนี้ทำให้พอลมีชื่อเสียงโด่งดังโดยที่ไครเซอร์ไม่มีส่วนได้ในสิ่งใด ๆ เลย และสาเหตุสำคัญที่ทำให้คนทั้งสองรู้สึกห่างเหินกันคือ วัยที่แตกต่างกันมาก พอลมีอายุมากกว่าไครเซอร์ถึง 13 ปี ถึงแม้ว่าทั้งพอลและไครเซอร์จะมีหลายสิ่งหลายอย่างที่มีมักจะขัดแย้งกันอยู่เสมอ ๆ แต่สายใยแห่งความรักที่แม่ได้ปลูกฝังไว้นั้นทำให้ความเป็นที่เพื่อน้องมันคงเสมอมา

ในเมืองนิวยอร์กขณะนั้นเป็นระยะที่กำลังเผชิญกับปัญหาคนว่างงานที่มีจำนวนสูง ไครเซอร์ได้เห็นภาพผู้คนเดินไปมาหลุกหล่านตามท้องถนน ส่วนใหญ่จะสวมเสื้อผ้าเก่า ๆ ชาด ๆ ยืนกระแทกเท้าไปมาเพื่อให้ร่างกายอบอุ่น ขณะที่ยืนรอรับอาหารที่ถูกนำมาแจก ไครเซอร์รู้สึกสลดใจกับภาพเหล่านั้นมาก เขาเดินทางไปตามที่ต่าง ๆ แต่งานหายากมาก ในที่สุดเขาก็ต้องยอมรับความช่วยเหลือจากพอล โดยยอมทำงานในตำแหน่งบรรณาธิการหนังสือ เอฟรี มัธ (Ev'ry Month) ซึ่งเป็นหนังสือที่ตีพิมพ์เพื่อสนับสนุนผลงานเพลงของพอลนั่นเอง

ค.ศ. 1898 ไครเซอร์เริ่มเรียนรู้ถึงการมีชีวิตอยู่อย่างนักเขียน เขาเขียนเพื่อให้ได้เงินมาเลี้ยงชีพ เพราะเขาคิดว่าชีวิตผ่านไปอย่างรวดเร็ว เขาต้องเร่งรีบหาเงินเพื่อทำให้ความฝัน

ของเขาไม่ว่าจะเป็นเรื่องความรักหรือความเป็นอยู่ที่ดีเป็นจริงขึ้นมาให้ได้ ใครเข่าร์มักเขียนเรื่อง
 เกม ไวยากรณ์ของเขาแย่มากและไม่มีศิลปะในการเรียบเรียง จนหลายครั้งที่สำนักพิมพ์ต้องแจ้งกับ
 เขาว่าจะกิดคำเรียบเรียงใหม่จากต้นฉบับของเขา แต่ใครเข่าร์ก็ไม่สนใจ เขามักจะเขียนราคาไว้ใน
 ต้นฉบับของเขา และถ้าหากราคาไม่เป็นไปตามที่เขาระบุไว้ เขาจะขอให้ส่งต้นฉบับของเขาคืน
 และเมื่อเก็บเงินได้มากพอควร เขาจึงตัดสินใจแต่งงานกับซาร่า ออสบอร์น ไวต์ (Sara Osborne
 White) หรือซอลลี ไวต์ (Sallie White) เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม เธอมีอาชีพครู ใครเข่าร์
 เรียกเธอว่า จัก (Jug) แม้ว่าซาร่าจะมีอายุมากกว่าใครเข่าร์ประมาณ 3-4 ปี แต่สิ่งนี้ไม่ใช่
 ปัญหาของทั้งสอง ใครเข่าร์รักเธอเพราะเธอมีหลายสิ่งทีคล้ายคลึงกับซาร่าห์แม่ของเขา ไม่ว่า
 จะเป็นสีผมหรือแม้แต่ชื่อที่ห้องกัน ใครเข่าร์แต่งงานกับเธอโดยไม่ได้ออกกล่าวญาติพี่น้องเลย ซึ่ง
 การกระทำเช่นนี้ทำให้ซาร่าเสียใจมาก แต่เธอก็รักเขา

ก.ศ. 1899 ปีนี้เป็นปีที่ชีวิตการเป็นนักประพันธ์ของใครเข่าร์เริ่มปรากฏเด่นชัด โดยการ
 สนับสนุนของเพื่อนคนหนึ่งชื่อ อาร์เธอร์ เฮนรี (Arthur Henry) ซึ่งเป็นบรรณาธิการหนังสือเบลด
 (Blade) เฮนรีเริ่มเขียนนวนิยายเรื่อง A Princess of Arcady ที่บ้านของเขาในรัฐ
 โอไฮโอ และสนับสนุนให้ใครเข่าร์แต่งนวนิยายไปพร้อม ๆ กันด้วย ใครเข่าร์ต้องการให้เฮนรี
 สบายใจ จึงเริ่มนวนิยายของเขาด้วยการตั้งชื่อเรื่องเป็นอันดั้มแรก โดยเขาให้ชื่อว่า Sister
 Carrie ซึ่งขณะนั้นใครเข่าร์เองก็ยังไม่ได้กำหนดโครงเรื่องใด ๆ เลย แต่ต่อมาภายหลังเขาก็
 สามารถเขียนนวนิยายเรื่องนี้จนสมบูรณ์ได้ นวนิยายและเรื่องแต่งต่าง ๆ ของใครเข่าร์ส่วนใหญ่
 มีอิทธิพลจากชีวิตและประสบการณ์ในวัยเด็ก รวมทั้งการที่เขาได้มีโอกาสอ่านหนังสือของ ชาร์ลส
 คาร์วิน (Charles Darwin) โทมัส ฮักส์ลีย์ (Thomas Huxley) รวมทั้งเฮร์เบิร์ต สเปนเซอร์
 (Herbert Spencer) ที่ทำให้เขาได้รับรู้เรื่องของวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต ตลอดจนการค้น
 ร้นเพื่อหาความอยู่รอด ใครเข่าร์ได้สอดแทรกชีวิตและประสบการณ์ลงในผลงานเรื่อง Sister
 Carrie ของเขาเช่นกัน โดยมีเรื่องราวและความเป็นไปของพี่สาวคนหนึ่งของเขาเป็นต้นแบบ
 ใครเข่าร์ใช้เวลาจนถึง 7 เดือน จึงสามารถเขียนนวนิยายเรื่องนี้ได้สำเร็จ

ค.ศ. 1900 สำนักพิมพ์ คัลลัมเบลเคย์ เพจ แอนด์ คัมพานี (Doubleday, Page and Company) ได้ตีพิมพ์นวนิยายเรื่อง Sister Carrie ออกจำหน่าย แต่ไม่ได้มีการโฆษณาใด ๆ เพราะภรรยาของเจ้าของสำนักพิมพ์เห็นว่า นวนิยายเรื่องนี้เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาที่ขัดกับศีลธรรมจรรยา เนื่องจากตัวละครเอกของเรื่องมีความประพฤติไม่ดีและไม่ได้รับโทษใด ๆ กลับมีชีวิตอยู่ได้ และค่อนข้างมีโชคในหน้าที่การงาน ขณะที่คนที่ ๆ หลายคนต้องตายไป เธอยังให้เหตุผลอีกว่า ถ้าหากสำนักพิมพ์นำไปตีพิมพ์เผยแพร่ก็อาจจะนำความเสื่อมเสียมาสู่สำนักพิมพ์ ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงไม่ได้รับความสนใจจากผู้อ่านมากเท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่นักเขียนที่มีชื่อเสียง เช่น แฟรงค์ นอร์ริส (Frank Norris) ได้กล่าววยกย่องว่าเป็นนวนิยายที่ดีที่สุดในเรื่องหนึ่งสำหรับเขาก็คตาม เหตุการณ์จึงกล่าวสร้างความกดดันแก่ไครเซอร์เป็นอย่างมาก ไครเซอร์ไม่สามารถทนความผิดหวังและเสียใจได้ เขาเริ่มมีอาการทางประสาท จนต้องแยกจากภรรยาชั่วคราว โดยมีพอลคอยดูแลอยู่ตลอดเวลา พอลก็นำไครเซอร์ไปรักษาตัวที่สถานพักฟื้นแห่งหนึ่งชื่อ มัลคีนูนส์ เฮลธ์ แคมป์ (Muldoon's Health Camp) และในปีเดียวกันนี้เอง โจอันน่าของไครเซอร์ก็เสียชีวิตลง

ค.ศ. 1904 หลังจากที่ไครเซอร์รักษาสุขภาพจนหายเป็นปกติแล้ว เขาก็กลับไปทำงานเกี่ยวกับหนังสืออีก โดยเป็นบรรณาธิการหนังสือนวนิยายให้ สตรีท แอนด์ สมิธ พับลิเคชันส์ (Street and Smith Publications)

ค.ศ. 1905 ไครเซอร์ย้ายไปทำงานให้กับ สมิธส์ แม็กกาซีน (Smith's Magazine)

ค.ศ. 1906 ไครเซอร์ได้ย้ายไปเป็นบรรณาธิการของนิตยสาร บรอดเวย์ (Broadway) ขณะที่เขาทำงานให้กับนิตยสารฉบับนี้ เขาต้องประสบกับความเศร้าใจอีกครั้งคือ การตายของพอล พี่ชายที่คอยช่วยเหลือเกื้อกูลเขามาโดยตลอด

ค.ศ. 1907 สำนักพิมพ์ บี. คับเบิลยู. ดีคคัง แอนด์ คัมพานี (B. W. Dodge and Company) ได้ตีพิมพ์นวนิยายเรื่อง Sister Carrie ขึ้นอีกครั้ง หลังจากทีหนังสือเล่มนี้ได้ถูกนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในประเทศอังกฤษ และขายดีจนเป็นที่เลื่องลือ และไครเซอร์ก็ได้ทำงานทันทีเช่นกันโดยเป็นบรรณาธิการของ บัทเทริกส์ ดีไลน์เอเตอร์ (Butterick's Delineator) นิว ไอเดีย วีเมนส์ แม็กกาซีน (New Idea Women's Magazine) และดีไซเนอร์ (Designer)

ค.ศ. 1909 ไครเซอร์เริ่มมุ่งมั่นและตั้งใจเขียนนวนิยายอย่างจริงจัง ในปีนี้เขาเขียน Jennie Gerhardt โดยสำนักพิมพ์ ฮาร์เปอร์ แอนด์ บราเดอร์ (Harper and Brother) จัดพิมพ์จำหน่ายในปี ค.ศ. 1911 ในระยะนี้ไครเซอร์ต้องออกจากงานที่บริษัทเทอริกส์ คิโนเอดเตอร์ เพราะความเจ้าชู้ของเขาเอง โดยมีความสัมพันธ์กับลูกสาวของนายจ้าง ทำให้ไครเซอร์ต้องแยกทางกับซาร่าแต่ไม่ได้มีการหย่าร้างแต่อย่างใด

ค.ศ. 1911 - ค.ศ. 1918 ไครเซอร์ได้เขียนหนังสืออีกหลายเล่ม เช่น เขียน The Financier หนังสือเล่มแรกในชุดของ A Trilogy of Desire ภายหลังที่กลับจากการเดินทางท่องเที่ยวในทวีปยุโรป โดยฮาร์เปอร์ แอนด์ บราเดอร์ส เป็นผู้จัดพิมพ์จำหน่าย และใน ค.ศ. 1913 สำนักพิมพ์ เคอะ เซ็นจูรี คัมพานี (The Century Company) จัดพิมพ์ A Traveller at Forty ในปี ค.ศ. 1914 ไครเซอร์เริ่มเขียน The Titan ซึ่งเป็นเล่มที่ 2 ในชุด A Trilogy of Desire จัดพิมพ์โดย จอห์น เลน คัมพานี (John Lane Company) และหนังสือเรื่อง The Genius ก็ได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1915 ปี ค.ศ. 1918 หนังสือของไครเซอร์ก็ได้รับการตีพิมพ์ออกจำหน่ายอีก คือ Free and Other Stories, The Hand of The Potter และ Twelve Men หนังสือแต่ละเล่มล้วนได้รับความนิยมจากผู้อ่านมากทีเดียว

ค.ศ. 1919 ไครเซอร์เริ่มเขียนนวนิยายเรื่อง An American Tragedy สำหรับนวนิยายเรื่องนี้ เขาตั้งใจเขียนอย่างเต็มที่ และออกสำรวจข้อมูลตามที่ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยมีลูกที่ลูกน้อง คือ เฮเลน ริชาร์ดสัน (Helen Richardson) ร่วมเดินทางไปด้วย และคอยช่วยเหลือในด้านการพิมพ์และเรียบเรียง และจากความใกล้ชิดกันทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างไครเซอร์และเฮเลนแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ค.ศ. 1920 - ค.ศ. 1922 หนังสือที่ไครเซอร์เขียนได้รับการตีพิมพ์เพิ่มอีก เช่น ในปี ค.ศ. 1920 มีการตีพิมพ์เรื่อง Hey, Rub-A-Dub-Dub! และในปี ค.ศ. 1922 พิมพ์หนังสือเรื่อง A Book About Myself สำหรับเรื่องนี้ไครเซอร์เขียนแยกเป็นเล่ม ๆ เล่มที่ 1 ไครเซอร์หยุดเขียนก่อนที่จะจบเล่ม เพราะที่สาวของเขาต่างพากันโกรธที่เขานำเรื่องของพวกเขามาเขียน สำหรับเล่มที่ได้รับการตีพิมพ์คือเล่มที่ 2 ไครเซอร์ไม่ค่อยพอใจกับชื่อหนังสือนักและยังไม่

ตกลงใจว่าจะใช้ชื่อใดเพียงแต่เรียกรวม ๆ ว่า The Book About Myself และสำนักพิมพ์ก็นำไปตีพิมพ์ หนังสือเล่มนี้ขายได้ไม่มากนักเพราะคนอ่านไม่ค่อยสนใจอ่านหนังสือเกี่ยวกับชีวประวัติตัวเอง

ค.ศ. 1925 ปีนี้เป็นปีที่รุ่งโรจน์หนึ่งของไครเซอร์ เป็นปีที่ไครเซอร์เขียนนวนิยาย An American Tragedy จบลงอย่างบริบูรณ์ และได้รับการตีพิมพ์ออกจำหน่ายทันที และเป็นเรื่องที่ขายดีมาก จนทำให้ฐานะทางการเงินของไครเซอร์ดีขึ้นมากด้วย

ค.ศ. 1927 - ค.ศ. 1928 ไครเซอร์ได้เดินทางไปประเทศรัสเซียตามคำเชิญของรัฐบาลโซเวียต และกลับสหรัฐในช่วงต้นปี ค.ศ. 1928 เขาเขียนหนังสือเรื่อง Dreiser Looks at Russia

ค.ศ. 1929 - ค.ศ. 1931 หนังสือเรื่อง A Gallery of Women, Tragic America และ Dawn ก็ได้รับการตีพิมพ์ออกจำหน่าย

ค.ศ. 1932 ไครเซอร์ได้สมัครเป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์อเมริกัน (The American Communist Party) แต่ได้รับการปฏิเสธจากหัวหน้าพรรคเพราะเขาไม่เชื่อว่าไครเซอร์มีคุณสมบัติเพียงพอ

ค.ศ. 1941 ชาวอเมริกันก็ได้อ่านหนังสืออีกเล่มหนึ่งของเขา คือ American is Worth Saving

ค.ศ. 1942 ชาร์วาทรรยาคนแรกของเขาเสียชีวิต

ค.ศ. 1944 ไครเซอร์ได้รับรางวัล อะวอร์ด ออฟ เมอริท (Award of Merit) โดย American Academy of Arts and Letters และในปีเดียวกันนี้เอง ในวันที่ 13 มิถุนายน ไครเซอร์ได้แต่งงานใหม่กับการาพาพนตร์ชื่อ เฮเลน ริชาร์ดสัน ญาติห่าง ๆ ของเขาเอง

ค.ศ. 1945 ไครเซอร์ได้เข้าร่วมพรรคคอมมิวนิสต์ แม้ว่าไครเซอร์จะพยายามเข้าเป็นสมาชิกพรรคจนสำเร็จ แต่ตัวเขาเองก็ยังมองโลกเหมือนเป๋าคงคืบ ที่มนุษย์ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ดังนั้นเขาจึงต้องพยายามสะสมทรัพย์สินส่วนตัวให้ได้มากเท่าที่ความสามารถของเขาจะ

ทำได้ และในวันที่ 28 ธันวาคม ค.ศ. 1945 ไครเซอร์ได้เสียชีวิตลงที่ฮอลลีวู้ด รวมอายุได้ 74 ปี

ภายหลังที่ไครเซอร์เสียชีวิตลง สำนักพิมพ์ดัลลีย์เบิ้ลเคย์ ก็ได้้นำหนังสือที่ไครเซอร์เขียนไว้อีก 2 เล่มมาตีพิมพ์จำหน่าย เล่มแรกที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1946 คือเรื่อง The Bulwark และในปี ค.ศ. 1947 คือเรื่อง The Stoic ซึ่งเป็นเรื่องสุดท้ายในชุด A Trilogy of Desire

เรื่องย่อ Sister Carrie

แครี่ มีเบอร์จากบ้านของเธอในวิสคอนซินมาด้วยเงินที่คิดกระเป๋ามาด้วยเพียงเล็กน้อย แครี่เป็นเด็กสาวที่สวยงามและมีเสน่ห์ และยังไม่มีความประสงค์ในการดำเนินชีวิตนอกบ้านมาก่อน แครี่ต้องการที่จะไปหางานทำและพักอาศัยอยู่กับพี่สาวของเธอในเมืองชิคาโก ขณะที่เดินทางโดยรถไฟนั้น แครี่ได้พบกับชาร์ลส ครูเอห์ เซลส์แมนใจดีที่โดยสารมาในรถไฟขบวนเดียวกับเธอ และก่อนที่รถไฟจะเทียบท่าที่ชิคาโก คนทั้งสองได้แลกที่อยู่กัน ครูเอห์สัญญากับแครี่ว่าเขาจะโทรศัพท์ไปหาเธอที่บ้านพี่สาวของเธอ

เมื่อแครี่เดินทางถึงบ้านพี่สาวของเธอ แครี่ก็ค้นพบว่าชีวิตของเธอที่นั่นจะไม่มีความสุข ไม่เหมือนดังเช่นเธอวาดความฝันไว้ ครอบครัวแซนสันเป็นครอบครัวที่ต้องทำงานหนักและมีฐานะทางการเงินไม่คึกคัก พี่สาวและพี่ชายของแครี่มีวิถีชีวิตที่น่าเบื่อ และทั้งสองเป็นคนหัวโบราณทำให้แครี่ทราบได้โดยทันทีว่าเป็นไปไม่ได้ที่ครูเอห์จะโทรศัพท์มาหาเธอที่บ้านหลังนี้ ไม่ใช่แค่เพียงสภาพแวดล้อมที่ไม่น่ารื่นรมย์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการที่จะต้องถูกคัดค้านไม่ให้คบหากับพี่สาวและพี่ชายของเธออีกด้วย แครี่จึงตัดสินใจเขียนจดหมายไปบอกครูเอห์ว่าเธอจะติดต่อเขาเองโดยที่เขาไม่จำเป็นต้องโทรศัพท์มาหาเธอ

แครี่ได้ออกหางานทำและท้ายที่สุดเธอก็ได้งานแห่งแรกที่โรงงานทำรองเท้าด้วยค่าจ้างเพียง 50 เซ็นต์ และเงินค่าจ้างทั้งหมดนี้เธอต้องมอบให้พี่สาวและพี่ชายเป็นการช่วยค่าใช้จ่ายและค่าพักอาศัย หลังจากนั้นไม่นานแครี่ก็รู้สึกเบื่องานที่ทำและออกจากงานและต้องออกตระเวนหางาน

ทำใหม่อีกครั้งหนึ่ง เธอออกหางานทำเป็นเวลาหลายวันแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ แครี่มีความรู้สึก
ว่าเธอคงจะต้องกลับไปบ้านเกิดของเธออีกครั้งและที่สาวกับพี่ชายของเธอก็ดูเหมือนจะต้องการเช่น
นั้นด้วย เพราะเธอไม่สามารถหาเงินมาจุนเจือพวกเขาได้อีก

วันหนึ่ง ขณะที่แครี่ออกตระเวนหางานทำ เธอก็ได้มีโอกาสพบครูเอท์อีกครั้งโดยบังเอิญ
เธอได้เล่าปัญหาของเธอให้เขาฟัง ครูเอท์ออกปากให้เงินแครี่ใช้ หลังจากล้งเลี้ยวขณะแครี่ก็ตกลง
รับเงินจำนวนนั้น แครี่ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปซื้อเสื้อผ้าที่ต้องการ แต่เธอก็รู้สึกลำบากใจใน
การที่จะบอกพี่สาวและพี่ชายของเธอถึงที่มาของเงินจำนวนนั้น ครูเอท์ช่วยแก้ปัญหาโดยเสนอที่จะ
เช่าห้องพักให้เธอ ซึ่งจะเป็นที่ที่เธอสามารถเก็บเสื้อผ้าเหล่านั้นได้ อีกสองสามวันต่อมา แครี่ก็
ย้ายเข้ามาอาศัยอยู่กับครูเอท์ที่ห้องเช่าดังกล่าว ซึ่งครูเอท์สัญญาว่าจะแต่งงานกับเธอทันทีที่เขาจัด
การเรื่องธุรกิจสำเร็จลง

ระหว่างที่อาศัยอยู่ด้วยกันนั้น ครูเอท์ได้แนะนำแครี่ให้รู้จักกับเฮิร์สทวูด เฮิร์สทวูดมีตำแหน่ง
หน้าที่ที่เป็นถึงผู้จัดการสถานบริการแห่งหนึ่ง มีครอบครัวที่อบอุ่น ประกอบด้วยภรรยาและบุตรสอง
คน อายุมากกว่าแครี่สองเท่า เฮิร์สทวูดสัญญากับครูเอท์ตามที่ครูเอท์ได้ขอร้องไว้ คือเขาจะเป็นผู้
คอยดูแลแครี่ในขณะที่ครูเอท์ต้องเดินทางไปต่างเมืองเพื่อติดต่อบริษัท ไม่นานนักเฮิร์สทวูดก็ตกหลุม
รักแครี่ เมื่อครูเอท์เดินทางกลับมา เขาได้ทราบความจริงจากสาวใช้คนหนึ่งว่าแครี่และเฮิร์สทวูด
ออกไปเที่ยวด้วยกันเป็นประจำ และเมื่อเขาบอกแครี่ว่าเฮิร์สทวูดแต่งงานแล้ว แครี่โกรธครูเอท์มาก
ที่เขาไม่บอกเรื่องนี้ให้เธอทราบตั้งแต่ต้น

ในช่วงเวลานั้น ภรรยาเฮิร์สทวูดเริ่มสงสัยในพฤติกรรมค่าน้ำซาวของสามี แต่ยังไม่
สามารถสืบรู้ให้แน่ชัดได้ จนกระทั่งถึงวันที่มีการแสดงในโรงละครซึ่งแครี่ได้ร่วมแสดงในครั้งนี้ด้วย
เฮิร์สทวูดเมื่อทราบว่าแครี่จะปรากฏตัวที่นั่นจึงชักชวนเพื่อนฝูงหลายคนไปชมการแสดง ภรรยา
เฮิร์สทวูดได้รับรู้เรื่องดังกล่าวและทราบอีกว่าเฮิร์สทวูดมักจะออกไปซบรอนเล่นกับหญิงสาวที่เธอ
ไม่เคยรู้จักมาก่อน เธอจึงซักถามความจริงจากเฮิร์สทวูด และยื่นคำขาดว่าต้องการจะหย่ากับเขา
เฮิร์สทวูดประสบกับปัญหาทางสังคมและด้านการเงินในระยะต่อมา จึงทำให้เขาตกอยู่ในสภาพที่
ห่อหุ้มหมกมุ่น ก็นั่นเองเขาพบว่าตู้รับรษณีย์ในห้องทำงานของเขาไม่ได้ล็อกไว้ เขาจึงขโมยเงินหลาย

พันคอลลาร์ไปแต่ในจิตสำนึกของเขานั้น เขาทราบดีว่าเขาทำไม่ถูกต้อง เอิร์สท์วูดไปหาแครี่ที่ที่พักของเธอ แครี่อยู่ตามลำพังในขณะนั้น เพราะครูเอท์เพิ่งจากเธอไปเอิร์สท์วูดหลอกแครี่ว่าครูเอท์ประสบอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บและนำตัวแครี่หนีไปกับเขาเพื่อไปอยู่ที่มอนทรีออล ที่มอนทรีออลนี้เอง เอิร์สท์วูดต้องเผชิญหน้ากับนายจ้างคนเก่าของเขาซึ่งถูกขอร้องให้คืนเงินจำนวนที่ขโมยไปนั้นโดยคืบ แต่เอิร์สท์วูดคืนเงินเพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น

เอิร์สท์วูดแต่งงานกับแครี่โดยใช้ชื่อว่า เวลเลอร์ หลังจากนั้นทั้งสองก็เดินทางไปนิวยอร์ก เอิร์สท์วูดออกหางานทำแต่ล้มเหลว และในไม่ช้าเขาเกิดความรู้สึกท้อแท้และเบื่อหน่ายที่จะออกไปหางานทำ และเริ่มที่จะอยู่แต่ในบ้านทั้งวัน เมื่อถูกทวงเงินจากบรรดาเจ้าหนี้มากเข้า แครี่และเอิร์สท์วูดก็ต้องย้ายไปเช่าอพาร์ทเมนต์ที่ใหม่เพื่อหนีบรรดาเจ้าหนี้เหล่านั้น

แครี่เริ่มออกหางานทำและโชคก็ไฉฉาทำเป็นนักร้องประสานเสียงในวงดนตรี แครี่จึงทิ้งเอิร์สท์วูดไปเข้าที่พักอยู่กับเพื่อนใหม่ของเธอ ในไม่ช้า แครี่ได้กลายเป็นนักแสดงที่มีชื่อเสียง ทางโรงแรมใหญ่ประจำเมืองเชิญให้เธอไปพักอยู่ที่โรงแรม โดยเสียค่าใช้จ่ายแค่เป็นพิธีเท่านั้น แครี่มีเพื่อนและคนชื่นชมมากมาย มีชีวิตที่หรูหรา และสะดวกสบาย ซึ่งทำให้เด็กสาวจากชนบทอย่างเธอหลงใหลเป็นอันมาก

เอิร์สท์วูดยังคงตกอยู่ในสภาพที่ลำบาก เขายังหางานทำไม่ได้ ครั้งหนึ่งเขาเคยได้งานเป็นคนงานในช่วงที่มีปัญหาเรื่องการนัดหยุดงานประท้วง แต่เขาก็ลาออกจากงานนั้นเพราะยากลำบากมากเกินไป หายที่สุดเขาก็กลายเป็นคนจรจัดเที่ยวขอทานไปตามถนน อาศัยอยู่บ้านพักคนจรจัด วันหนึ่งเขาพยายามจะไปพบแครี่ และเมื่อแครี่พบเขาเธอก็มอบเงินให้เขาจำนวนหนึ่ง ที่เธอยอมพบและให้เงินเอิร์สท์วูดก็เนื่องมาจากเธอเพิ่งทราบความจริงจากครูเอท์ว่า เอิร์สท์วูดได้ขโมยเงินจากที่ทำงานและปกปิดเธอเพราะไม่อยากให้เธอเสียใจ

แม้ว่าแครี่จะเป็นคนที่มีชื่อเสียง แต่เธอก็ไม่มีความสุข เธอได้รับเชิญให้ไปเปิดการแสดงที่ต่างประเทศ ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นเอิร์สท์วูดเสียชีวิตรลงโดยที่แครี่ไม่ได้รับรู้เลย ขณะที่แครี่เดินทางไปโดยทางเรือไปลอนดอน เป็นเวลาเดียวกับที่ภรรยาเก่าของเอิร์สท์วูด กำลังมีความสุขอย่างเต็มที่ในงานวันแต่งงานที่ใหญ่โตและมีเกียรติของลูกสาวของเธอกับเอิร์สท์วูด ซึ่งความสุขสบายและชีวิตที่หรูหราเหล่านี้ภรรยาและลูก ๆ ของเอิร์สท์วูดได้มาจากทรัพย์สินสมบัติที่ได้รับหลังจากการหย่าร้างกับเอิร์สท์วูดนั่นเอง

ประวัติของฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิทซ์เจอร์รัลด์

ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ เป็นนักเขียนนวนิยายและเรื่องสั้นชาวอเมริกันที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในนักประพันธ์คนสำคัญของศตวรรษที่ 20 (Beebe. 1975 : 339)

ฟิทซ์เจอร์รัลด์ เกิดเมื่อวันที่ 24 กันยายน ค.ศ. 1896 ที่ถนนลอเรล (Laurel) เมืองเซนต์ พอล มลรัฐมินเนโซตา ได้รับการตั้งชื่อตามทวดของเขาว่า ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ซึ่งเป็นผู้ประพันธ์โคลง The Star Spangled Banner ซึ่งใช้เป็นเพลงชาติของสหรัฐอเมริกามาจนทุกวันนี้ บิดาชื่อเอ็ดเวิร์ด ฟิทซ์เจอร์รัลด์ (Edward Fitzgerald) มารดาชื่อ แมรี แมคควิลแลน (Mary McQuillan)

ตอนที่เขาเป็นเด็ก ฟิทซ์เจอร์รัลด์มีชีวิตที่เต็มไปด้วยความฝัน เขาคิดว่าตัวเองมีความสำคัญมาก จึงชอบทำตัวเป็นวีรบุรุษ พยายามให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เมื่อเขายกย่องใครเขาก็จะฝันว่าตัวเขาเองเป็นเช่นเดียวกับคนนั้น เขามักม่วนอยู่กับการสร้างภาพพจน์ตนเองว่าเป็นวีรบุรุษ เช่นเป็นนักกีฬา เขาเคยเห็นกับตันทีมบาสเก็ตบอลผู้มีความสามารถ และมีท่าทางสมเป็นวีรบุรุษอย่างที่เขาคิด ฟิทซ์เจอร์รัลด์จึงพยายามทุ่มเทเวลาและความพยายามให้กับการเล่นบาสเก็ตบอล เพื่อพยายามเป็นเช่นเดียวกับกับตันทีมบาสเก็ตบอลที่เขาเห็น และเขาได้พยายามอ่านหนังสือหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อพยายามที่จะทำให้ตัวเองเป็นนักกีฬาผู้ยิ่งใหญ่ (Mizener. 1965 : 5)

ความใฝ่ฝันที่จะประสบความสำเร็จทางด้านการเล่นกีฬา และทางสังคมเป็นอุดมคติของฟิทซ์เจอร์รัลด์ ซึ่งเป็นปกติธรรมดาของเด็กผู้ชายทั่ว ๆ ไป และเป็นเรื่องที่ไม่แปลกเลยที่เขาจะเอาอุดมคตินั้นสอดแทรกไปในงานของเขา

มารดาของฟิทซ์เจอร์รัลด์ เข้ามายุ่งเกี่ยวกับชีวิตของเขาซึ่งเป็นบุตรชายคนเดียวของครอบครัวมากเกินไปในวัยเด็ก ซึ่งทำให้เขามีนิสัยไม่ดีหลายอย่าง และเป็นปัญหาในตอนที่เขาโตเป็นผู้ใหญ่ ฟิทซ์เจอร์รัลด์รู้สึกเกลียดมารดาของเขา และได้เขียนนวนิยายโจมตีมารดาของเขาชื่อ The Boy Who Killed His Mother แต่เขียนได้ไม่มากนักก็ยุติการเขียน เขายังเคยกล่าวถึงมารดาให้เพื่อนฟังว่า เธอเป็นหญิงแก่ที่น่าเกลียด (Mizener. 1965 : 5)

ปี ค.ศ. 1898 ขณะที่ฟิซเจอร์ลด์มีอายุได้ 2 ปี ครอบครัวของเขาได้ย้ายจากเซนต์พอล ไปอยู่เมืองบัฟฟาโล เขาได้เดินทางไปทั่วต่าง ๆ กับมารดาของเขาเสมอ แม้ว่าฐานะทางครอบครัวไม่คึกคัก แต่บิดามารดาของเขาก็ได้ส่งเขาเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน และพยายามสนับสนุนให้เขาคำนึงชีวิตอย่างทรูทราและมีความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในสังคม ดังนั้นเมื่อฟิซเจอร์ลด์อายุได้ 4 ปี ก็ถูกส่งไปโรงเรียน แต่เขาร้องไห้อย่างหนัก บิดามารดาของเขาจึงต้องเอาเขาออกจากโรงเรียนในวันเดียวกันนั้นเอง รอจนเขาอายุได้ 7 ปี จึงส่งเขาไปเรียนที่โรงเรียน โฮลี่ เอนเจิลส์ คอนแวนต์ (Holy Angel's Convent) ในเมืองบัฟฟาโล บิดาของเขาส่งเสริมให้เขาอ่านหนังสือประวัติศาสตร์อเมริกันเกี่ยวกับการปฏิวัติ และสงครามกลางเมือง เขาจึงได้รับอิทธิพลจากบิดาของเขามากเช่นกัน เขารักและชื่นชมบิดาของเขามาก พัฒนาการทางบุคลิกภาพและนิสัยใจคอ ตลอดจนกิริยามารยาทของเขาก็เรียนรู้มาจากบิดาของเขาเอง

เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1908 ฟิซเจอร์ลด์มีอายุได้ 12 ปี ครอบครัวของเขาย้ายกลับไปยังที่เมืองเซนต์ พอล สถานการณ์ขณะนั้นทำให้เขารู้สึกเป็นปมค้อย เช่น เขารู้สึกอับอายในมารดาของเขา และเขารู้สึกว่ายุ่งยากใจในธุรกิจการค้าของบิดามารดา บิดามารดาได้ให้ฟิซเจอร์ลด์ไปศึกษาที่เซนต์ พอล อาเคเดมี (St. Paul Academy) นิตยสารของโรงเรียนชื่อ Now and Then ได้เขียนถึงฟิซเจอร์ลด์ว่า ฟิซเจอร์ลด์เป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ และมีพลังใจมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งที่เขาหวังให้สำเร็จ ฟิซเจอร์ลด์เป็นคนที่ไม่ได้รับความนิยมชมชอบจากเพื่อน ๆ แม้ว่าเขาจะพยายามเล่นกีฬาอย่างหนัก แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จทางด้านนี้ ในขณะที่เขากลับมีชื่อเสียงในฐานะนักโต้วาทีชั้นยอดของสถาบัน ฟิซเจอร์ลด์ได้ทำกิจกรรมที่ใช้สติปัญญา เช่น ก่อตั้งชมรมชื่อ Scandal Detectives ซึ่งเป็นชมรมเกี่ยวกับนักสืบ โดยที่ฟิซเจอร์ลด์ได้ข้อมูลความรู้ทางด้านนักสืบจากการอ่านเรื่องต่าง ๆ ของเซอร์ วอลเตอร์ สก็อตต์ (Sir Walter Scott) และได้เขียนเรื่องสั้นเกี่ยวกับนักสืบชื่อ "The Mystery of the Raymond Mortgage" ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสาร Now and Then เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 1909 นับเป็นผลงานเรื่องแรกที่ได้รับการตีพิมพ์ (Mizener. 1965 : 19) และเขาได้เขียนเรื่องเกี่ยวกับสงครามกลาง

เมืองสองเรื่องคือ The Debt of Honor และ The Rome With the Green Blinds นอกจากนี้ฟิธเจอร์อัลด์ได้เขียนเรื่องสลับซับซ้อนเกี่ยวกับอศวินและหญิงคนรัก ชื่อเรื่อง Elavo และเรื่องเกี่ยวกับฟุตบอลชื่อ Reade, Substitutue Right Half ยิ่งกว่านั้นเขายังได้เขียนบทละครให้กับคณะแสดงละครของโรงเรียน เรื่อง The Girl from Lazy J. กิจกรรมนอกหลักสูตรต่าง ๆ ที่เขาทำนี้กระทบกระเทือนการเรียนของเขามาก วิชาอะไรก็ตามที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประวัติศาสตร์อเมริกัน วรรณคดี ที่เขาเคยทราบมาก่อน หรือเกี่ยวกับการใช้จินตนาการ เขาก็ไม่สามารถจะเรียนได้เลย (Mizener. 1965 : 20)

ก.ศ. 1911 ฟิธเจอร์อัลด์ก็ถูกนำของเขาชื่อ แอนนาเบล แมคควินแลน (Annabel McQuillan) ผู้ซึ่งอบรมให้เขาเป็นคนมีระเบียบวินัย ส่งเขาไปโรงเรียนกินนอนชื่อ นิวแมน (Newman) ซึ่งเป็นโรงเรียนคาทอลิกที่ดีที่สุดในพื้นที่ ตลอดเวลาสองปีฟิธเจอร์อัลด์เรียนที่นิวแมน เขาได้รับประสบการณ์เช่นเดียวกันกับที่เขาเคยได้รับที่เซนต์ พอล อาเคคเคมี กล่าวคือไม่มีเพื่อนที่ชื่นชอบเขาเลย เพราะเขาเป็นคนชอบคุยโอ้อวด ชอบชี้ความผิดผู้อื่น ไม่เคยเข้าชั้นเรียนหรือไปรับประทานอาหารตรงเวลา ซึ่งขาดในการเล่นฟุตบอล เขาเป็นเด็กที่ยากจนที่สุดในโรงเรียน เขาได้รับความชมชื่นในโรงเรียนกินนอนแห่งนี้มาก เขาหนีไปคุลละครที่นิวยอร์กเสมอ และพยายามเขียนบทละครตลกเรื่อง The Captured Shadow ต่อมาเขาได้เขียนบทละครเกี่ยวกับสงครามกลางเมืองเรื่อง The Coward ซึ่งเขียนเป็นละครประโลมโลก (Melodrama) เป็นเรื่องของชายหนุ่มทางอากาศคนหนึ่งที่ไม่เต็มใจต่อสู้เพื่ออิสรภาพของรัฐทางอากาศได้ และที่โรงเรียนแห่งนี้ฟิธเจอร์อัลด์ได้เริ่มดื่มสุรา แม้ว่าจะผิดกฎของโรงเรียน เป็นการเริ่มต้นที่นำไปสู่การเป็นคนติดสุราในภายหลัง

ก.ศ. 1913 ฟิธเจอร์อัลด์มีอายุได้ 17 ปี เขาสามารถสอบผ่านและเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยบรินซ์ตัน เมื่อเข้ามาเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยใหม่ ๆ เขาก็ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เล่นดนตรี เล่นฟุตบอล เหมือนนักศึกษาใหม่คนอื่น ๆ การเล่นฟุตบอลถือเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัย ดังนั้นฟิธเจอร์อัลด์จึงพยายามที่จะเป็นวีรบุรุษทางด้านกีฬาฟุตบอล แต่เขาต้องประสบความล้มเหลว แม้ว่าจะได้พยายามอย่างหนัก

ฟิธเจอรัลด์เป็นนักฝันถึงเรื่องต่าง ๆ และได้เขียนเรื่องเกี่ยวกับการผ่นกลางวันของเขา เรื่องหนึ่งชื่อ Sleeping and Waking ตั้งแต่ที่เข้ามาเรียนที่มหาวิทยาลัยนี้ เขาพยายามหาทุกอย่างเพื่อให้เป็นที่สนใจของคนอื่น เขาชอบทำกิจกรรมมากกว่าเรียน เช่น เข้าร่วมชมรมการแสดงชื่อ Triangle Club ซึ่งเป็นชมรมที่เด่นมากที่สุดของมหาวิทยาลัยปีชั้นต้นชมรมหนึ่ง และฟิธเจอรัลด์ได้เขียนบทละครให้กับชมรมในการแสดงต่าง ๆ ของสถาบัน และยังได้ร่วมกับ Coffee Club ซึ่งเป็นชมรมของนักศึกษาที่มีการประชุมพบกันเป็นระยะ ๆ เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับวรรณคดี การที่ฟิธเจอรัลด์ไม่เอาใจใส่กับการเรียนเลย ทำให้ทางมหาวิทยาลัยภาคทัณฑ์เขาในปีที่สาม (Beebe. 1975 : 339)

ฟิธเจอรัลด์ชอบดื่มสุราเป็นประจำ ช่วงเวลานั้นเขาได้รักกับหญิงสาวคนหนึ่งชื่อ จิเนวรา คิง (Genevra King) ต่อมาในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1916 เขาป่วยเป็นมาลาเรีย ต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล จึงเอาเรื่องความเจ็บป่วยเป็นข้ออ้างในการลาพักการเรียนกลางปีการศึกษา นั้น และได้กลับมาศึกษาใหม่ในปี ค.ศ. 1917 (Turnbull. 1962 : 14-15) และต้องเรียนซ้ำชั้น เมื่อสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ฟิธเจอรัลด์จึงถือโอกาสลาออกจากมหาวิทยาลัย แล้วสมัครเป็นทหารในกองทัพบกในปี ค.ศ. 1917 นั้นเอง

เขามีความสนใจในการเขียนหนังสือมาก ดังนั้นระหว่างที่เป็นทหารเขาจึงใช้เวลาว่างทั้งหมดเรียบเรียงเขียนนวนิยายเรื่อง The Romantic Egoist จนสำเร็จ ซึ่งเรื่องนี้เขาได้เขียนเค้าโครงเรื่องไว้ตั้งแต่สมัยที่เขาเรียนอยู่ที่ปีชั้นต้น หลังจากเขียนจนสำเร็จแล้ว ฟิธเจอรัลด์ได้ส่งเรื่องนี้ไปที่โรงพิมพ์ชื่อ ชาร์ลส์ สคริเบเนอร์ส ซันส์ (Charles Scribner's Sons) แห่งนิวยอร์ก แต่นวนิยายเรื่องนี้ได้ถูกส่งกลับคืนมา (Beebe. 1975 : 340)

ฟิธเจอรัลด์ถูกส่งไปประจำหน่วยทหารที่เมืองมอนต์โกเมอรีในรัฐอลาบามา และในตอนกลางปี ค.ศ. 1918 ที่งานเต้นรำของคริสที คลับ เขาได้พบรักกับเซลดา ซายร์ (Zelda Sayre) บุตรสาวของ แอนโธนี ดิกกินสัน ซายร์ (Anthony Dickinson Sayre) ซึ่งเป็นผู้พิพากษาศาลสูงของรัฐอลาบามา และลุงของบิดาเธอชื่อ จอห์น ไทเลอร์ มอร์แกน (John Tyler Morgan)

ผู้เป็นนายพลคนสำคัญคนหนึ่งในสงครามกลางเมือง ตอนที่หอบกัน เซลค้าเพิ่งจะมีอายุ 18 ปี เธอเป็นหญิงสาวสวย น่ารัก ร่าเริง และมีเสน่ห์มาก ฟิธเจอรัลด์หลงรักเธอมาก ขณะนั้นฟิธเจอรัลด์เองก็เป็นทหารหนุ่ม รูปร่าง ท่าทางสุภาพ จึงทำให้เธอรักเขาเช่นกัน ต่อมาฟิธเจอรัลด์ ถูกส่งให้ย้ายไปประจำการที่ แคมป์ มิลล์ (Camp Mill) ในลอง ไอส์แลนด์ (Long Island) ต้นปี ค.ศ. 1919 เขาก็ถูกปลดประจำการจากกองทัพบก เขารู้สึกผิดหวังมากที่เคียวที่ไม่ได้ถูกส่งไปประจำหน่วยทหารในต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ได้มีส่วนสู้รบในภาคพื้นยุโรป ซึ่งเขาสารภาพในเวลาต่อมาว่า เป็นความผิดหวังอย่างมาก เหมือนกับความผิดหวังที่เขาไม่ได้เป็นนักฟุตบอลที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน (Miller. 1959 : 335)

หลังจากนั้น ฟิธเจอรัลด์ได้ไปอยู่ที่นิวยอร์ก และได้ขอแต่งงานกับเซลค้า แต่เธอก็บ่ายเบี่ยง เพราะเธอไม่แน่ใจว่าเขาจะเลี้ยงดูเธอได้ หรืออาจจะเป็นด้วยเหตุผลที่ว่า เธอกำลังเป็นที่สนใจของชายหนุ่มคนอื่น ๆ ในเวลานั้นก็ได้ ฟิธเจอรัลด์จึงตัดสินใจหางานหาเงินให้พอที่จะแต่งงานกับเซลค้าให้ได้ เขาเริ่มอาชีพครั้งแรกโดยการเป็นนักเขียนคำขวัญให้กับบริษัทโฆษณาแห่งหนึ่งในนิวยอร์ก โดยได้รับค่าจ้างเดือนละ 90 ดอลลาร์ เขาได้ซื้อแหวนหมั้นให้เซลค้า แต่เธอไม่สามารถรอเขาได้ เธอจึงขอดอนหมั้นเขา ทำให้เขาเสียใจและกลุ้มใจมาก จนป่วยเกือบจะเป็นโรคประสาทและจะยิงตัวตายเพราะเขารักเธอมาก

เขาค่อนข้างประสบกับความเดือดร้อนทางการเงิน บิคารมารคาของเขาซึ่งเคยให้เงินเขาใช้สมัยเรียนหนังสือก็เลิกให้ เพราะมารคาของเขาคิดว่าเขาจะมีอาชีพทางทหาร และบิคาของเขาคิดว่าเขาจะมีอาชีพทางธุรกิจ แต่เขากลับมามีอาชีพทางการประพันธ์ ฟิธเจอรัลด์พยายามที่จะสร้างชื่อเสียง และความร่ำรวยอย่างรวดเร็ว โดยการเอานวนิยายเรื่องแรกที่เขาเขียนคือ The Romantic Egoist มาเรียบเรียงปรับปรุงเขียนใหม่ และเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น This Side of Paradise โดยรับคำแนะนำจากแมกซ์เวลล์ เพอร์กินส์ (Maxwell Perkins) บรรณาธิการของสำนักพิมพ์ชาร์ลส์ สกริเบเนอร์ส ซันส์ นวนิยายเรื่องแรกของเขาได้รับการตีพิมพ์เมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 1920 ปรากฏว่านวนิยายเรื่องนี้ได้รับความนิยมอย่างสูง เป็นที่นิยมอ่านกัน

อย่างกว้างขวางโดยรวดเร็ว ฟิธเจอรัลด์จึงเป็นนักเขียนหนุ่มที่มีชื่อเสียง อายุเพียง 23 ปี และ เขาก็มีเงินพอที่จะแต่งงานกับเซลต้า เมื่อวันที่ 3 เมษายน ค.ศ. 1920 (Kramer. 1963 : 582)

นวนิยายเรื่อง This Side of Paradise เป็นเรื่องที่ฟิธเจอรัลด์เขียนถึงอัตชีวประวัติส่วนใหญ่ เป็นเรื่องของชีวิตในมหาวิทยาลัยรัชนัน ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเขียนได้ดีละเอียด และน่าสนใจที่สุด เป็นนวนิยายเรื่องหนึ่งที่มีชื่อเสียงของศตวรรษที่ 20 (Miller. 1959 : 335)

ต่อมาเรื่องสั้นชื่อ Flappers and Philosophers ก็ได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1921 โดยสำนักพิมพ์เดียวกัน และฟิธเจอรัลด์ก็ได้ใช้ส่วนหนึ่งของอัตชีวประวัติเป็นวัตถุดิบในการเขียน เซลต้าก็คือ Flapper และตัวเขาก็คือ Philosopher

เมื่อได้แต่งงานกันแล้วทั้งฟิธเจอรัลด์ และเซลต้า ก็รู้สึกว่าโลกของเขาทั้งสองคนมีความสุข สดใส งดงาม คู่สมรสหนุ่มสาวทั้งสองจึงขยายเวลากการอยู่ในนิวยอร์กออกไป ระยะเวลาช่วงนี้ฟิธเจอรัลด์กล่าวว่าเป็นเวลาที่มีความสนุกสนาน หรรษา พุ่มเฟือยมากที่สุดในชีวิตของเขา คนทั้งสองไปงานเลี้ยงสังสรรค์ ค่ำสุรา สนุกสนาน ไม่มีซีดจางัก และเนื่องจากคนทั้งคู่มีเสน่ห์ จึงเป็นจุดรวมของความสนใจ เป็นคู่ที่ได้รับการกล่าวขวัญถึงทั้งทางดีและไม่ดีในทุกสถานที่ที่คนทั้งสองไป แต่อย่างไรก็ตาม ฟิธเจอรัลด์ก็พยายามหาเวลาเขียนหนังสือด้วย ความสำเร็จในนวนิยายเรื่องแรกทำให้เขาเป็นที่ยอมรับของนิตยสารชื่อดังหลายฉบับ อาทิเช่น The Saturday Evening Post, Metropolitan Magazines, Esquire และอื่น ๆ แต่ฟิธเจอรัลด์ก็ต้องเผชิญกับปัญหาหนี้สินรุงรัง เพราะเซลต้าไม่รู้จักหน้าที่ของแม่บ้าน เธอใช้จ่ายเงินทองอย่างฟุ่มเฟือย ไม่ระมัดระวัง รวมทั้งตัวเขาเองก็ใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือย เขาจึงต้องชวนขายนเขียนหนังสือเพื่อเงิน เป็นนักเขียนประเภทเขียนเพื่อหาข่าวสารกรอกหม้อ เขาพยายามเขียนเรื่องสั้นต่าง ๆ เพื่อให้ได้เงินมาพอกำจุนครอบครัวของเขา (Geismar. 1962 : 33) และเขาก็โชคดีมากที่ตลาดยอมรับผลงานของเขาเกือบทั้งหมด เขามีรายได้มหาศาลจากงานเขียนมากกว่านักเขียนคนอื่น ๆ เกือบทั้งหมด

ต้นปี ค.ศ. 1921 ฟิทซ์เจอร์รัลด์ได้เขียนนวนิยายเรื่องที่สองคือ The Beautiful and Damned จนจบ และเป็นเวลาเดียวกันกับที่เซลด้าเริ่มตั้งครรภ์ ทั้งสองเริ่มรู้สึกเบื่อหน่ายชีวิต เพราะมีแต่ความสับสนวุ่นวายเต็มไปด้วยโรคและควินซีย์ และมีแรงงานเลี้ยงสังสรรค์ คิมสุรา ฟูมเฟื่อย หรุหร่า ทั้งคู่จึงตกลงเดินทางไปยุโรปโดยทางเรือ สถานที่ที่ไปถึงแห่งแรกคือ ลอนดอนและเป็นเวลาเดียวกันกับที่นวนิยายเรื่องแรกของเขาคือ This Side of Paradise กำลังได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่สู่ผู้อ่านชาวอังกฤษ ในขณะที่ในอเมริกาเรื่องนี้ได้รับการตีพิมพ์เป็นครั้งที่ 11 หลังจากการเยือนลอนดอนแล้ว ทั้งคู่ได้เดินทางไปยังประเทศฝรั่งเศส และอิตาลี แล้วจึงเดินทางกลับสหรัฐอเมริกา และได้ย้ายกลับไปอยู่ที่แซนด์ هول โดยซื้อบ้านหลังหนึ่งที่ถนนกู๊ดริช (Goodrich) ในเมืองแซนด์ هول เซลด้าให้กำเนิดบุตรสาวชื่อ ฟรานซิส สก็อตต์ หรือสก็อตตี้ (Scottie) เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ. 1921 หลังจากที่ได้ให้กำเนิดบุตรสาวแล้ว ฟิทซ์เจอร์รัลด์ได้ใช้ชีวิตอยู่ทั้งในอเมริกาและในยุโรป ซึ่งส่วนมากในยุโรปอยู่ที่ปารีส และแถบชายฝั่งรีเวียราของฝรั่งเศส และได้รวมกลุ่มสมาชิกนักเขียนอเมริกาที่ทนต่อสภาพหุงเหี้ยวของคนอเมริกันไม่ไหว จึงพากันอพยพไปอยู่ยุโรป ซึ่งมีชื่อเรียกว่าพวกเอ็กซ์แพทริเอท (Expatriate) ฟิทซ์เจอร์รัลด์มีโอกาสได้รู้จักกับเออเนสท์ เฮมมิงเวย์ (Ernest Hemingway) ที่ยุโรปนี้เอง และด้วยความช่วยเหลือของฟิทซ์เจอร์รัลด์ ที่ขอร้องและแนะนำให้สำนักพิมพ์ ชาร์ลส์ สกริบบเนอร์ส ชันส์ ตีพิมพ์เรื่องของเฮมมิงเวย์ จึงทำให้เฮมมิงเวย์เป็นที่รู้จักและนิยมมากมาย และทั้งคู่ได้เป็นเพื่อนที่สนิทสนมกันตลอดชีวิต

เดือนมีนาคม ค.ศ. 1922 นวนิยายเรื่องที่สองของเขาคือ The Beautiful and Damned ก็ได้รับการตีพิมพ์ และก็เป็นนวนิยายที่เขียนถึงอัตชีวประวัติเช่นเดียวกับเรื่องแรก ตัวละครเอกคือแอนโทนี แพตช์ (Anthony Patch) และกลอเรีย (Gloria) นั้น ฟิทซ์เจอร์รัลด์เองก็ยอมรับกับบุตรสาวของคนในเวลาต่อมาว่า คือชีวิตของตัวเองและเซลด้านั่นเอง (Turnbull. 1962 : 131) เรื่องนี้มีผู้อ่านน้อยที่สุดในบรรดานวนิยายทั้งห้าเรื่องของเขา แต่ก็ เป็นนวนิยายที่แสดงให้เห็นความสามารถในการเขียนของเขา (Beebe. 1975 : 340)

ในปีเดียวกันรวมเรื่องสั้นเรื่อง Tales of the Jazz Age ก็ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่สู่มวลชน เป็นรวมเรื่องสั้นซึ่งอ่านสนุก แม้ว่าจะเป็นเรื่องบันเทิงและพยายามทำให้วัย

หนุ่มสาวของสมัยนั้นกรุงโรมันและจีนยังก็ตาม (Geismar. 1962 : 33) จากเรื่องสั้นเหล่านี้ ฟิซซ์เจอร์ลัดได้กลายเป็นผู้ชานานนามช่วงเวลาตอนต้นศตวรรษที่ 20 หลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ซึ่งในสหรัฐอเมริกากำลังเต็มไปด้วยความหิวเพื่อหุงหา ฟุ่มเฟือย มีแต่ความเสื่อมทรามทางศีลธรรมว่าเป็นยุคของเพลงแจ๊ส ฟิซซ์เจอร์ลัดกล่าวว่ายุคของเพลงแจ๊สเริ่มตั้งแต่ตอนเกิดจลาจลในวันแรงงาน (May Day Riots) ปี ค.ศ. 1918 (Turnbull. 1962 : 95)

ปี ค.ศ. 1923 บทละครเรื่อง The Vegetable ก็ได้รับการตีพิมพ์และเปิดแสดง แต่ประสบความล้มเหลว ทำให้ฟิซซ์เจอร์ลัดมีหนี้สินมากยิ่งขึ้น

ต่อมาปี ค.ศ. 1925 นวนิยายเรื่อง The Great Gatsby ซึ่งเป็นผลงานชิ้นเอกของเขา ก็ออกปรากฏสู่สายตาประชาชน นวนิยายเรื่องนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นผลงานที่ดีที่สุดของเขา เป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งระหว่างงานเขียนกับอารมณ์และชีวิตจริงของฟิซซ์เจอร์ลัดเอง (Magill. 1952 : 329-331)

ค.ศ. 1926 ฟิซซ์เจอร์ลัดได้เขียนรวมเรื่องสั้นตีพิมพ์ออกมา คือเรื่อง All the Sad Young Man แนวเรื่องของเรื่องสั้นเหล่านี้ก็คือ การยอมแพ้และปฏิกิริยาต่อต้านการทำลาย

ฟิซซ์เจอร์ลัดได้เขียนหนังสืออย่างหนัก พอ ๆ กับการดื่มสุราและการไปงานเลี้ยงสังสรรค์ตลอดเวลา จึงทำให้สุขภาพร่างกายของเขาทรุดโทรม ชีวิตสมรสของเขาก็ประสบความล้มเหลว เมื่อเซลด้าป่วยเป็นโรคประสาทเมื่อปี ค.ศ. 1930 ซึ่งทำให้เธอต้องเข้ารับการรักษาคู่ที่สถานพักฟื้นสวิสส์ เธอป่วยเป็นโรคจิตประเภทลืมหืม (Schizophrenia) ซึ่งไม่สามารถรักษาให้หายได้ เธอใช้เวลาทั้งหมดหกล้มบัลเลต์ วาควาฟ และเขียนหนังสืออย่างบ้าคลั่ง เธอจึงต้องใช้ชีวิตนั้นปลายเข้า ๆ ออก ๆ โรงพยาบาลประสาท จนกระทั่งปี ค.ศ. 1947 หลังจากที่ฟิซซ์เจอร์ลัดเสียชีวิตแล้ว 7 ปี เธอก็ถูกไฟครอกเสียชีวิตพร้อมกับคนไข้คนอื่น ๆ เมื่อไฟไหม้โรงพยาบาลแอสวิลล์ (Ashville) มลรัฐนอร์ท คาโรไลนา ที่เธอเข้ารักษาคู่อยู่

ฟิซซ์เจอร์ลัดสูญเสียความนิยมในหมู่ผู้อ่านไปมากในทศวรรษที่ 1930 ในปี ค.ศ. 1934 นวนิยายเรื่องที่สองของเขาชื่อ Tender Is the Night ได้รับการพิมพ์ นวนิยายเรื่องนี้ได้รับการต้อนรับจากผู้อ่านน้อยมากในตอนแรก แม้ว่าเรื่องนี้จะ เป็นเรื่องที่ฟิซซ์เจอร์ลัดพยายามบรรจง

เขียนอย่างมาก และมีการเขียนซ้ำแล้วซ้ำอีกอยู่หลายปีก็ตาม เป็นเรื่องที่ได้รับการวิจารณ์ว่าเป็นเรื่องที่ดีมากเรื่องหนึ่ง และมีผู้อ่านมากขึ้นหลังจากผู้ประพันธ์เสียชีวิตลง

ในปี ค.ศ. 1935 รวมเรื่องสั้นชื่อ Taps at Riveille ก็ได้รับการตีพิมพ์ และเป็นรวมเรื่องสั้นชุดหนึ่งที่ทีมงานเขียนที่ดีที่สุดของเขา รวมอยู่ พิทช์เจอร์ลด์เขียน The Crack-Up ขึ้น เป็นเรื่องสั้นที่เขาเขียนสารภาพถึงความล้มเหลว แดกสลายของชีวิตของเขาเอง ทั้งทางด้านการงาน ครอบครัว และด้านสภาพจิตใจ ซึ่งโคตรเดียว อ้างว้าง และเงิบเหงา เขาสูญเสียทั้งหมด ซึ่งเป็นข้อเสียงเกียรติยศ ในปี ค.ศ. 1937 พิทช์เจอร์ลด์ย้ายไปทำงานเป็นนักเขียนบทภาพยนตร์ที่ฮอลลีวู้ด แต่เขาก็ประสบความล้มเหลวโดยสิ้นเชิง เขาได้พบรักกับผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ ซีลา แกรแฮม (Sheilah Graham) และที่ฮอลลีวู้ดนี้เอง พิทช์เจอร์ลด์ได้พยายามเขียนนวนิยายอีกเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องสุดท้ายของเขาชื่อ The Last Tycoon แต่เขาล้มชีวิตด้วยโรคหัวใจวายก่อนที่จะเขียนจบ พิทช์เจอร์ลด์ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1940 รวมอายุได้ 44 ปี เรื่อง The Last Tycoon ได้รับการพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1941 เป็นนวนิยายที่พิทช์เจอร์ลด์เขียนได้เพียงหนึ่งในสามของโครงเรื่องที่วางไว้ เป็นนวนิยายที่ได้รับการยกย่องว่าพิทช์เจอร์ลด์เขียนได้ดีมาก และสามารถแยกตัวเองออกจากงานเขียนได้ในที่สุด นอกจากนี้ยังเป็นเรื่องเกี่ยวกับฮอลลีวู้ดเรื่องเดียวที่มีอยู่และเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งละเอียดที่สุด แม้ว่าพิทช์เจอร์ลด์จะเขียนไม่จบแต่เรื่องนี้ก็ได้รับความนิยมมาก และถูกตีพิมพ์ซ้ำแล้วซ้ำอีก กลายเป็นงานเรื่องอื่น ๆ ของเขา ซึ่งกลับมาเป็นที่นิยมอ่านกันอย่างกว้างขวางทั่วโลก

เรื่องย่อ The Great Gatsby

นิค คาราเวย์ (Nick Carraway) ได้ตัดสินใจละทิ้งงานธุรกิจขายเครื่องโลหะของครอบครัวของเขาในภาคตะวันตกตอนกลางของสหรัฐ เพื่อที่จะยึดอาชีพขายหุ้นในเมืองนิวยอร์ก เขาได้เข้าบ้านหลังหนึ่งในลอง ไออร์แลนด์ ซึ่งอยู่ติดกับคฤหาสน์ของเจย์ แกลตส์บี้ มหาเศรษฐีหนุ่ม

ผู้ซึ่งมีความเป็นมาลึกลับ นิคได้ค้นพบความสัมพันธ์กับเคซี ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องของเขาที่บ้านของเธอ และทอมสามีของเธอ และนิคได้รู้จักกับสุภาพสตรีสาวสวยคนหนึ่งชื่อ จอร์แดน เบเกอร์ (Jordan Baker) และนิคก็ให้ทราบว่าชีวิตสมรสของทอมและเคซีไม่ราบรื่นนักเพราะเคซีรู้ว่าสามีของเธอไม่ซื่อสัตย์ต่อเธอ

วันหนึ่งทอมได้พานิคเข้าไปในเมืองนิวยอร์ก และแนะนำให้รู้จักกับภรรยาลับของเขาชื่อ เมอเทิล วิลสัน (Myrtle Wilson) สามีของเธอเป็นเจ้าของปั๊มน้ำมันและอยู่ซ่อมเครื่องยนต์ ทอม นิค และเมอเทิลได้พากันไปยังอาหารตเมนต์ที่ทอมซื้อไว้ให้เมอเทิล และได้พบกับน้องสาวของเมอเทิล ชื่อ แคทเธอริน (Catherine) และมีสเตอร์กับมิสซิส แมคคี (Mr and Mrs McKee) ทั้งหมดจัดงานเลี้ยงสังสรรค์กันขึ้นที่อาหารตเมนต์แห่งนั้นและดื่มสุรากันอย่างสนุกสนาน

อีกสองถึงสามวันต่อมา นิคได้มีโอกาสเข้าร่วมงานสังสรรค์ซึ่งเจย์ แบทสบี้ เจ้าของคฤหาสน์ข้างบ้านของเขาจัดขึ้น มีคนมาร่วมงานมากมาย ล้วนแต่เป็นผู้มีชื่อเสียงในวงสังคม มีการเลี้ยงอาหาร ดื่มสุราและเต้นรำกันอย่างสนุกสนาน แต่แขกส่วนมากไม่เคยพบเห็นเจ้าภาพของงานเลย บางคนก็ไปงานโดยไม่ได้รับเชิญ ซึ่งงานแบบนี้จัดเป็นประจำทุกวันสุดสัปดาห์ และคืนนั้นนิคได้พบกับแบทสบี้ เจ้าของบ้าน แบทสบี้เป็นชายหนุ่มรูปงาม มีอายุ 30 ปีเศษ จากวงสนทนาได้ข่าวว่าเกี่ยวข้องกับประวัติอันลึกลับของแบทสบี้ ซึ่งบ้างก็ว่าเป็นสายลับ บ้างก็ว่าเขาเคยฆ่าคนตาย บ้างก็ว่าเป็นหลานพระเจ้าไอเซอร์ แต่ก็ไม่มีใครรู้ความจริงและแบทสบี้ก็ไม่สนใจคำพูดเหล่านี้ แบทสบี้ไม่ค่อยมาร่วมงานกับแขก หรือเมื่อมาก็จะอยู่ไม่นาน เพราะมักจะมีโทรศัพท์มาแจ้งเขาเสียก่อนเสมอ ๑ งานเลี้ยงของแบทสบี้เป็นงานที่หรูหราฟุ่มเฟือยที่สุด เขาใช้เงินมากมายในการจัดงานหนึ่ง ๑ นิคได้ไปร่วมงานเกือบทุกครั้ง และได้พบกับจอร์แดนที่นั่น แต่นิคก็สนใจเธอน้อยลงเมื่อทราบข่าวว่าเธอโกงในการแข่งขันกอล์ฟสมัครเล่น

วันหนึ่งแบทสบี้ได้พานิคไปทานอาหารกลางวันกับผู้ชายวัยกลางคนชื่อเมเยอร์ วูล์ฟเชม (Meyer Wolfshiem) ซึ่งแบทสบี้บอกว่าเป็นนักพนัน วูล์ฟเชมได้พูดเป็นนัย ๆ ถึงการหักหลังเกี่ยวกับธุรกิจบางอย่าง แต่แบทสบี้สั่งให้เขาหยุดพูด ต่อมาแบทสบี้ได้เล่าให้นิคฟังถึงประวัติส่วนตัว

ของเขาซึ่งเคยเป็นนายทหารในสงครามโลกครั้งที่หนึ่งและได้รับเหรียญกล้าหาญ และเคยไปเรียนหนังสือที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และเขาบอกกับนิคว่าเขาป่วยเพราะได้รับมรดกมุลค่ามหาศาล

จอร์แดนได้เล่าให้ฟังถึงเรื่องราวของเคซีก่อนที่จะแต่งงานกับทอมว่า เคซีเคยมีภรรยาเป็นทหารชื่อ เจย์ แบทสบี้ ทั้งคู่รักกันมาก แต่เป็นเพราะแบทสบี้ยากจนไม่มีชื่อเสียงและยังอยู่ในสนามรบ เคซีจึงตัดสินใจแต่งงานกับทอมซึ่งเป็นมหาเศรษฐีและมีชื่อเสียงในวงสังคม แต่แบทสบี้ก็ยังรักและต้องการเคซีอยู่เสมอ เมื่อแบทสบี้ป่วยแล้วได้ติดตามข่าวของเธอ และจัดงานเลี้ยงหรรษาเพื่อหวังว่าเคซีจะเป็นแขกคนหนึ่งที่มาในงาน จอร์แดนบอกนิคว่า แบทสบี้ขอร้องไห้ให้เคซีเห็น เคซีมาดื่มน้ำชาและเชิญแบทสบี้ด้วย โดยไม่บอกให้เคซีทราบ

เมื่อแบทสบี้พบเคซี คางฝ่ายต่างรู้สึกกระดาก แต่หลังจากนั้นแบทสบี้ได้พาเคซีไปชมคฤหาสน์ของเขา ซึ่งเคซีประทับใจมาก แบทสบี้ได้อวดเครื่องใช้ เครื่องประดับและสะสมรวมภาพเกี่ยวกับเคซี จึงทำให้เคซีเห็นใจเขามาก และสัญญาว่าเธอจะมางานเลี้ยงในครั้งต่อไปของเขา แต่เมื่อเธอได้มาร่วมงานเธอบอกกับแบทสบี้ว่าเธอไม่ชอบแขกเหล่านั้น แบทสบี้จึงหยุดจัดงานเลี้ยง และผู้คนที่หยุดการมาชุมนุมอย่างที่เคยเป็นมา

แบทสบี้กับเคซีได้พบกันเสมอ ๆ ที่บ้านของแบทสบี้ และวันหนึ่งแบทสบี้ก็ตัดสินใจพูดกับทอมเรื่องเคซี แบทสบี้บอกงานเลี้ยงเล็ก ๆ ขึ้นที่บ้านของทอม โดยมีนิค จอร์แดนและเคซีมาร่วมด้วย หลังการรับประทานอาหารคนทั้งหมดได้พากันเข้าเมือง โดยทอมกับแบทสบี้แลกรถกันขับ ทอมขับรถของแบทสบี้ซึ่งเป็นรถคันใหญ่สีเหลือง ระหว่างทางทอมได้แวะเค็มวันัมที่ปั้มของจอร์จ วิลสัน (George Wilson) ซึ่งเมอเรลได้เห็นทอมขับรถ เมื่อมาถึงในเมืองคนทั้งหมดได้เข้าโรงแรมเพื่อสนทนากัน แบทสบี้ขอให้ทอมเลิกกับเคซี จึงเกิดการทะเลาะกัน เคซีโกรธทอม เธอจึงผลุนผลันออกไปกับแบทสบี้ ทอมขับรถพานิคกับจอร์แดนตามไปและได้เห็นอุบัติเหตุกลางทาง ทอมพบว่าเมอเรลถูกรถชนถึงแก่ความตาย และรถคันที่ชนแล้วหนีไปเป็นรถสีเหลือง

วันต่อมานิคได้ทราบจากแบทสบี้ว่าเคซีเป็นผู้ขับรถชนเมอเรลและแบทสบี้ก็เต็มใจจะรับผิดชอบ ถ้ามีการสอบสวนขึ้น จอร์จ วิลสัน สามีของเมอเรลพยายามสืบหาเจ้าของรถคันสีเหลือง จนทราบความจริงจากคำบอกเล่าว่าเป็นรถของแบทสบี้ วิลสันจึงยิงแบทสบี้ตาย และยิงตัวตายตาม

นิคพยายามจัดงานศพให้แกทสปีอย่างสมเกียรติ แต่แทบจะไม่มีใครมาร่วมงานเลย นอกจาก บิดาของแกทสปี แม้แต่เคซี้ก็ไม่มีมา หลังจากนั้นนิกได้ทราบว่าทอมมีส่วนรู้เห็นในการตายของแกทสปี โดยทอมเป็นผู้บอกวิลสันว่า แกทสปีเป็นคนชั่วรธ นิกตัดสินใจไปจากภาคตะวันออก เพราะเขาทน สภาพสังคมและคนที่ไม่มีความจริงใจปราศจากความรับผิดชอบไม่ได้ เขาจึงกลับไปอยู่ภาคตะวันตก ตอนกลางตามเดิม

สภาพเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศสหรัฐอเมริกาในสมัยต้นศตวรรษที่ 20

ประเทศสหรัฐอเมริกาในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 เป็นช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยเฉพาอย่างยิ่ง การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตคนอเมริกันในสมัยนั้น ดังนั้นการวิจัยผลงานทางด้านวรรณคดีที่ได้ประพันธ์ไว้ในช่วงดังกล่าวให้ถูกต้องและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ผู้วิจัยจะต้องศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งผู้วิจัยขอแยกวิเคราะห์ตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

สภาพเศรษฐกิจ

สภาพทางเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ทั้งนี้เพราะสาเหตุจากสงครามโลกครั้งที่ 1 ในช่วงปี ค.ศ. 1914-18 ประเทศสหรัฐอเมริกาที่เคยได้ชื่อว่าเป็นประเทศลูกหนี้ได้กลายเป็นประเทศเจ้าหนี้ เพราะเมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 ยุติลงนั้น ประเทศต่าง ๆ ที่เข้าร่วมสงคราม เช่น ประเทศในยุโรปตะวันออกและสหภาพโซเวียต ได้ประสบปัญหาสภาพเศรษฐกิจตกต่ำเนื่องจากผลของสงคราม ประเทศสหรัฐอเมริกาได้กลายเป็นประเทศที่เฟื่องฟูและเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็ว

ปัจจัยที่ทำให้สหรัฐอเมริกาก้าวเข้าสู่ความเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจหลังสงครามนั้นมีอยู่หลายประการ เป็นต้นว่า การขยายตัวอย่างรวดเร็วของการลงทุนทางด้านธุรกิจและบริการ และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีที่ลดทอนการประยุคค์และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต (Davis. 1975 : 82-83)

1. การขยายตัวทางค่านธุรกิจและการบริการ

เมืองนั้นได้ชื่อว่าเป็นศูนย์กลางของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของอเมริกา ประชากรในเมืองกลายเป็นผู้บริโภคและแรงงานหลักของอุตสาหกรรมและบริการต่าง ๆ สภาพเศรษฐกิจที่เฟื่องฟูขึ้นในประเทศส่งผลให้สภาพเมืองเปลี่ยนแปลงไปสู่สภาพเมืองใหญ่ หรือมหานคร กล่าวคือมีการติดต่อซื้อขายระหว่างเมืองต่าง ๆ เกิดขึ้น มีการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตเพิ่มมากขึ้น ความต้องการแรงงานคนลดลง ในขณะที่ปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นเพราะใช้เครื่องจักรกล สภาพเศรษฐกิจดังกล่าวเริ่มก่อตัวมาตั้งแต่สมัยก่อนคริสตศตวรรษที่ 19 และดำเนินต่อเนื่องมาจนกระทั่งเห็นสภาพชัดเจนในสมัยต้นคริสตศตวรรษที่ 20 ดังจะเห็นได้จากโรงงานบางแห่งได้เคลื่อนย้ายจากใจกลางเมืองไปสู่ชานเมืองที่มีราคาที่ดินถูกกว่า บริษัทหลายแห่งมีที่ทำการในใจกลางย่านธุรกิจ ในขณะที่มีโรงงานอยู่ในชานเมืองที่ไกลออกไป การแยกกันอยู่ระหว่างโรงงานและบริษัทนั้นไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่ออย่างใด ทั้งนี้เนื่องจากมีระบบคมนาคมที่สะดวกและการติดต่อสื่อสารอันทันสมัย (An Outline of American History. n.d. : 95-105)

การขยายตัวของเศรษฐกิจจากศูนย์กลางเมืองออกสู่ชานเมืองต่าง ๆ เป็นผลทำให้เกิดศูนย์กลางเศรษฐกิจชั้นสองขึ้นในเขตชานเมืองมากมาย อาทิเช่น ธนาคาร โรงพยาบาล อาคารสำนักงานสาขาต่าง ๆ และห้างสรรพสินค้า เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้สร้างความพึงพอใจให้แก่คนในชุมชนชานเมืองเป็นอันมาก ในช่วงต้นคริสตศตวรรษที่ 20 นี้เองที่ได้ชื่อว่าเป็นช่วงกำเนิดของศูนย์การค้าในแถบชานเมือง ดังจะเห็นได้จาก เมื่อปี ค.ศ. 1922 เจสซี ซี นิโกลส์ (Jessy C. Nicoles) ชาวเมืองแคนซัส ซิตี้ นักธุรกิจที่ดิน ได้สร้างศูนย์การค้าชื่อ กันทรี่ คลับ พลาซ่า ขึ้นในที่ดินของเขา เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าของเมือง และต่อมาอีก 2-3 ปี บริษัทเซียร์ส โรบัก (Sears Roebuck Company) ได้เริ่มก่อตั้งห้างร้านขึ้นแถบชานเมือง ซึ่งประสบผลสำเร็จอย่างมากจากการให้บริการของกลุ่มเป้าหมายในดินนั้น (Chudacoff. 1975 : 179-188) นอกเหนือไปจากธุรกิจการค้า

ในรูปแบบของห้างสรรพสินค้าที่ตั้งขึ้นใหม่ในแถบชานเมืองซึ่งที่กล่าวไปแล้วนั้น สถิติตัวเลขการขยายตัวของร้านค้าสาขาของ เอ แอนด์ พี ก็เป็นเครื่องบ่งชี้ที่ชัดเจนว่า ชาวอเมริกันจับจ่ายใช้สอยเงินทองในการซื้อสินค้ามากขึ้น กล่าวคือ ร้านค้าสาขาเอ แอนด์ พี ขยายจำนวนถึง 200 สาขา ภายในปี ค.ศ. 1900 เพิ่มเป็น 400 สาขา ภายในปี ค.ศ. 1912 และเพิ่มจำนวนมากถึง 11,413 สาขา ภายในปี ค.ศ. 1924 ซึ่งนับได้ว่าเป็นตัวเลขที่สูงมากและนับว่าเป็นก้าวใหม่ที่สำคัญของการขยายตัวด้านธุรกิจการค้าสู่ชานเมืองซึ่งมีผู้บริโภคนับเป็นจำนวนหลายล้านคนให้ความสนใจในบริการดังกล่าว (Allen. 1952 : 115-116) ผลอันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านธุรกิจก่อให้เกิดการขยายตัวของอาชีพในหลายสาขาอาชีพเช่น นายแพทย์ กษัตริย์ และเจ้าของภัตตาคาร เป็นต้น จนอาจกล่าวได้ว่า มีการเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจในทุก ๆ แขนงเกิดขึ้นในแถบชานเมือง (Chudacoff. 1975 : 189)

2. ความก้าวหน้าและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในเชิงธุรกิจและอุตสาหกรรม

การขยายตัวทางด้านการค้าและบริการซึ่งที่กล่าวมาแล้วนั้นเป็นคัมภีร์ว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้บริโภคส่วนใหญ่ในประเทศเพิ่มสูงขึ้น นักอุตสาหกรรมชาวอเมริกันในสมัยต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ได้ใช้เทคนิคและเทคโนโลยีอันทันสมัยในการผลิตสินค้าจำนวนมากออกสู่ท้องตลาด โดยสินค้าเหล่านั้นมีราคาเหมาะสมสำหรับครอบครัวยุคชาวอเมริกันส่วนใหญ่

เทคนิคและเทคโนโลยีอันทันสมัยที่จะกล่าวถึงประการแรกคือ การโฆษณาและระบบการซื้อแบบผ่อนชำระ ผู้ผลิตและนักโฆษณาได้ร่วมมือกันผลิตสินค้าประเภทฟุ่มเฟือยและสินค้าอำนวยความสะดวกขึ้นเป็นจำนวนมาก เช่น เครื่องซักผ้า เครื่องดูดฝุ่น โทรทัศน์ วิทยุ ตู้เย็น อาหารกระป๋อง และรถยนต์ เป็นต้น สินค้าเหล่านี้ผู้บริโภคมักนิยมซื้อด้วยระบบผ่อนชำระ ดังมีคำกล่าวติดปากชาวอเมริกันในสมัยนี้ว่า "A dollar down and a dollar forever" (Cochran. 1961 : 84) กล่าวกันว่าระบบการให้สินเชื่อหรือระบบผ่อนชำระนั้นเริ่มแพร่หลายในสมัยต้นศตวรรษที่ 20

เนื่องมาจากความต้องการที่จะเป็นเจ้าของรถยนต์มักเป็นที่นิยมกันในสมัยนั้นของผู้ที่มีรายได้ไม่เพียงพอที่จะซื้อรถยนต์ด้วยเงินสดได้ เฮนรี ฟอร์ด เป็นบุคคลแรกที่นำเทคนิควิธีการซื้อขายดังกล่าวมาใช้ในธุรกิจรถยนต์ของเขา แต่ระบบของฟอร์ดยังไม่เป็นที่ถูกใจลูกค้า เนื่องมาจาก ถึงแม้ลูกค้าจะซื้อด้วยการผ่อน ๑ ผ่อนชำระได้ แต่ลูกค้าจะมีสิทธิ์เป็นเจ้าของรถยนต์ได้ก็ต่อเมื่อได้ผ่อนชำระเงินงวดสุดท้ายเสร็จสิ้นลงเสียก่อน ซึ่งต่อมาได้มีการพัฒนาระบบผ่อนชำระให้ถูกใจลูกค้ามากขึ้น กล่าวคือ ลูกค้าสามารถนำรถไปใช้ได้ในวันแรกที่ตกลงทำสัญญาผ่อนซื้อ และผ่อน ๑ ผ่อนชำระเงินที่เหลือไปด้วย ในขณะเดียวกัน (Boorstin. 1973 : 422-423) ผลจากการใช้เทคนิคการโฆษณาและระบบผ่อนชำระนี้เองที่ทำให้ผู้ผลิตประสบผลสำเร็จในการขายสินค้าและบริการของตนเป็นอันมาก ดังจะเห็นได้จากการสำรวจรายได้ประชาชาติในช่วงปี ค.ศ. 1920 และ 1929 พบว่ารายได้ของผู้ประกอบการทั้งทางด้านอุตสาหกรรมและบริการต่าง ๆ เพิ่มขึ้นสูงมาก ยิ่งไปกว่านั้น ความต้องการใช้ไฟฟ้าของผู้คนที่อาศัยในเขตชานเมืองเพิ่มขึ้นจาก 10% ในปี ค.ศ. 1920 เป็น 50% ในระยะต่อมา ซึ่งหมายความว่าผู้คนแถบชานเมืองซื้อเครื่องไฟฟ้าเพื่อใช้ในครัวเรือนมากขึ้น (Mowry. 1965 : 97) แม้ว่าตัวเลขดังกล่าวจะแสดงถึงความสำเร็จทางด้านธุรกิจ แต่สิ่งที่น่าวิตกก็คือคนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ไม่ค่อยมีนิสัยและใช้จ่ายเงินทองอย่างฟุ่มเฟือยเกินกำลังของตน ทั้งนี้เพราะระบบผ่อนชำระเป็นที่ยอมรับและปฏิบัติกันอย่างกว้างขวาง ผู้คนต้องการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยกันมากขึ้นอันเนื่องมาจากกลยุทธ์การโฆษณาประสบผลสำเร็จอย่างสูง

นอกจากการโฆษณาและระบบผ่อนชำระอันเป็นกลวิธีทางธุรกิจแล้ว สมัยนี้ยังมีการคิดค้นประดิษฐ์กรรมใหม่ ๆ อาทิเช่น โทรศัพท์ ซึ่งเริ่มผลิตครั้งแรกในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 เมื่อประมาณปี ค.ศ. 1876 โดย อเล็กซานเดอร์ เกรแฮม เบลล์ และตั้งแต่ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ได้มีการนำโทรศัพท์มาใช้อย่างแพร่หลายในหมู่นักธุรกิจและผู้ประกอบการแทบทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งครอบครัวคนอเมริกันโดยทั่วไปด้วย ความสะดวกสบายและความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสารผ่านทางโทรศัพท์นั้นเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในหมู่ชาวอเมริกัน ดังจะเห็นได้จาก การใช้โทรศัพท์ในการติดต่อกันทางธุรกิจของบรรดานักธุรกิจชาวอเมริกัน การให้คำปรึกษาทางการรักษาพยาบาลของ

แพทย์แก่ผู้คนที่อยู่ห่างไกลผ่านทางโทรศัพท์ เป็นต้น และด้วยความนิยมใช้โทรศัพท์ขยายตัวอย่างกว้างขวางนี้เองที่ทำให้สตรีมีอาชีพใหม่คือ พนักงานรับโทรศัพท์ (Boorstin. 1973 : 391)

ภาพยนตร์และวิทยุ นับเป็นเทคโนโลยีอีกประเภทที่ควรกล่าวถึง ภาพยนตร์เป็นธุรกิจที่สำคัญในระยะสงครามโลกครั้งที่ 1 กล่าวคือ ภาพยนตร์เป็นทางออกของบรรดาคนอเมริกันในการที่จะผ่อนคลายภาวะและปัญหาต่าง ๆ ที่ประสบอยู่ เพราะภาพยนตร์จะสะท้อนแต่ภาพชีวิตที่งดงาม มีความสุขทั้งที่คนอเมริกันปรารถนา ยิ่งไปกว่านั้นยังมีอิทธิพลสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรม อาทิเช่น เป็นตัวกำหนดแบบการแต่งกาย แบบผม เครื่องเรือน การตกแต่งภายใน เป็นต้น คำของเพลงยอดนิยม สอนกิริยาท่าทางและปลูกฝังความคิดทางด้านศีลธรรม จรรยาและสร้างพระเอกนางเอกที่มีชื่อเสียงเป็นจำนวนมาก อิทธิพลของภาพยนตร์ได้แผ่กระจายไปทั่วโลกและบางทีอาจถือได้ว่าเป็นกลไกที่ทรงพลังที่สุดในการแพร่อิทธิพลทางวัฒนธรรมและสังคม

วิทยุ นับว่ามีอิทธิพลเท่าเทียมกันในการให้ความบันเทิง การศึกษา และอิทธิพลต่อสังคมในด้านวัฒนธรรม เช่นเดียวกับภาพยนตร์ รายการวิทยุก้าวหน้าอย่างรวดเร็วระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 สถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อการค้าแห่งแรกเริ่มกิจการในปี ค.ศ. 1920 ซึ่งระยะเวลาเพียง 10 ปี วิทยุมีบทบาทและเข้าถึงคนอเมริกันทุกครอบครัว โดยมีรายการต่าง ๆ อาทิเช่น รายการตลกของอะมอสและแอนดี รายการข่าว และรายการดนตรีที่ดึงดูดความสนใจของประชาชนไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาพยนตร์ รายได้ของผู้จ้การรายการวิทยุส่วนใหญ่ได้มาจากการโฆษณาสินค้า เพราะเหตุว่าวิทยุยังคงเป็นธุรกิจของเอกชนเป็นส่วนใหญ่และรัฐบาลมิได้ให้เงินสนับสนุน (Wilson. 1954 : 43-51)

การนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ อันทันสมัยไปใช้ในการผลิตธุรกิจอุตสาหกรรมก็เป็นที่ยอมรับแพร่หลาย อาทิเช่น อุตสาหกรรมผลิตเครื่องนุ่งห่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องนุ่งห่มสำหรับสตรี สมัยต้นศตวรรษที่ 20 นี้เองที่มีการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปจำนวนมากออกสู่ท้องตลาด ผู้บริโภคที่มีรายได้น้อยปานกลางสามารถซื้อหาสินค้าเหล่านี้ได้ในราคาที่เหมาะสมทำให้ช่องว่างของการแต่งกายของคนที่มิฐานะร่ำรวยและคนที่มิฐานะปานกลางลดน้อยลง ทั้งนี้เนื่องมาจากนักออกแบบชาวอเมริกันในสมัย

นั้นเน้นการผลิตเสื้อผ้าในรูปแบบที่สวยงามเช่นเดียวกับแฟชั่นในประเทศต่าง ๆ ในยุโรป เพียงแต่เปลี่ยนมาใช้วัสดุที่มีต้นทุนในการผลิตต่ำลง เพื่อให้ราคาเสื้อผ้าถูกลงด้วย ทั้งนี้เพื่อสนองตอบความต้องการของเป้าหมายที่เป็นชนชั้นกลางเป็นสำคัญ และด้วยสาเหตุของการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปนี้เองทำให้ชาวอเมริกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีอเมริกันมีการเปลี่ยนรูปแบบในการแต่งกายหรือที่เรียกว่าแฟชั่นการแต่งกายอยู่เสมอเพื่อให้ก้าวสู่ความเป็นผู้นำในการแต่งกายและเช่นเดียวกับผู้บริโภคสินค้าประเภทอื่น ๆ สตรีอเมริกันตกเป็นเป้าหมายสำคัญของการโฆษณาหนังสือพิมพ์และนิตยสารสำหรับสตรีต่างตีพิมพ์แฟชั่นใหม่ ๆ ออกสู่สายตาของสตรีอเมริกัน ซึ่งได้ผลเกินคาดเพราะสตรีอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ต่างก็ให้ความสนใจในการแต่งกายให้ทันสมัยและทัดเทียมคนอื่น ๆ ในสังคม การใช้จ่ายเงินทองสำหรับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายนับได้ว่าเป็นอัตราที่สูงมากกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต (Lerner. 1957 : 646-647)

แต่อย่างไรก็ตาม ผลผลิตผ้าใหม่ ๆ ทั้งหลายยังได้รับความนิยมจากคนอเมริกันในสมัยนี้น้อยกว่ารถยนต์ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งแปลกใหม่ของสังคมในสมัยนั้น รถยนต์เริ่มผลิตในยุโรปก่อนที่จะมีการผลิตขึ้นในสหรัฐอเมริกา ซึ่งแค่เดิมผู้คนสัญจรไปมาโดยทางรถไฟ ผู้ที่มีบทบาทในอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ของอเมริกาคือ เฮนรี ฟอร์ด ได้ผลิตรถยนต์ที่เป็นที่นิยมใช้กันในหมู่คนอเมริกันในชื่อรุ่นว่า โมเดล ที รถรุ่นนี้ถือว่าเป็นรถที่มีความทนทานและราคาไม่แพงนัก ฟอร์ดมีนโยบายในการผลิตสินค้าจำนวนมากแต่ราคาต่ำ เพื่อเปิดโอกาสให้คนที่มียาได้ปานกลางได้เป็นเจ้าของรถยนต์ และในขณะเดียวกันมีนโยบายในการขึ้นค่าแรงแก่คนงานทุกปี เหตุนี้เองผู้ใช้แรงงานชาวอเมริกันจึงมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นด้วย ส่งผลให้มาตรฐานชีวิตก็ขึ้นตามไปด้วย

ความนิยมในการใช้รถยนต์ของคนอเมริกันนั้นเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ดังจะเห็นได้จากระหว่างปี ค.ศ. 1920-30 มีการจดทะเบียนรถยนต์เพิ่มขึ้นถึงเกือบ 3 เท่าคือจาก 8 ล้านคันเป็นประมาณ 23 ล้านคัน ซึ่งมูลเหตุดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจเป็นอันมากเพราะโรงงานผลิตรถยนต์ต้องใช้เหล็กกล้าในการผลิตถึง 20% ของจำนวนเหล็กกล้าที่ผลิตในประเทศ ความต้องการยางในการผลิตถึง 80% และต้องการแผ่นกระจกในการผลิตถึง 70% (Chudacoff. 1975 : 191-195)

ความนิยมในรถยนต์ของชาวอเมริกันได้ส่งผลกระทบหรือผลสะท้อนที่น่าสนใจ ซึ่งพอจะสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ผลกระทบทางภาคเกษตรกรรม ชาวนาจำนวนมากในสหรัฐอเมริกาในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 เริ่มให้ความสนใจในเครื่องจักรกลเพื่อช่วยการเกษตรมากขึ้น เช่น สนใจใช้รถแทรกเตอร์ในการทำเกษตรมากขึ้น รวมทั้งการใช้เครื่องทุ่นแรงทางการเกษตรประเภทอื่น ๆ จนอาจกล่าวได้ว่า การทำการเกษตรนั้นแทบจะไม่ได้ใช้แรงงานคน อย่างไรก็ตาม ผลกระทบในลักษณะดังกล่าวนี้ส่วนหนึ่งเป็นอิทธิพลของความเจริญรุดหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งมีอิทธิพลต่อคนในเมืองและชนบทซึ่งส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงของชาวนาชาวไร่อีกด้วย

2. ความนิยมในรถยนต์ยังช่วยเสริมลักษณะนิสัยของคนอเมริกันอันเป็นที่รู้จักกันดีในสมัยนี้ กล่าวคือ ลักษณะของคนไม่หยุดนิ่ง ไม่อยู่กับที่ คนอเมริกันสมัยนี้นิยมท่องเที่ยวไปยังเมืองไกลเคียง และแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ กิจกรรมเหล่านี้ล้วนแต่เป็นกิจกรรมที่บ่งชี้ลักษณะนิสัยของคนในสังคมที่นิยมเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา

3. รถยนต์สะท้อนค่านิยมด้านวัตถุ เป็นตัวแทนแห่งความภาคภูมิใจ ความสำเร็จด้านวัตถุของคนที่เป็นเจ้าของ ดังนั้น คนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 จึงพยายามไขว่คว้าที่จะเป็นเจ้าของรถยนต์เพื่อให้ทัดเทียมคนอื่น ๆ ในสังคม (Allen. 1952 : 125-130)

กล่าวโดยสรุป สภาพเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 นั้นอยู่ในสภาพที่เฟื่องฟูและเจริญถึงขีดสุด นักธุรกิจและนักลงทุนเก็บเกี่ยวผลกำไรจากการขยายตัวทางธุรกิจอย่างเต็มที่ ผู้บริโภคมีความต้องการใช้สินค้าอำนวยความสะดวกกันมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าคนในสังคมจะมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีเหมือนกันทั้งหมด สภาพเศรษฐกิจที่ดีก่อให้เกิดความสุขแก่คนบางกลุ่มบางพวกและได้สร้างความยากลำบากในการครองชีพให้แก่คนกลุ่มอื่น ๆ ในสังคมอีกมาก อันก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ทางสังคมในสมัยเศรษฐกิจเฟื่องฟูนั้น

สภาพสังคม

สภาพสังคมโดยทั่วไปของสหรัฐอเมริกาสมัยต้นศตวรรษที่ 20 นั้นเต็มไปด้วยความวุ่นวาย สับสน ไร้กฎหมาย ทั้งนี้เนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางเทคโนโลยีซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตคนอเมริกันเป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความนิยมในค่านิยม ทุนนิยมอเมริกันนิยม ความหรูหรา มีชีวิตฟุ้งเฟ้อ และการรณรงค์ความร่ำรวย ถึงแม้ว่าจะมีการต่อต้านค่านิยมดังกล่าวจากกลุ่มคนหัวเก่าและผู้เคร่งศาสนาก็ตามแต่ค่านิยมดังกล่าวยังคงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

1. การเปลี่ยนแปลงในแง่จำนวนและกลุ่มผู้อพยพ

สภาพสังคมของสหรัฐอเมริกานั้นมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงนับตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 1820 - 1920 ดังจะเห็นได้จากการอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรซึ่งมีทั้งประชากรที่อพยพมาจากประเทศยุโรปเข้าสู่ประเทศสหรัฐอเมริกา และการอพยพย้ายถิ่นของชาวอเมริกันเอง

1.1 กลุ่มผู้อพยพจากยุโรป

ผู้คนจากยุโรปเป็นจำนวนมากเดินทางออกนอกประเทศเพื่อหาที่ทำกินและตั้งถิ่นฐานใหม่ โดยมีความเชื่อว่าสหรัฐอเมริกาคือ ดินแดนแห่งความหวังและโอกาส ซึ่งอาจแบ่งผู้อพยพชาวยุโรป ได้ดังนี้

ช่วงปี ค.ศ. 1820 - ค.ศ. 1950 ผู้อพยพจากไอร์แลนด์มีมากกว่าประเทศอื่น ๆ หลายคนอพยพออกจากประเทศเพื่อหนีการปกครองที่แข็งกร้าวของอังกฤษ และส่วนหนึ่งซึ่งอพยพมาในช่วงปี ค.ศ. 1840 นั้นเกิดจากสภาพความแห้งแล้ง พืชผลเสียหายจึงต้องอพยพเพื่อหาที่ดินที่สมบูรณ์กว่า ผู้อพยพส่วนใหญ่จะอพยพไปอยู่ในเมืองใหญ่ บ้างก็ไปรับจ้างทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม บ้างก็เป็นตำรวจ บางคนก็ไปทำงานเป็นพนักงานดับเพลิงและมีอีกหลาย ๆ คนที่สามารถก่อร่างสร้างตัวจนประสบความสำเร็จในชีวิต ได้ทำงานในตำแหน่งสูง ๆ ระดมประเทศ เช่น แอนดรู

คาร์เนกี (Andrew Carnegie) นักอุตสาหกรรมผู้ยิ่งใหญ่ และผู้ก่อตั้งมูลนิธิคาร์เนกี และอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein) นักฟิสิกส์ผู้ยิ่งใหญ่ เป็นต้น

ช่วงปี ค.ศ. 1850 - ค.ศ. 1880 ในช่วงปีนี้ชาวเยอรมันอพยพเข้ามาในอเมริกามากที่สุด เนื่องมาจากความไม่มั่นคงทางการเมือง และความล้มเหลวของการปฏิวัติในปลายปี ค.ศ. 1840 คนเหล่านี้อพยพออกจากประเทศเพื่อหาเสรีภาพ ส่วนใหญ่อพยพไปอยู่ทางตอนกลางของภาค ตะวันตก หลายคนเป็นชาวนา และมีอีกหลาย ๆ คนที่มีส่วนทำให้เมืองเซนต์หลุยส์ เมืองซินซินเนติ และเมืองมิลวอกี มีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่แบบเยอรมัน

ช่วงปี ค.ศ. 1880 - ค.ศ. 1890 นั้นผู้อพยพมาจากสแกนดิเนเวียเป็นส่วนใหญ่ เช่น สวีเดน นอร์เวย์และเดนมาร์ก ส่วนใหญ่จะทำไร่ทำนา ปลูกพืชผลทางการเกษตรอยู่บริเวณ รัฐ มินเนโซตา คาโกตา วิสคอนซิน ไอโอวา และอิลลินอยส์

ช่วงปี ค.ศ. 1890 - ค.ศ. 1920 ในช่วงปีนี้ผู้อพยพไม่ได้มาจากทางเหนือและทาง ตะวันตกของยุโรปเพียงเท่านั้น แต่ยังอพยพมาจากทางใต้ และทางตะวันออกของยุโรปด้วย เช่น อิตาลี รัสเซีย โปแลนด์ ออสเตรีย และฮังการี เป็นต้น ผู้อพยพกลุ่มนี้ประสบปัญหามากกว่าผู้อพยพ รุ่นก่อน ๆ กล่าวคือ

1. ผู้อพยพที่มาจากยุโรปภาคใต้และภาคตะวันออก มีขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมที่แตกต่าง ไปจากพวกยุโรปทางภาคเหนือ และภาคตะวันตกจึงทำให้เข้ากันไม่ค่อยได้

2. พวกยุโรปภาคตะวันออกและภาคใต้ส่วนใหญ่มีการศึกษาค่ำ และมีจำนวนมากที่อ่าน หนังสือไม่ออก และไม่คุ้นเคยหรือไม่ใคร่เข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงมักถูกชักจูง จากนักการเมืองให้ขายเสียงเมื่อมีการต่อสู้ทางการเมืองของนักการเมือง

3. ชาวยุโรปตะวันออกและภาคใต้มักจะตั้งถิ่นฐานอยู่ในเมืองใหญ่ และอยู่รวมกันเป็น กลุ่ม ๆ เกิดเป็นชุมชนใหญ่ขึ้น เช่น เมืองอิตาเลียน เมืองโปลิช และเมืองฮังการี เป็นต้น อัน ทำให้การกลืนกลายเป็นคนอเมริกันยากยิ่งขึ้น ซึ่งถ้าคนเหล่านี้อพยพมาเพิ่มเติมอีกก็จะมีจำนวนมาก กว่าคนอเมริกันที่อพยพมาก่อนซึ่งเป็นพวกยุโรปเหนือกับยุโรปตะวันตก ดังนั้นรัฐบาลจึงเริ่มจำกัด

จำนวนผู้อพยพเข้าประเทศสหรัฐอเมริกาขึ้น โดยครั้งแรกจำกัดจำนวนผู้ใช้แรงงานชาวจีน ต่อมา จำกัดจำนวนผู้อพยพชาวญี่ปุ่น แล้วจึงจำกัดจำนวนผู้อพยพจากยุโรปตะวันออกและทางใต้ (Wilder, Ludlum and Brown. 1963 : 539-540)

แม้ว่าในปัจจุบันอาณาเขตของสหรัฐอเมริกาที่เรียกว่าดินแดนแห่งโอกาสนั้นได้ลดความจริงลงไปมาก แต่สหรัฐอเมริกายังคงรับผู้อพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐานอยู่ แต่เป็นจำนวนน้อยและมักจะคัดเอาแต่ผู้อพยพที่มีความรู้ความสามารถพิเศษ เช่น แพทย์ วิศวกร และนักธุรกิจใหญ่ ๆ เป็นต้น (โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. 2524 : 219)

1.2 กลุ่มผู้อพยพจากชนบท

ในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 นี้ ชาวอเมริกันเองก็อพยพจากชนบทเข้าสู่เมือง เป็นยุคที่เรียกว่า ยุคทองของอเมริกา (The Gilded Age) ผู้คนต่างอพยพไปอยู่เมืองใหญ่ โดยเฉพาะชนหนุ่มสาว คนที่เคยมีอาชีพทำไร่ทำสวนต่างพากันละทิ้งไร่นาไปอาศัยอยู่รวมกันในหมู่บ้านของคน ผู้ที่เป็นพ่อแม่ต่างก็ปรารถนาให้บุตรธิดาของตนได้เรียนรู้วัฒนธรรมและได้รับการศึกษาในเมือง ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายในลักษณะจากชนบทไปสู่เมือง และจากเมืองเล็กไปสู่เมืองใหญ่ในที่สุด

องค์ประกอบสำคัญที่ก่อให้เกิดการอพยพย้ายถิ่นของประชากรมีดังนี้

1. การปฏิวัติอุตสาหกรรม ซึ่งทำให้เกิดโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก ทำให้ความต้องการแรงงานมีจำนวนมากเช่นกัน
 2. การปฏิวัติทางด้านเกษตรกรรม มีการประดิษฐ์คิดค้นเครื่องจักรกลอันทันสมัยมาใช้ในการเกษตรมากขึ้นทำให้ความจำเป็นในการใช้แรงงานคนในไร่นาลดลง
 3. การคมนาคมที่สะดวกสบายและรวดเร็วทำให้การอพยพเป็นไปได้โดยสะดวกยิ่งขึ้น
- ความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายสุขสบายในชนบทไม่อาจยับยั้งการอพยพเข้าสู่เมืองได้ ในขณะที่เมืองเล็กที่ห่างไกลผู้คน อยู่กันอย่างสุขสบาย ความเป็นอยู่ในเมืองใหญ่เป็นไปอย่างแออัดคับแคบ ไม่ถูกสุขลักษณะก่อให้เกิดปัญหามลภาวะ แม่น้ำลำคลองเริ่มเน่าเสีย เกิดโรคระบาดและเกิดไฟไหม้บ่อย ๆ มีคนตายคราวละมาก ๆ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่อาจยับยั้งการหลั่งไหลของคนเข้าสู่เมืองได้

ผลกระทบจากจำนวนผู้อพยพและความพยายามในการแก้ปัญหา

ปัญหาการขยายตัวของเขตเมือง

ในช่วงปี ค.ศ. 1920 การเปลี่ยนแปลงสู่สภาพสังคมเมืองใหญ่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและกว้างขวางกว่าที่เคยเป็นมา เศรษฐกิจแบบอุตสาหกรรมเจริญขึ้นถึงขีดสุด ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมเหล็กกล้า โรงงานน้ำมัน และศูนย์กลางผลิตรถยนต์ ดังที่ปรากฏในเมืองต่าง ๆ อาทิเช่น พิตส์เบิร์ก คลีฟแลนด์ คีทรอย และลอสแอนเจลิส เป็นต้น อีกทั้งยังมีการขยายตัวด้านธุรกิจการค้าและบริการต่าง ๆ เกิดขึ้นเป็นอันมากดังที่กล่าวไว้แล้ว ความเปลี่ยนแปลงที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่ง ก็คือการขยายตัวอย่างรวดเร็วของสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ เช่น การสร้างอาคาร บ้านเรือนและห้างสรรพสินค้า เป็นต้น ซึ่งในระยะสงครามโลกครั้งที่ 1 เกิดการชะงักงันเนื่องมาจากวัสดุก่อสร้างมีราคาแพงมาก จนกระทั่งสงครามยุติลง ราคาวัสดุก่อสร้างลดลง ความนิยมในการปลูกบ้านเรือนมีมากขึ้น สถานการณ์นี้เองก่อให้เกิดความโกลาหลในธุรกิจก่อสร้างเป็นเวลานานติดต่อกันถึง 7 ปี การสร้างบ้านเรือนเพื่อขายในเมืองต่าง ๆ ถือเป็นธุรกิจใหม่ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในทศวรรษหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ดังนั้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 จึงนับได้ว่าเป็นสมัยของคิกกระฟ้า ในช่วงปี ค.ศ. 1920 - 26 ราคาที่ดินเพิ่มสูงขึ้นถึง 20 เท่า สาเหตุก็เนื่องมาจากการขยายตัวของเขตเมืองการเช่าอาคารร้านค้าเพื่อประกอบธุรกิจ คิกกระฟ้าที่เกิดขึ้นมากมายนั้นเป็นเสมือนความรุดหน้าของเมืองต่าง ๆ อาทิเช่น หริบูลิน ฮาวเวอร์ สูง 26 ชั้น ในชิคาโก และคิกเอมไพร์ สเตทในนิวยอร์ก สูงถึง 86 ชั้น เป็นต้น

การพัฒนา รุดหน้าอย่างมากทางด้านเทคโนโลยี มีคิกกระฟ้าและอาคารบ้านเรือนสมัยใหม่เกิดขึ้นอย่างมากมายแก้ปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนที่อยู่อาศัยยังคงมีอยู่เนื่องจากมีผู้อพยพเข้ามาอยู่ในเมืองจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ต่ำจึงไม่สามารถที่จะเป็นเจ้าของบ้านเรือนที่มีราคาแพงเหล่านั้นได้ ทำให้ต้องพักอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ทำให้เกิดวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิด

ความวุ่นวายในสังคมอเมริกันอย่างเห็นได้ชัด อาทิเช่น ในปี ค.ศ. 1919 ปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัย การชุมนุมประท้วงเรียกร้องแรงงาน ภาวะเงินเฟ้อ ตลอดจนปัญหาการว่างงานเกิดขึ้นในเมืองต่าง ๆ จำนวนถึง 26 เมือง การก่อการจลาจลเกิดขึ้นมากในภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา และขยายความรุนแรงมายังภาคเหนือ การก่อความไม่สงบที่รุนแรงและเลวร้ายที่สุดเกิดขึ้นในเมืองชิคาโก ซึ่งมีผลทำให้ผู้คนบาดเจ็บและล้มตายลงเป็นจำนวนมาก (Greer. 1949 : 123-139)

ปัญหาอาชญากรรม

ในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 นั้นกล่าวกันว่าเป็นช่วงเวลาแห่งการก่ออาชญากรรม คินแดนที่เป็นแหล่งอาชญากรรมที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ชิคาโก แคนซัส ซิดี และคิทรอย เหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้ผู้คนหันมาประพาศึกกันมากขึ้นก็เนื่องมาจากแรงกดดันที่เกิดจากความค้อยโอกาสและถูกกดขี่เหยียดหยามและการเอารักเอาเปรียบกันในสังคม ผู้คนที่ตกอยู่ในสภาพดังกล่าวส่วนใหญ่คือผู้ที่อพยพมาจากชนบทและยุโรปนั่นเอง จากสภาพบีบคั้นที่ประสบอยู่ทำให้เกิดการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด นักวิเคราะห์สภาพสังคมเชื่อกันว่า วงการมิจาซีฟเริ่มขึ้นในกลุ่มผู้อพยพชาวอิตาเลียนและชาวซิซิลีเลียนที่อาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นกลุ่มมิจาซีฟที่ใช้ชื่อว่า แบล็ก แฮนด์ (Black Hand) และกลุ่มมาเฟีย (Mafia) ซึ่งต่อมาสมาชิกในขบวนการขยายไปในกลุ่มคนผิวดำและผู้อพยพกลุ่มอื่น ๆ ด้วย จะเห็นได้ว่าการก่ออาชญากรรมเป็นเสมือนบันไดไต่เต้าไปสู่ความสำเร็จและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีอย่างรวดเร็วสำหรับผู้ค้อยโอกาส ดังนั้น วัยรุ่นหนุ่มสาวชาวอเมริกันที่มีความทะเยอทะยาน อยากมีชีวิตที่สุขสบาย จึงเข้าร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่มมิจาซีฟกันมากขึ้น (Tumberlake. 1963 : 68-83)

การแก้ปัญหาสังคม

เหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นชัดว่า แม้สภาพเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาจะเฟื่องฟู แต่ประชาชนบางกลุ่มยังคงประสบปัญหาในการดำรงชีวิตในสังคมจนทำให้เกิดแนวคิดที่จะปฏิรูปสังคมขึ้น กลุ่มนักปฏิรูปที่มีบทบาทสำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักปฏิรูปโพเกรสซีฟ (Progressive Leaders) ผลงานชิ้นสำคัญ ๆ ของนักปฏิรูปกลุ่มนี้ได้แก่ ความสำเร็จในการออกกฎหมายสวัสดิการสังคม ดังจะเห็นได้จาก ในปี ค.ศ. 1900 เกือบครึ่งประเทศเริ่มใช้กฎหมายแรงงานเด็ก และใน ค.ศ. 1914 เหลือเพียงมลรัฐเดียว ที่มิได้ออกกฎหมายห้ามจ้างเด็กอายุต่ำกว่า 14 ปี ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังมีกฎหมายห้ามจ้างเด็กทำงานกลางคืนและงานที่เสี่ยงอันตราย

ในปี ค.ศ. 1916 ประธานาธิบดีวูดโรว์ วิลสัน (Woodrow Wilson) ได้กระตุ้นให้รัฐสภาออกกฎหมายคีคิง-โอเวน (Keating-Oven Act) ห้ามใช้แรงงานเด็กอายุต่ำกว่าที่รัฐกำหนดไว้ขนส่งสินค้าที่ผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรม เหมืองแร่และทำงานในไร่ แต่แล้วก็ยกเลิกไป ในปี ค.ศ. 1918 เนื่องจากศาลสูงพิพากษาว่าเป็นการละเมิดรัฐธรรมนูญแห่งชาติ เพราะกฎหมายนี้ก้าวล่วงอำนาจอำนาจหน้าที่ของตำรวจในมลรัฐ และผิดวัตถุประสงค์ของการที่จะใช้กฎหมายนี้ควบคุมการค้าระหว่างรัฐ

ในด้านแรงงานสตรี หลายมลรัฐได้ดำเนินการรื้อตามมลรัฐนิวยอร์กและแมสซาชูเซตส์ โดยลดชั่วโมงการทำงานของสตรีลงเหลือประมาณสัปดาห์ละ 60 ชั่วโมง ในปี ค.ศ. 1908 พวกโพเกรสซีฟได้พยายามผลักดันให้กฎหมายกำหนดค่าจ้างแรงงานสตรีอย่างต่ำสุดผ่านรัฐสภา แต่ถูกฝ่ายตุลาการขัดขวางไว้เพราะเกรงว่าการกำหนดค่าจ้างอย่างต่ำสุดจะเป็นการตัดโอกาสในการรับจ้างทำงานของสตรี เนื่องจากยังมิได้มีการพิสูจน์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างชั่วโมงทำงานกับสุขภาพของคนงาน

ภายหลัง ค.ศ. 1909 หลายมลรัฐออกกฎหมายประกันอุบัติเหตุในโรงงานอุตสาหกรรม ใน ค.ศ. 1920 มีเพียง 5 มลรัฐที่ไม่ได้ออกกฎหมายนี้ ได้แก่ มลรัฐมินเนโซตา แคนซัส โคโลราโด คอนเนคติกัต และนิวเจอร์ซีย์

พวกโพเรสซีฟยังประสบความสำเร็จในการกระตุ้นให้ออกกฎหมายช่วยเหลือเด็กยากจน ให้เด็กอยู่กับบ้านแทนที่จะถูกส่งไปอยู่ในสถานเลี้ยงเด็กอนาถา โดยสนับสนุนให้แต่ละมลรัฐออกกฎหมาย อนุเคราะห์ทั้งทางการเงินและการช่วยเหลือดูแลเด็ก ในปี ค.ศ. 1930 ปรากฏว่ามี 2 มลรัฐ เท่านั้นที่ยังมิได้ออกกฎหมายประเภทนี้ ซึ่งจำแนกประเภทของการช่วยเหลือไว้ต่าง ๆ กัน เช่น กฎหมายช่วยเหลือแม่หม้ายที่ต้องเลี้ยงบุตร กฎหมายช่วยเหลือครอบครัวยากจนที่ถูกทอดทิ้งหรือ หัวหน้าผู้เลี้ยงครอบครัวกลายเป็นผู้ไร้ความสามารถ เป็นต้น

ใน ค.ศ. 1914 หลายรัฐได้ออกกฎหมายช่วยเหลือคนชราที่ยากจนให้ได้อยู่ในบ้านของตนเองแทนการที่จะต้องอาศัยลูกหลานหรือสถานรับเลี้ยงคนชรา ในระยะ ค.ศ. 1920 คนชราอายุ ตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป มีสิทธิ์ได้รับเบี้ยเลี้ยงเดือนละ 30 ดอลลาร์ ซึ่งเพียงพอที่จะประทังชีวิตอยู่ได้ในขณะนั้น

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีความพยายามในการช่วยเหลือคนในสังคมที่กำลังลำบากมาแล้วนั้น ปัญหาของคนในสังคมอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ก็มีได้หมดสิ้นลง สาเหตุหลักที่แท้จริงอันก่อให้เกิดปัญหาในการดำรงชีวิตที่ซับซ้อนและยากต่อการที่จะแก้ไขให้ลุล่วงไปโดยง่ายเนื่องมาจากความ รุกหน้าทางด้านเทคโนโลยีและความก้าวหน้าทางด้านธุรกิจต่าง ๆ ตลอดจนอิทธิพลของการโฆษณา ที่สร้างค่านิยมให้คนอเมริกันทั้งเพื่อและต้องการทัดเทียมคนอื่น

2. วิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปของคนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20

บาล์ควิน (Baldwin. 1969 : 420-423) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของคนอเมริกัน ในยุคนี้อย่างกว้าง ๆ เป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากหาความสำเร็จจากสิ่งไร้สาระ ต้องการความสำเร็จด้านวัตถุ มองสิ่งต่าง ๆ อย่างผิวเผิน สิ่งที่คุณต้องการไขว่คว้ามาให้ได้คือความมั่งคั่ง การยอมรับจากผู้อื่น บาล์ควินเปรียบคนอเมริกันในยุคนี้อย่างเป็นเหมือนกับ เด็กวัยรุ่นที่ฝันถึงอนาคตอันสวยงาม สงครามรวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ ส่งผลให้ทัศนคติของคนอเมริกันเปลี่ยนแปลงไป เช่น เปลี่ยนจากการยกย่องนับถือคน

จริงใจเสียสละ เป็นการให้ความสำคัญแก่คนที่ฉลาด มีอำนาจและสามารถหาเงินมาเลี้ยงดูครอบครัวของตนได้อย่างเพียงพอ และมีความเป็นอยู่ที่ดี ยกย่องคนที่ร่ำรวยเงินมาก ๆ เพื่อการกุศล แม้ว่าบุคคลนั้น ๆ อาจจะประพฤติชั่วแต่ยังไม่มีใครนำมาตีแผ่ก็ตาม ผู้คนเริ่มให้ความสนใจกับลักษณะภายนอกที่แสดงออกมา เช่น ท่าทาง มารยาท และการแต่งกาย เป็นต้น

จากลักษณะโดยทั่วไป ของคนอเมริกันที่กล่าวมาข้างต้นพอจะสรุปลักษณะของคนอเมริกันได้ดังต่อไปนี้

1. การยกย่องผู้มีฐานะร่ำรวย โคลแมน (Coleman, 1978 : 29-33) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับอิทธิพลของเงินที่มีต่อคนอเมริกันว่า คนอเมริกันถือเอาเงินเป็นเครื่องวัดสถานภาพทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เป็นที่ยอมรับในสังคม ด้วยสาเหตุนี้เองทำให้คนที่มียาได้ค่าและปานกลางเกิดความรู้สึกต่ำต้อยในสถานภาพของตนเองในสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับบรรดานักธุรกิจที่มีฐานะร่ำรวยกว่า และด้วยสาเหตุเดียวกันนี้ จึงเกิดค่านิยมในสังคมเรื่องการยกย่องคนร่ำรวย คนที่มีเงินมักจะมีโอกาสดีกว่าคนอื่น ๆ ในสังคมไม่ว่าจะเป็นเรื่องวัตถุ หรือการดำเนินชีวิตที่สะดวกสบาย สนุกสนาน เช่น การได้ไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจในต่างประเทศ การใช้ชีวิตอย่างหรูหรา สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องแสดงความภาคภูมิใจของผู้เป็นเจ้าของและเป็นมาตรฐานชีวิตที่ทุกคนในสังคมต้องการ

ในเมืองใหญ่ เงินตราเป็นเครื่องวัดคุณค่าของทุกสิ่ง ผู้ที่ต้องการโฆษณาความสำเร็จของตนเองต้องแสดงความโอ้อวดหรูหราให้คนอื่นเห็นด้วยการมีบ้านหลังใหญ่ที่สะสมภาพเขียนและวัตถุโบราณอันล้ำค่าจากยุโรป มีเครื่องบินเหิงอารมณ์และกิจกรรมในสังคมที่ทำให้ผู้อื่นทึ่ง ยุคนี้เป็น "ยุคของเศรษฐีใหม่" (nouveau riches) ที่ร่ำรวยมหาศาลจากกิจการอุตสาหกรรม เหมืองแร่ เงินและทองคำ เหล็ก น้ำมัน และรถไฟ การเป็นเจ้าของเรือยอร์คตัม ๆ รถม้าหรูหรา คอกม้าพันธุ์ดีเยี่ยม เล่นโปโล ล่าสุนัขจึงจอกตามฤดูกาล เป็นเจ้าภาพจัดงานเลี้ยงหรูหราอย่างเป็นนิจศีล เป็นการโฆษณาฐานะทางสังคมของพวกเศรษฐีที่ถือเป็นแฟชั่นในสมัยนี้

พวกเศรษฐีใหม่ได้รับสมญานามจากคนร่วมสมัยของคนที่ว่าพวก "ร็อบเบอร์ บารอนส์" (robber barons) คือเศรษฐีที่ถือตัวว่ามีชื่อเสียง หรือทำตัวเป็นผู้ที่แค้นแค้นจริงชื่อเสียง เงินทอง

ได้มาโดยทุจริต ชื่อเสียงและความมั่งคั่งอย่างมหาศาลของพวกเขาเหล่านี้เห็นได้จากการบริจาคเงินเพื่อการกุศลคราวละมาก ๆ การสร้างบ้านคู่พระราชวัง รูปทรงบ้านที่นิยมปลูกมักเลียนแบบปราสาทแบบโกธิคในฝรั่งเศส หรือไม้กั้นแบบทิวคอร์ทของอังกฤษ เนื่องจากเศรษฐกิจนี้ยืมเงินทางไปรษณีย์ต่างประเทศ และนิยมตกแต่งห้องภายในบ้านเป็นแบบต่าง ๆ อาทิเช่น ห้องจีน ห้องญี่ปุ่น ห้องแบบพระเจ้าหลุยส์ที่สิบห้า เป็นต้น ทุกบ้านมีห้องสมุด หนังสือในห้องสมุดมักจะเป็นหนังสือที่จัดพิมพ์จำหน่ายครั้งแรก และมีราคาแพง (สมร นิธิศัพท์ประภาส. 2525 : 100, 136)

ค่านิยมในการยกย่องกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ในสังคมแตกต่างกันออกไปจากในอดีต ดังที่ แคทตัน (Catton. 1972 : 121) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า คนที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในสังคมอเมริกันสมัยต้นศตวรรษที่ 20 มักได้แก่ คาราวาพยนตร์ นักกีฬา รวมทั้งหัวหน้ากลุ่มมิจาซีฟ ซึ่งบุคคลเหล่านี้ในสมัยก่อนไม่ได้รับการยกย่องและยอมรับจากสังคมเท่าใดนัก แต่สมัยนี้ คนเหล่านี้จัดว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีชื่อเสียง มีเกียรติ สาเหตุที่บุคคลเหล่านี้ได้รับการยกย่องเนื่องจากความร่ำรวยเงินทองและการมีชีวิตที่หรูหราในสังคม ตัวอย่างเช่น อัล คาโปน (Al Capone) หัวหน้ากลุ่มมิจาซีฟที่มีชื่อเสียง มีอิทธิพลคุ้มครองธุรกิจการจำหน่ายสุราของบริษัทต่าง ๆ ถึงกว่า 91 แห่ง มีรายได้กว่า 100 ล้านดอลลาร์ต่อปี (Chudacoff. 1975 : 197) ซึ่งเป็นแบบอย่างคนที่ร่ำรวยอย่างรวดเร็วที่หนุ่มสาวอเมริกันใฝ่ฝันอยากเป็นเช่นนั้นบ้าง

2. วัตถุนิยมและชีวิตที่หรูหราฟุ้งเฟ้อ สืบเนื่องจากการแรก คนอเมริกันจำนวนมากจึงลุ่มหลงในวัตถุและชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อ พิจารณาได้จากสถิติที่จะยกมาเป็นตัวอย่าง กล่าวคือ ครอบครัวชนชั้นกลางอเมริกันส่วนใหญ่มีรถยนต์ส่วนตัวใช้ ยอดการจำหน่ายรถยนต์ของสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 1929 มีจำนวนสูงถึง 23 ล้านคัน จนมีผู้กล่าวว่าคนอเมริกันส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอยู่บนห้องถนน (Allen. 1952 : 132) สำหรับเครื่องอำนวยความสะดวกภายในบ้านนั้น จากการสำรวจพบว่าคนอเมริกันประมาณ 1 ล้านครอบครัวนิยมใช้เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า และตู้เย็น จากความนิยมใช้เครื่องอำนวยความสะดวกนี้เองที่ส่งผลให้ความนิยมในการจ้างคนเพื่อทำงานบ้านลดลง นอกเหนือไปจากนี้ ค่าใช้จ่ายที่ครอบครัวอเมริกันเคยใช้จ่ายในเรื่องที่จำเป็นในการครองชีพกลับลดลง แต่ไป

สิ้นเปลืองมากขึ้นกับสิ่งคงกล่าวข้างต้น ด้วยเหตุนี้เองมาตรฐานในการครองชีพของคนอเมริกันจึงสูงขึ้นมาก (Freidel. 1970 : 260) จากวิถีชีวิตและมาตรฐานการครองชีพที่เปลี่ยนไปนี้ ผู้บริโภคจึงกลายเป็นแกนกลางอันสำคัญของเศรษฐกิจ ผู้ผลิตสินค้าต้องผลิตสินค้าประเภทฟุ่มเฟือยเพิ่มขึ้นถึง 3 เท่า เพื่อให้เพียงพอับความต้องการของผู้บริโภคในสมัยนั้น แหล่งธุรกิจเกิดขึ้นใหม่มากมาย อาทิเช่น ย่านถนนเมคสันกลายเป็นย่านธุรกิจสำคัญของนิวยอร์ก ชาวอเมริกันรุ่นใหม่ต่างพากันเที่ยวชมและซื้อสินค้าในย่านคังกล่าว ผู้มีรายได้น้อยมักนิยมซื้อสินค้าระบบผ่อนชำระ ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมมากในสมัยนั้น กล่าวกันว่า คนอเมริกันสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ใช้จ่ายเงินทองอย่างสุรุ่ยสุร่าย และไม่สนใจในเรื่องการเก็บออม

สาเหตุประการสำคัญที่ทำให้คนอเมริกันลุ่มหลงในวัตถุและความหรูหรา นั้นได้แก่ อิทธิพลของการโฆษณา ซึ่งแพร่กระจายทางสื่อมวลชนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

3. การเปลี่ยนบทบาทของสตรี ริทชี (Ritchie. 1985 : 585) กล่าวว่าสตรีอเมริกันในสมัยนี้มีสิทธิเสรีภาพมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสิทธิเสรีภาพในทางการเมืองและเสรีภาพส่วนบุคคล

สาเหตุแรกที่ทำให้บทบาทของสตรีเปลี่ยนแปลงไปนั้นเนื่องมาจากลักษณะครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ ครอบครัวอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 เปลี่ยนแปลงไปสู่ครอบครัวขนาดเล็ก บางครอบครัวอาศัยอยู่ตามอพาร์ทเมนต์ อีกประการหนึ่งคือ เครื่องอำนวยความสะดวกและอาหารสำเร็จรูปได้ช่วยผ่อนภาระของสตรีในเรื่องการเตรียมอาหารสำหรับครอบครัวและการทำงานบ้านลงไปมาก สตรีอเมริกันนิยมซื้ออาหารสำเร็จรูปกันมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากยอดขายอาหารกระป๋องเพิ่มสูงขึ้นถึง 3 เท่าตัว (Allen. 1931 : 97-98)

จากการที่ภาระกิจภายในบ้านของสตรีลดน้อยลง ทำให้สตรีนิยมออกหางานทำนอกบ้านกันมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มสตรีในครอบครัวชนชั้นกลาง ซึ่งแต่เดิมนั้นสตรีมักประกอบอาชีพครู พยาบาล เป็นต้น ต่อมาอาชีพสำหรับสตรีได้ขยายวงกว้างขึ้น ดังจะเห็นได้จากสตรีอเมริกัน

เริ่มมีบทบาทมากขึ้นในฐานะนักธุรกิจ นักโฆษณา และเจ้าของกิจการการพิมพ์ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ผลักดันให้สตรีต้องออกหางานทำก็คือ ภาวะบีบคั้นทางเศรษฐกิจในสภาพสังคมเมืองนั่นเอง

4. ความต้องการสถานภาพทางสังคม เลอร์เนอร์ (Lerner. 1957 : 630-641) ได้กล่าวว่า คนอเมริกันมีความต้องการการยอมรับทางสังคมสูงมาก ห้างนี้จะเห็นได้จาก ในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ได้มีการก่อตั้งชมรม สมาคม สโมสรและองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้คนอเมริกันได้มีโอกาสพบปะและทำงานร่วมกัน การได้เป็นสมาชิกของกรใดองค์กรหนึ่งนั้น จะทำให้ทราบได้ว่าบุคคลคนนั้นเป็นบุคคลระดับใดในสังคม เนื่องจากแต่ละองค์กรนั้นจะรับสมาชิกที่มีฐานะทางสังคม เศรษฐกิจและความสนใจเดียวกันเข้าร่วมเป็นสมาชิก และมีจุดประสงค์หลักขององค์กรต่างกัน การแบ่งประเภทขององค์กรตามเกณฑ์ที่กล่าวข้างต้น สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท กล่าวคือ

4.1 องค์กรที่มีสมาชิกเป็นบุคคลชั้นสูงในสังคม อันได้แก่ พวกผู้ดีเก่า และพวกเศรษฐีใหม่ จุดประสงค์ขององค์กรคือการหารายได้และการบริจาคเงินเพื่อการกุศล สมาชิกทุกคนในองค์กรจะได้รับการยกย่องจากสังคมสูงมากเพราะถือว่าเป็นผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ มีพื้นฐานทางสังคมในระดับสูงและเป็นผู้ให้ทุนเพื่อช่วยเหลือสังคม ซึ่งจากการสำรวจพบว่า องค์กรระดับนี้มีจำนวนสมาชิกมากที่สุด คือ 72%

4.2 องค์กรที่มีสมาชิกเป็นบุคคลระดับกลางในสังคม อันได้แก่ ชนชั้นกลาง จุดประสงค์ขององค์กรคือการพัฒนาสถานภาพทางสังคมของสมาชิก การฝึกฝนตนเองเพื่อจะได้ก้าวไปสู่ความเป็นคนระดับสูงขึ้น และมีโอกาสที่จะเข้าเป็นสมาชิกในองค์กรระดับสูงต่อไป สมาชิกในองค์กรประเภทนี้มีประมาณ 64%

4.3 องค์กรระดับต่ำ สมาชิกองค์กรได้แก่ ผู้ใช้แรงงานและชนชั้นต่ำในสังคม รวมทั้งชนกลุ่มน้อยและผู้อพยพ จุดมุ่งหมายขององค์กรก็เพื่อความอยู่รอดของสมาชิกในสังคม องค์กรในระดับนี้ คือกลุ่มบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือทางสังคม สมาชิกในองค์กรมีจำนวนน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับองค์กรในอีก 2 ระดับที่กล่าวมา คือประมาณ 39%

จากความแตกต่างในด้านวัตถุประสงค์และสมาชิกในแต่ละองค์กรเป็นเครื่องงัดข้อที่ทำให้ทราบว่า ชนชั้นสูงและคนร่ำรวยเป็นที่ยอมรับในสังคมมากที่สุดเพราะมีการเข้าร่วมและก่อตั้งองค์กรต่าง ๆ เพื่อสมาชิกในระดับนี้สูงมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือชนชั้นกลาง และกลุ่มบุคคลที่ค่อนข้างโคตรเคียวและมีบทบาทในสังคมน้อยที่สุดคือชนชั้นต่ำและผู้อพยพ

กล่าวโดยสรุป สถานภาพทางสังคมของคนอเมริกันนั้นได้มาจากการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในแต่ละองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกในองค์กรระดับสูง เป็นสิ่งที่คนอเมริกันในสมัยนี้ต้องการ เพราะนั่นหมายความว่า เป็นการได้มาซึ่งสถานภาพทางสังคมที่สูงที่สุด

5. การพักผ่อนหย่อนใจ การหาวิธีพักผ่อนหย่อนใจและเครื่องบันเทิงใจของคนในสังคมหนึ่ง ๆ นั้นแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนในสังคมนั้น ๆ ด้วย เช่นเดียวกับการใช้เวลาว่างของคนอเมริกันซึ่งแตกต่างกันไปในสังคมเมืองและสังคมชนบท การพักผ่อนหย่อนใจของคนในเมืองเป็นกิจกรรมที่นิยมใช้เงินทองและเปิดโอกาสให้มีการสังคมนั้นมากกว่าวิธีการพักผ่อนของคนในชนบท เช่น การดูกีฬาและมหรสพ ดังนั้นในปลายศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมาโรงละครจึงเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว การแสดงในโรงละครมักจะเป็นการแสดงประเภทละครประโลมโลก (melodrama) กล่าวคือ มีการแสดงอารมณ์รุนแรง รักแรง โกรธแรง เนื้อเรื่องมักจะเป็นเรื่องของหญิงสาวที่ซื่อและบริสุทธิ์ ผู้ละทิ้งชนบทเข้ามาแสวงโชคในเมือง และในที่สุดก็ร่ำรวยหรือไม่ก็เอาชนะความชั่วร้ายของคนในเมืองใหญ่ได้ สาเหตุของความนิยมในละครประเภทนี้ เนื่องมาจากเป็นวิถีชีวิตที่ทุกคนต้องการและเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของหนุ่มสาวในสมัยนี้

นอกเหนือจากการชมละครและมหรสพแล้ว คนในเมืองใหญ่นิยมการพักผ่อนโดยการเข้าชมนกกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาเบสบอลที่ได้รับความนิยมสูงสุดและเป็นธุรกิจที่ทำเงินได้มาก

สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจของชาวเมืองเล็กนั้น นับตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา มีลักษณะใกล้เคียงกับชาวเมืองใหญ่เข้าทุกที กีฬาและการแสดงที่ต้องเสียเงินเข้าชมเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่แพร่หลายเข้าสู่เมืองเล็ก ๆ และชนบท เช่น การแสดงของคณะละครสัตว์ วงดนตรีที่มีชื่อเสียง และองค์กรเผยแพร่การศึกษาและวัฒนธรรมเคลื่อนที่ซึ่งพวกเศรษฐีและประชาชนร่วมมือ

กันจัดตั้งขึ้น เช่น ไลเซียม (Lyceum) และองค์การชาตะกัว (Chautauqua) ที่จัดรายการชาตะกัว
 ไร่ไปแสดงตามเมืองเล็ก ๆ เกือบทั่วประเทศ ศูนย์กลางหรือแหล่งกำเนิดขององค์การชาตะกัวนี้อยู่
 ที่ริมฝั่งทะเลสาบชาตะกัวทางตอนเหนือของมลรัฐนิวยอร์ก เศรษฐินักธุรกิจ ชื่อ หลุยส์ มิลเลอร์
 (Louis Miller) และบิชอปในนิกายเมโธดิสต์ ชื่อ จอห์น เอน. วินเซนต์ (John N. Vincent)
 ร่วมกันก่อตั้งขึ้น เป็นองค์การเผยแพร่วัฒนธรรมเช่นเดียวกับไลเซียม ทุกฤดูร้อนจะมีชาวอเมริกันนับ
 เป็นพัน ๆ คนจากทั่วประเทศไปพักผ่อนและเข้าร่วมรายการนี้ ซึ่งมีการแสดงปาฐกถา คนตรี และ
 มีการเผยแพร่วัฒนธรรมด้านอื่น ๆ ให้ชม บรรดาบุคคลสำคัญและผู้ทรงคุณวุฒิแทบทุกแขนงวิชาเป็น
 จำนวนมากได้เคยไปแสดงปาฐกถาที่นั่นมาแล้ว แต่ผู้ที่น่าสนใจที่สุดคือ ดร.รัสเซล เอช. คอนเวล
 (Russel H. Conwell) พระในนิกายแบปติสต์แห่งฟิลาเดเฟีย ผู้พยายามปลุกใจให้คนหนุ่มสาว
 กระตือรือร้นทำมาหากิน โดยนำคำภีร์ว่าด้วยการสะสมความมั่งคั่งมากล่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

"คนหนุ่มสาวทั้งหลายท่านจะต้องรวย เพราะเงินคืออำนาจและอำนาจก็ควรอยู่ในมือ
 ของคนดี....ข้าพเจ้าขอบอกว่า ท่านไม่มีสิทธิ์ที่จะยากจน....และข้าพเจ้ารู้ดีว่ามีบางสิ่ง
 บางอย่างที่มีคุณค่ายิ่งกว่าเงิน แต่ไม่มีสิ่งใดที่จะยิ่งใหญ่ขึ้นมาได้โดยไม่อาศัยเงิน....
 ความรักเป็นสิ่งที่วิเศษสุดบนพื้นพิภพของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ แต่ผู้รักที่โหดคือ ผู้รักที่มั่งมีเงิน"
 (สมร นิติศัพท์ประภาส. 2525 : 102-105)

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นการพักผ่อนหย่อนใจและการหาความบันเทิงของทั้ง
 ชาวเมืองใหญ่และชาวชนบทนั้น ก็ล้วนแล้วแต่ต้องอาศัยปัจจัยหลัก คือ เงินทั้งสิ้น หรือแม้แต่นโยบาย
 ของคนสำคัญ ๆ ในสมัยนั้นก็ยังปลุกฝังความคิดให้คนหนุ่มสาวเห็นความสำคัญของเงินในฐานะที่เป็น
 สิ่งที่มีอิทธิพลสูงสุดในชีวิต

กล่าวโดยสรุปแล้ว วิถีชีวิตของคนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 นั้นเป็นวิถีชีวิตแบบ
 สังคมเมืองที่ต้องแข่งขันให้ได้มาซึ่งชื่อเสียง เงินทองและวัตถุ ภัยเหตุนี้อเองที่ทำให้สังคมอเมริกัน
 กลายเป็นสังคมแบบวัตถุนิยม

3. แนวคิดในเรื่องความสำเร็จของคนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20

เนื่องจากวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปของชาวอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ด้วยสาเหตุจากสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้แนวคิดในเรื่องความสำเร็จของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมด้วย ซึ่งแนวคิดดังกล่าวได้แก่

1. แนวคิดในเรื่องความสำเร็จจากการสร้างตนเอง (self-made man) แนวคิดดังกล่าวนี้เป็นแบบอย่างของการสร้างฐานะของตนเองเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จในการดำเนินชีวิตในสังคมซึ่งดำเนินมาตั้งแต่สมัยอาณานิคมหรือต้นศตวรรษที่ 16 ผู้ที่เป็นแบบอย่างแนวคิดนี้จนทำให้คนอเมริกันยึดถือเป็นแนวปฏิบัติกันมีหลายท่าน ที่เด่น ๆ ได้แก่ เบนจามิน แฟรงคลิน (Benjamin Franklin) แฟรงคลินเป็นบุคคลที่สร้างตนเองอย่างสมบูรณ์แบบเพราะเริ่มต้นชีวิตด้วยความยากจนและด้วยการศึกษา แต่ก็ได้สร้างตนเองให้มีชื่อเสียงเด่นชัดขึ้นมาในหลาย ๆ ด้าน เช่น ทางการเมือง ธุรกิจและวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ด้วยความฉลาดและคุณสมบัติเฉพาะตน ซึ่งเป็นต้นแบบอันดีของวัฒนธรรมอเมริกัน นอกจากนี้ แฟรงคลินยังพยายามที่จะรักษาคำสอนแบบพิวริตัน หรือที่เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นคุณธรรม 13 ประการของเบนจามิน แฟรงคลิน (Benjamin Franklin's Thirteen Virtues) อันได้แก่

1. ความอดทน (temperance)
2. ความสันโดษ (silence)
3. ความมีระเบียบ (order)
4. ความตั้งใจแน่วแน่ (resolution)
5. ความมัธยัสถ์ (frugality)
6. ความขยัน (industry)
7. ความจริงใจ (sincerity)
8. ความยุติธรรม (justice)

9. ความเรียบง่ายในการดำเนินชีวิต (moderation)
10. ความสะอาด (cleanliness)
11. ความสันติสุข (tranquility)
12. การรักษากายและใจให้บริสุทธิ์ (chastity)
13. ความถ่อมตัว (humility)

(Wyllie. 1966 : 13-18)

แนวคิดในเรื่องการสร้างตนเองอย่างสมบูรณ์แบบนี้เองที่มีอิทธิพลทำให้คนรุ่นหนุ่มชาวอเมริกันในสมัยศตวรรษที่ 17 จนถึงปัจจุบันได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเพื่อชีวิตที่ดีและประสบความสำเร็จด้วยการบากบั่นสร้างชื่อเสียงด้วยความสามารถของตน ซึ่งนอกจากแฟรงคลินแล้ว บุคคลสำคัญ ๆ ของสหรัฐอเมริกาอีกหลายคนนับได้ว่ามีอิทธิพลในการสร้างแนวคิดนี้ เช่นกัน อาทิเช่น แอนดรู คาร์เนกี และจอห์น ดี. ร็อกกี้ เฟลเลอร์ เป็นต้น ซึ่งบุคคลทั้งสองนับได้ว่าเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในวงการธุรกิจอเมริกัน

คนในสังคมอเมริกันบางกลุ่มยังคงยึดถือปฏิบัติตนตามค่านิยมการสร้างตนเองอย่างถูกต้อง ดังจะเห็นได้จาก ค่านิยมในการทำงานหนักของคนบางกลุ่ม โดยเฉพาะในสภาพเศรษฐกิจแบบอุตสาหกรรม การตั้งใจทำงานอย่างเต็มที่และการทำงานแข่งกับเวลานั้นยังคงมีให้เห็นอยู่ตลอดเวลา

2. แนวคิดในเรื่องความสำเร็จโดยวิเศษจากวัตถุและความหรูหรา แนวคิดนี้ก็เช่นเดียวกับแนวคิดแรกกล่าวคือ มีรากฝังลึกมาตั้งแต่สมัยอาณานิคม ดังจะเห็นได้จากบุคคลที่ประสบความสำเร็จและได้รับการยกย่องในสังคมสมัยอาณานิคมของอเมริกันนั้น คือ พวกชนชั้นสูงและคนมั่งคั่งร่ำรวย บุคคลเหล่านี้ได้แก่ เจ้าหน้าที่ชั้นสูง บุคคลเชื้อสายขุนนางของอังกฤษ พ่อค้านักธุรกิจที่มั่งคั่งร่ำรวยจากภาคเหนือและชายฝั่งทะเล ตลอดจนเจ้าของไร่นาขนาดใหญ่ของภาคใต้ บุคคลเหล่านี้จะมีทัศนคติในการดำเนินชีวิตในสังคมแบบสุภาพบุรุษอังกฤษ คนเหล่านี้จะมีชีวิตอย่างหรูหรา สะดวกสบาย บ้านเรือนที่อยู่อาศัยสะอาดใหญ่โต โอ่โถง เป็นภคพาสต์ มีห้องต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน (Curtis. 1964 : 54)

คนอเมริกันระยะหลังยังคงยึดถือแนวคิดนี้ แต่สภาพที่เปลี่ยนแปลงไปก็คือ คนอเมริกันเริ่มยึดถือว่าวัตถุเป็นเครื่องตัดสินคุณค่าทุกสิ่งทุกอย่างมากเกินไปจนได้ชื่อว่าเป็นพวกวัตถุนิยม กล่าวคือ การให้คุณค่าในวัตถุมากจนมีอิทธิพลเหนือคุณค่าทางจิตใจ

3. แนวคิดในเรื่องการคาดหวังในสิ่งที่ดี แนวคิดดังกล่าวนี้อยู่ในจิตใจคนอเมริกันทุกยุคทุกสมัย นับตั้งแต่สมัยอาณานิคม ซึ่งผู้อพยพที่เข้ามาสู่อเมริกาในระบายนี้นี้มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ เนื่องจากความยากจนและไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ดินแดนในโลกใหม่ไม่มีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนที่ดิน มีที่ดินรกร้างว่างเปล่าจำนวนมากที่รอคอยการบุกเบิก และท้าทายความสามารถของผู้อพยพในการที่จะเปลี่ยนฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมให้ดีขึ้นด้วยกำลังกาย กำลังใจของผู้ที่มีความกล้าหาญ ชัยชนะ และคาดหวังในสิ่งที่ดี (Nevins. 1967 : 41)

แนวคิดในเรื่องความพยายามและการคาดหวังในสิ่งที่ดีนั้นมีอิทธิพลต่อคนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 มากเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากคนอเมริกันนั้นกลัวความล้มเหลวโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่เต็มไปด้วยการแข่งขันด้านธุรกิจ ทำให้คนอเมริกันมีความพยายาม และฝ่าฟันเพื่อเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เมื่อไรก็ตามที่คนอเมริกันประสบความสำเร็จจะสร้างความหวังใหม่ โดยคิดว่าหากพยายามแล้วจะต้องประสบความสำเร็จในที่สุด

ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา ได้เกิดแนวคิดในเรื่องการฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อให้ได้มาซึ่งความอยู่รอด เนื่องจากความเชื่อที่ว่า คนที่แข็งแรงและปรับตัวได้ดีที่สุดเท่านั้นจะมีชีวิอยู่รอดในโลกได้ ผู้ที่พ่ายแพ้ล้มเหลวจะต้องถูกทำลายให้หมดไป แนวคิดดังกล่าวนี้ ก็คือ แนวคิดเกี่ยวกับสังคมแบบคาร์วิน (Social Darwinism) ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะในกลุ่มพ่อค้าและนักลงทุนที่ส่งเสริมให้มีการค้าอย่างเสรี (laissez faire) ในส่วนของปัจเจกบุคคลนั้น แนวคิดนี้มองว่า คนยากจนเป็นบุคคลที่ไม่เหมาะสมที่จะอยู่ในสังคม ด้วยเหตุนี้ความพยายามและความคาดหวังในสิ่งที่ดี จะเป็นเครื่องช่วยให้คนยากจนมีกำลังใจต่อสู้ บากบั่น เพื่อให้ตนเองเป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะดำเนินชีวิตได้ในสังคม (Ingle and Ward. 1978 : 314-318)

4. แนวคิดแบบปัจเจกชนนิยม (Individualism) ความเชื่อที่ว่าปัจเจกชนมีสิทธิ์อิสระในทางความคิด การกระทำ ถือได้ว่าเป็นรากฐานแห่งแนวคิดแบบปัจเจกชนนิยมที่มีอิทธิพลต่อลักษณะนิสัย และวิถีชีวิตของคนอเมริกันทั้งในสมัยอาณานิคมจนกระทั่งในสมัยต้นศตวรรษที่ 20

แต่อย่างไรก็ตาม สภาพสังคมในสมัยอาณานิคมนั้น แตกต่างจากสภาพสังคมในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 เป็นอันมาก ในสมัยอาณานิคมบุคคลใดที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ใด ๆ ที่ตนไม่เห็นด้วย ถือได้ว่าเป็นผู้กล้าหาญที่กล้าเผชิญหน้ากับอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยตนเอง ประกอบกับโอกาสอันมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่ดิน การดำเนินชีวิตที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนเอื้อโอกาสให้บุคคลทุกคนในสมัยนั้นประสบความสำเร็จได้โดยง่าย ต่างจากสังคมในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 สภาพสังคมแบบอุตสาหกรรมนั้นยุ่งยากซับซ้อน เต็มไปด้วยการแข่งขัน โอกาสที่บุคคลแต่ละคนจะประสบความสำเร็จนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความกล้าหาญ และการกล้าเผชิญหน้ากับอุปสรรคเพียงเท่านั้น แต่ยังต้องอาศัยปัจจัยอื่นอีกหลายอย่าง อาทิเช่น การศึกษา ความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การยอมรับกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในสังคม ดังนั้น บุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงเพียงอย่างเดียวอาจประสบกับความล้มเหลว ทำให้กลายเป็นคนก้าวร้าวค้นหุรงและอยากเอาชนะกฎเกณฑ์สังคม ดังจะเห็นได้จาก การประพาศคดีด้านกฎระเบียบต่าง ๆ การหันไปเอาดีในการกระทำผิดกฎหมาย เช่น การเป็นอาชญากร เข้าร่วมกลุ่มม็อบจาช ซึ่งถือเป็นหนทางแห่งความสำเร็จของบุคคลที่เชื่อมั่นในตนเองไม่สามารถยอมรับกฎเกณฑ์ในสังคมได้ (Alexander. 1942 : 300-312)

กล่าวโดยสรุปแล้ว สภาพเศรษฐกิจและสภาพสังคม ตลอดจนวิถีชีวิตและแนวคิดที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จดังได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้น ทำให้สามารถศึกษาและวิเคราะห์ความเป็นคนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ได้ดียิ่งขึ้น การวิเคราะห์ตัวละครเอก และตัวละครอื่น ๆ ในนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง คือ Sister Carrie และ The Great Gatsby นั้น ผู้วิจัยได้นำเอาหลักเกณฑ์ดังกล่าวไปใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบถึงแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครในนวนิยายทั้ง 2 เรื่องได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ดังจะได้ทำการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ต่อไป

วิเคราะห์แนวคิดเรื่องความสำเร็จในนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง

จากบทวิเคราะห์ในบทที่ 3 แสดงให้เห็นว่า สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้แนวคิดและค่านิยมของคนในสังคมเปลี่ยนตามไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่คนในสังคม มุ่งเน้นในเรื่องความสำเร็จทางด้านวัตถุ เงินทอง และชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อมากกว่าความสำคัญด้านจิตใจ เช่นเดียวกับแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอกในนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง อันได้แก่ แครี และเฮิร์สทวูด ในเรื่อง Sister Carrie และ แกทสบี้ กับเคย์ ในเรื่อง The Great Gatsby ในการวิเคราะห์พบว่า แนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอกทั้งสอง คือการได้มาซึ่งสิ่งต่อไปนี้

1. ความสำเร็จในด้านวัตถุ ความร่ำรวย และการมีชีวิตอย่างหรูหรา
2. สถานภาพทางสังคม

ผู้วิจัยแยกวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. แรงผลักดันที่ทำให้ตัวละครเอกเกิดแนวคิดในเรื่องความสำเร็จ ในที่นี้สามารถแยกได้เป็น 2 ประเด็น คือ แรงผลักดันจากภายนอก อันได้แก่ สภาพสังคมและค่านิยมของคนในสังคม และแรงผลักดันภายใน อันได้แก่ ลักษณะนิสัยของตัวละครเอก
2. ยุทธวิธีที่ตัวละครเอกใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ
3. สาเหตุที่ทำให้เกิดความล้มเหลวในการดำเนินชีวิตของตัวละครเอก
4. พฤติกรรมของตัวประกอบที่สำคัญที่แสดงออกถึงทัศนคติที่มีต่อแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอก

ในการวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โดยอาจมีการเปรียบเทียบตัวละครเอกในนวนิยายทั้ง 2 เรื่องที่มีลักษณะคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

1. แรงผลักดันที่ทำให้เกิดแนวคิดในเรื่องความสำเร็จ

แรงผลักดันภายนอก

ในการวิเคราะห์แรงผลักดันที่ส่งผลต่อแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอกในนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง พบว่า สังคมอเมริกันในสมัยศตวรรษที่ 20 ตอนต้น เป็นยุคที่ได้พัฒนาไปในทางวัตถุ ทำให้ผู้คนมีความสะดวกสบายและรับค่านิยมด้านวัตถุมาก ดังนั้นคนในสังคมจึงให้ความสำคัญในเรื่องความสำเร็จทางด้านการวัตถุ ตัวละครเอกใน Sister Carrie และ The Great Gatsby ได้สะท้อนให้เห็นค่านิยมดังกล่าวได้อย่างชัดเจน

แครี่ ตัวละครเอกในเรื่อง Sister Carrie เป็นเด็กสาวยากจนจากชนบท เดินทางเข้ามาแสวงโชคในเมืองใหญ่โดยแรงผลักดันจากค่านิยมของคนในสังคมและสภาพร้านค้าของชนบทสมัยนั้น เธอต้องดิ้นรนเข้ามาทำงานทำในชิคาโกทั้ง ๆ ที่ไม่มีความพร้อม ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องทุนรอน ประสบการณ์ หรือการศึกษา มีความมุ่งมั่นว่าตนเองจะมีชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งโอกาสที่จะมีงานทำ มีฐานะร่ำรวย และมีความเป็นอยู่สุขสบาย เป็นสิ่งที่แสวงหาได้ยากหากแครี่ยังคงใช้ชีวิตอยู่ในชนบทบ้านเกิดของเธอ สภาพชนบทที่ด้อยโอกาสถูกถ่ายทอดให้ผู้อ่านทราบจากคำกล่าวของตัวละครที่ชื่อครูเอท์ (Drouet) ที่กล่าวกับแครี่

"What can you do back at Columbia City?" he went on, rousing by the words in Carrie's mind a picture of dull world she had left. "There isn't anything down there. Chicago's the place. You can get a nice room here and some clothes, and then you can do something."

(Dreiser. 1970 : 52 - 53)

แต่การจะมีชีวิตที่ดีมีความสุขแบบคนเมืองใหญ่ตามที่ครูเอท์บรรยายนั้น แครี่ต้องมีปัจจัยสำคัญคือเงินด้วย แครี่รู้สึกอึดอัด กกคั่น เมื่อเธอต้องใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวของพี่สาว ซึ่งเป็น

ครอบครัวที่ค่อนข้างยากจน สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยทรุดโทรม วิถีชีวิตของครอบครัวดำเนินไปอย่าง
 นำเบื่อ พี่ชายของแครี่ต้องทำงานหนัก รวมทั้งพี่สาวของเธอที่ต้องรับผิดชอบงานบ้านจนแทบไม่มี
 เวลาพักผ่อน แครี่เองต้องทำงานในโรงงานแม้จะได้รับค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อย ในช่วงเวลาที่
 แครี่อาศัยอยู่กับพี่สาว เธอรู้สึกเสมอว่าเป็นคนนอกในสังคมหรูหราของคนมีเงิน ทำให้ขาดความ
 มั่นใจและความภาคภูมิใจในตนเอง สาเหตุเพราะค่านิยมของคนในสังคมที่ตัดสินคนโดยมองจาก
 คุณสมบัติภายนอก เช่น คนในสังคมแข่งขันกันในเรื่องการแต่งกาย ที่อยู่อาศัย และการใช้ชีวิตอย่าง
 หวังเพื่อ ซึ่งแครี่ไม่สามารถจนเจือตนเองได้ในขณะนั้น ดังนั้น ทุกครั้งที่เธอปรากฏตัวในที่สาธารณะ
 แครี่จะรู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างตนเองกับคนอื่น ๆ ในสังคม ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวเป็นแรง
 ผลักดันที่ทำให้เธอตั้งความมุ่งหวังในชีวิตไว้ว่าจะต้องไขว่คว้าให้ได้มาซึ่งวิถีชีวิต เช่นคนร่ำรวย
 ในสังคม ดังตัวอย่าง

แครี่รู้สึกว่าตนเองถูกมองอย่างดูถูก เมื่อไปสมัครงานในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง

Their clothes were neat, in many instances fine, and wherever
 she encountered the eye of one it was only to recognise in it a
 keen analysis of her own position.

(Dreiser. 1970 : 17)

นอกเหนือจากค่านิยมในการยกย่องคนโดยดูจากคุณสมบัติภายนอกแล้ว วิถีชีวิตที่สะดวกสบาย
 ของคนร่ำรวย เป็นแรงผลักดันอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อแครี่ ตัวละครที่มีบทบาทเด่นชัดทำให้แครี่
 ตระหนักถึงความสุขสบายของคนร่ำรวย คือ ครูเอท์ และมิสซิสวังก์ (Mrs. Vance) เนื่องจาก
 บุคคลทั้งสองเป็นผู้เปิดโอกาสให้แครี่ได้สัมผัสวิถีชีวิตที่หรูหรา จนแครี่เกิดความประทับใจและปรารถนา
 วิถีชีวิตเช่นนั้น

ตัวอย่างวิถีชีวิตที่หรูหราของมิสซิสวังก์ที่แครี่ได้สัมผัส

Now at least, she was really in it. She had come up the imposing steps, guarded by the large and portly doorman. She had seen the lobby guarded by another large and portly gentleman, and been waited upon by uniformed youths who took care of canes, overcoats, and the like. Here was the splendid dining chamber, all decorated and aglow, where the wealthy ate.

(Dreiser. 1970 : 233 - 234)

ครูเอท์ เป็นตัวละครที่พยายามชี้ให้แครี่เกิดความรู้สึกถึงความแตกต่างในวิถีชีวิตของคนยากจนกับคนร่ำรวย ยิ่งไปกว่านั้น ครูเอท์ เป็นผู้มีอิทธิพลอย่างมากต่อความลุ่มหลงในวัตถุของแครี่ เนื่องจากเขาพยายามปรนเปรอแครี่โดยทางวัตถุ จนทำให้แครี่เกิดความพึงพอใจ สัมผัสความเป็นจริงของตน จนผลสุดท้ายแครี่จึงตกเป็นเหยื่อของค่านิยมแบบคนเมือง เช่น ตอนหนึ่งผู้เขียนได้บรรยายความรู้สึกของแครี่ที่มีต่อวิถีชีวิตของครูเอท์ว่า

Ah, what was it not to have money! What a thing it was to be able to come in here and dine! Drouet must be fortunate. He rode on trains, dressed in such nice clothes, was so strong, and ate in these fine places.

(Dreiser. 1970 : 45 - 46)

ครูเอท์ สร้างความพึงพอใจในชีวิตให้กับแครี่เมื่อเธอใช้ชีวิตอยู่กับเขา

Drouet did not leave her much alone. She had time for some lone wanderings, but mostly he filled her hours with sight-

seeing. At Carson, Pirie's he bought her a nice skirt and shirt waist.

(Dreiser. 1970 : 58)

เมื่อแครี่สามารถก้าวไปสู่ความสำเร็จตามที่เธอต้องการ กล่าวคือ การเป็นคาราซ็อกัง มีชีวิตอยู่อย่างหรูหรา มีเงินทองมากมาย เป็นที่รู้จักในวงสังคม แครี่ได้รับการต้อนรับและปฏิบัติอย่างดีจากคนรอบข้าง ทำให้แครี่มั่นใจยิ่งขึ้นว่า ความสำเร็จในชีวิตคือ ความร่ำรวย ชีวิตที่หรูหรา และการเป็นคาราซ็อกัง นั่นเอง เช่น เมื่อเริ่มมีชื่อเสียง แครี่ได้รับการยกย่องอย่างดีจากผู้จัดการโรงแรม

"Of course. Every hotel depends upon the reputé of its patrons. A well-known actress like yourself," and he bowed politely, while Carrie flushed, "draw attention to the hotel, and - although you may not believe it - patrons."

(Dreiser. 1970 : 329)

จากตัวอย่างที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า ค่านิยมของคนในสังคมเป็นส่วนผลักดันที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของแครี่

สำหรับเฮิร์สทวูด เนื่องจากมีฐานะทางการเงินและมีวิถีชีวิตที่หรูหรามาตั้งแต่ต้น ดังนั้นสิ่งที่เฮิร์สทวูดให้ความสำคัญในฐานะที่เป็นสิ่งพื้นำมาซึ่งความสำเร็จในชีวิต คือ การเป็นที่ยอมรับในสังคม โดยการปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของสังคม ดังจะเห็นได้จาก เฮิร์สทวูดมีความระมัดระวังคนไม่ให้เป็นที่เสื่อมเสียในหังค้ำนการงาน และชีวิตครอบครัว ดังตัวอย่าง

เฮิร์สทวูดได้รับความไว้วางใจจากเจ้านายมาโดยตลอดในเรื่องความรับผิดชอบทุกอย่างภายในร้าน

"You see that thing are safe and all the employees are out when you go home, George," Moy had once remarked to him, and he never once, in all period of his long service, neglected to do this. Neither of his owners had for years been in the resort after five in the afternoon, and yet their manager as faithfully fulfilled their request as if they had been there regularly to observe.

(Dreiser. 1970 : 93)

การแต่งกายอย่างมีรสนิยมสมฐานะทางสังคมของเฮิร์สต์วูด

For the most part he lounged about, dressed in excellent tailored suits of imported goods, a solitaire ring, a fine blue diamond in his tie, a striking vest of some new pattern, and a watch-chain of solid gold, which held a charm of rich design, and a watch of the latest make and engraving.

(Dreiser. 1970 : 33)

วิถีชีวิตในวงสังคมของเฮิร์สต์วูด

He loved to go out and have a good time once in a while - to go to the races, the theatres, the sporting entertainments at some of the clubs.

(Dreiser. 1970 : 34)

สภาพบ้านที่ตกแต่งอย่างหรูหราของเขา

There was fine furniture, arranged as soothingly as the artistic perception of the occupants warranted. There were soft rugs, rich, upholstered chair and divans, a grand piano, a marble carving of some unknown Venus by some unknown artist, and a number of small bronze gathered from heaven knows where, but generally sold by the large furniture houses along with everything else which goes to make the "perfectly appointed house."

(Dreiser. 1970 : 63)

กล่าวโดยสรุป การปฏิบัติตนของเฮิร์สทวูคมีจุดประสงค์เพื่อให้สังคมภายนอกมองว่าเขามีความสุขและประสบความสำเร็จในทุก ๆ ด้าน ซึ่งโดยแท้จริงแล้ว เฮิร์สทวูคมีพฤติกรรมบางอย่างที่บกปิตสังคม ดังจะได้อธิบายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีที่จะได้มาซึ่งความสำเร็จ

แกทสบี ใน The Great Gatsby เป็นตัวละครอีกตัวหนึ่งที่ถูกแรงผลักดันจากค่านิยมของคนในสังคมอันทำให้แกทสบีมีแนวคิดที่ว่า ความร่ำรวย ชีวิตที่หรูหรา ตลอดจนการเป็นที่ยอมรับของสังคมคือ ความสำเร็จในชีวิต เคย์ หญิงสาวที่แกทสบีหลงรักเป็นเสมือนตัวแทนของคนในสังคมอเมริกันที่ต้องการความสำเร็จทางด้านการวัตถุโดยไม่คำนึงถึงความผิดชอบชั่วดี ดังนั้น ความรักที่มีต่อเคย์จึงเป็นแรงผลักดันให้แกทสบีต้องการความสำเร็จ เช่นที่กล่าว เพื่อจุดประสงค์ให้ได้เคย์กลับคืนมา (Long. 1979 : 152)

ความคิดของแกทสบีดังกล่าวดูเห็นได้จากคำพูดโต้ตอบระหว่างเขากับทอม

"She never loved you, do you hear?" he cried. "She only married you because I was poor and she was tired of waiting for

me. It was a terrible mistake, but in her heart she never loved any one except me!"

(Fitzgerald. 1950 : 124)

จากบทสนทนาระหว่าง จอร์แดน (Jordan) และนิค (Nick) ทำให้ทราบถึงความเชื่อมั่นของแกทสปีเช่นเดียวกัน

"... Gatsby bought that house so that Daisy would be just across the bay ..."

"... He wants her to see his house," ...

"... I think he half expected her to wander into one of his parties, some night," ...

(Fitzgerald. 1950 : 76 - 77)

กล่าวโดยสรุป แกทสปีเป็นตัวละครที่ยึดมั่นในความรัก มีความพยายามในการสร้างฐานะให้ร่ำรวยเพื่อเอาชนะจิตใจหญิงที่ตนรักซึ่งครั้งหนึ่งได้ละทิ้งเขาไปแต่งงานกับชายที่ร่ำรวยกว่านั่นเอง

เคซี่ ใน The Great Gatsby เมื่อเทียบกับ เฮิร์สทวูด ใน Sister Carrie เป็นตัวแทนของสภาพชนชั้นกลางผู้มีอันจะกินของอเมริกา ที่นิยมความฟุ้งเฟ้อ หรุหร่า เพื่อให้สังคมยอมรับ แต่โดยส่วนตัวทั้ง 2 คน ค้อยคุณธรรม คงจะเห็นได้จากเคซี่และเฮิร์สทวูดมีพฤติกรรมเสื่อมเสียทางเรื่องชู้สาว คือคนทั้งสองประพฤตินอกใจคู่ครองของตน เคซี่ลุ่มหลงในชีวิตที่สุขสบาย การใช้จ่ายเงินทองอย่างฟุ่มเฟือย และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอันฟุ้งเฟ้อของคนร่ำรวย โดยความคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องแสดงถึงความสำเร็จในชีวิต

โดยความเป็นจริงแล้ว แรงผลักดันภายนอกเพียงอย่างเดียวไม่ใช่สาเหตุอันแท้จริงที่ทำให้ตัวละครเอกเกิดแนวคิดดังกล่าว ดังนั้น จึงควรที่จะพิจารณาถึงสาเหตุประการสำคัญอื่นประกอบกัน อันได้แก่ แรงผลักดันภายใน

แรงผลักดันภายใน : ลักษณะนิสัยของตัวละคร

จากการวิเคราะห์แรงผลักดันภายใน หรือลักษณะนิสัยของตัวละคร พบว่า ตัวละครเอกทุกตัวล้วนมีลักษณะนิสัยแบบวัตถุนิยม กล่าวคือ ต้องการความร่ำรวย ชีวิตที่หรูหรา และการเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

แครี นับเป็นตัวละครเอกที่นักวิพากษ์วิจารณ์เป็นอย่างมากในประเด็นที่เกี่ยวกับความลุ่มหลงทางค่านิยม แครีให้ความสำคัญในความพร้อมทางค่านิยม อาทิเช่น การมีเครื่องแต่งกายที่สวยงาม การมีที่พักอาศัยรวมทั้งการกินอยู่ที่หรูหรา สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องประกันสำหรับแครีว่าจะทำให้เธอได้รับความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ (Pizer. 1966 : 11 - 14) จากลักษณะดังกล่าวทำให้แครีมีความต้องการเท่าเทียมผู้อื่นในทางวัตถุสูง เช่น

A flame of envy lighted in her heart. She realised in a dim way how much the city held wealth, ease - every adoration for women, and she longed for dress and beauty with a whole heart. (Dreiser. 1970 : 17)

ความรู้สึกชื่นชมที่เอิร์ลฮิวคแสดงออกเมื่อเห็นการแต่งกายที่ปราณีตของมิสซิสวังก์ ทำให้แครีรู้สึกถึงความน้อยของตนเอง

She also saw that she was not well dressed not nearly as well dressed as Mrs. Vance. There were not vague ideas any longer.

Her situation was cleared up for her. She felt that her life was becoming stale, and therein she felt cause for gloom.

(Dreiser. 1970 : 225)

แครี่ตลอดทั้งเรื่อง มักชอบเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นทางด้านการแต่งกาย ฐานะความเป็นอยู่ และมักตีค่าของคนจากสิ่งปรากฏภายนอก พฤติกรรมดังกล่าวนี้เป็นค่านิยมของคนส่วนใหญ่ในอเมริกาสมัยนั้นด้วย ลักษณะนิสัยของแครี่ในข้อนี้ส่งผลให้เกิดการตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ หลายประการในชีวิตของเธอ การตัดสินใจสำคัญ ๆ ได้แก่

การตัดสินใจเลือกคู่ครอง จากการวิเคราะห์พฤติกรรมของแครี่ เห็นชัดว่า เหตุผลในการเลือกใช้ชีวิตร่วมกับ ครูเอห์ และเฮิร์สทวูดคือความต้องการความมั่นคงทางเศรษฐกิจและทางสังคม แครี่ใช้เวลาเพียงสั้น ๆ ตัดสินใจในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับชายทั้งสองคน ทั้งนี้เพราะแครี่ใช้ฐานะทางการเงิน สังคม และวิถีชีวิตของชายทั้งสองเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ดังตัวอย่าง

เมื่อพบครูเอห์ครั้งแรก แครี่ให้ความไว้วางใจและยอมสนิทสนมด้วยในระยะต่อมา เพราะความประทับใจจากลักษณะภายนอก

The purse, the shiny tan shoes, the smart new suit, and the air with which he did things, build up for her a dim world of fortune, of which he was the centre. It disposed her pleasantly toward all he might do.

(Dreiser. 1970 : 6)

ในทำนองเดียวกัน เมื่อแครี่ได้มีโอกาสรู้จักกับเฮิร์สทวูด เธอรู้สึกประทับใจในบุคลิก ประสิทธิภาพ ตลอดจนความสำเร็จในสังคม ซึ่งเฮิร์สทวูดมีเหนือกว่าครูเอห์ในทุก ๆ ด้าน

What he wore did not strike her eye so forcibly as that which Drouet had on, but Carrie could see the elegance of the material, Hurstwood's shoes were of soft, black calf, polished only to a dull shine. Drouet wore patent leather, but Carrie could not help feeling that there was a distinction in favour of the soft leather, where all else was so rich. She noticed these things almost unconsciously.

(Dreiser. 1970 : 73)

จากการที่แครี่ได้เข้ามาคลุกคลีกับคนในสังคมชั้นกลาง จึงได้รับค่านิยมจากสังคม ทั้งจะเห็นได้จาก การเลือกคบเพื่อนบ้าน แครี่เลือกคบคนที่มีฐานะร่ำรวย และมีชีวิตหรูหรา เพื่อนบ้านคนแรก ที่แครี่คบค้าด้วย คือมิสซีสวีอันซ์ เพราะแครี่ประทับใจในการแต่งกายที่งดงาม และวิถีชีวิตที่หรูหราของเธอ

ประการสุดท้ายที่จะกล่าว คือการปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดีของแครี่ในเรื่อง การแต่งกาย และการดำเนินชีวิต สืบเนื่องมาจากลักษณะนิสัยของแครี่ที่ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะภายนอกมาเป็นอันดับหนึ่งนั่นเอง ทำให้แครี่รับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี แม้ว่าภูมิหลังของเธอจะเป็นเพียงเด็กสาวยากจนที่มาจากชนบท เช่น จากบทสนทนาระหว่างครูเอ็ดกับแครี่ ทำให้ทราบถึงความต้องการที่จะปรับตัวในเรื่องการแต่งกายของเธอ

"Did you see that woman who went by just now?" he said to Carrie on the first day they took a walk together." Fine stepper, wasn't she?"

Carrie looked and observed the grace commended.

"Yes, she is," she returned, cheerfully, a little suggestion of possible defect in herself awakening in her mind. If that was so fine, she must look at it more closely. Instinctively, she felt a desire to imitate it. Surely she could do that too.

(Dreiser. 1970 : 76)

จากเหตุการณ์ที่แครี่แสดงออกมาทั้งหมด แสดงให้เห็นว่า แครี่มีค่านิยมที่ยกย่องและคัดสรรคน โดยดูจากภายนอกมากกว่าจิตใจ ด้วยเหตุนี้เองหนทางที่แครี่เลือกใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จที่เธอต้องการจึงเป็นไปในทางลบ ซึ่งจะวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่งอย่างละเอียด

เฮิร์สทวูด จัดได้ว่าเป็นบุคคลที่วางตัวได้อย่างเหมาะสม และมีวิจาร์ณญาณในการคัดสรรใจ รวมทั้งเป็นตัวของตัวเองมากกว่าแครี่ ดังนั้น การกระทำการใด ๆ ลงไปจึงเป็นไปอย่างรอบคอบ มีเหตุผล แต่อย่างไรก็ตาม เฮิร์สทวูดได้คัดสรรใจผิดพลาดใน 2 ประเด็นคือ เรื่องผู้ชายกับแครี่ และ เรื่องการขโมยเงินจากตู้รับรษณีย์ในบริษัทของตน ซึ่งผลจากการคัดสรรใจผิดพลาดดังกล่าว ทำให้วิถีชีวิตของเฮิร์สทวูดตกต่ำลงอย่างเห็นได้ชัด การประสมกับชะตากรรมอย่างหนักของเฮิร์สทวูด ทั้ง ๆ ที่ปฏิบัติตนผิดพลาดเพียงเล็กน้อย และเป็นไปโดยไม่ตั้งใจ ซึ่งหากเทียบกับพฤติกรรมของแครี่ที่ไม่ได้รับการลงโทษ เป็นผลให้นวนิยายเรื่อง Sister Carrie ของไครเซอร์ถูกใจมตึใน เรื่องของ คุณธรรม (Allen. 1964 : 82 - 83)

แกทสบี้ เป็นตัวละครเอกที่มีภูมิหลังคล้ายคลึงกับแครี่ในด้านฐานะ และความค้อยโอกาสที่จะศึกษาค่านิยมที่ดีที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จที่แท้จริงของชีวิต กล่าวคือ เป็นหนุ่มสาวจากชนบทที่มีความทะเยอทะยานปรารถนาที่จะมีความสำเร็จในชีวิต แกทสบี้มีแรงผลักดันที่สำคัญคือ ความรัก แต่เนื่องจากคนที่แกทสบี้หลงรักมีฐานะร่ำรวย ดังนั้น แกทสบี้จึงต้องพยายามขยับฐานะให้ร่ำรวยทัดเทียมกับหญิงที่ตนรัก เพราะฉะนั้น เป้าหมายของแกทสบี้ คือการได้แต่งงานกับหญิงสาวที่ตนเองรัก ซึ่งแกทสบี้สามารถบรรลุเป้าหมายนี้ได้ โดยการสร้างฐานะให้ร่ำรวยได้เป็นเจ้าของธุรกิจหลายแห่ง มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างสุขสบาย ในทำนองเดียวกัน เป้าหมายในชีวิตของแครี่คือ ความต้องการที่จะมี

ครอบครัวที่มั่นคง มีชีวิตที่หรูหราสุขสบาย เป็นที่ยอมรับในสังคม พฤติกรรมของแกทส์บี้และแครีต่างกัน ตรงที่ว่า แกทส์บี้เชื่อมั่นในความรักและคิดว่าเงินเท่านั้นที่จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จและเอาชนะใจหญิงสาวที่ตนรักได้ จึงทำให้แกทส์บี้มีโลกทัศน์ที่แคบ ซาคความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงของชีวิต แม้กระทั่งวันสุดท้ายที่แกทส์บี้จากโลกนี้ไป เขาก็จากไปพร้อมกับภาพลวงตานั้นโดยไม่มีโอกาสรู้จักสังคมที่ตนอยู่อย่างแท้จริง สำหรับแครีนั้น เธอพยายามทุกวิถีทางที่จะให้ตนเองประสบความสำเร็จ โดยการไต่เต้าจากผู้ที่มีอุปการะคุณต่อตนเอง และแข่งขันกับผู้อื่นตลอดเวลาเพื่อให้ตนเองมีฐานะเท่าเทียมหรือเหนือกว่าคู่ต่อสู้ โดยที่ไม่มีบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งหากจะเปรียบเทียบกันแล้ว แครีมีพฤติกรรมที่โหดร้ายกว่าแกทส์บี้มาก เพราะถึงอย่างไรแกทส์บี้ก็พยายามร่ำรวยขึ้นมาเพื่อหญิงสาวที่ตนรัก แต่แครีต้องการที่จะคัดดวงโอกาสที่จะนำตนไปสู่ความร่ำรวยเพื่อความร่ำรวย การที่แครีไต่เต้าไปสู่ความสำเร็จทำให้เราเห็นพฤติกรรมของแครีที่เป็นคนเห็นแก่ตัว และท้ายที่สุดทั้งแครีและแกทส์บียังคงไม่ได้เรียนรู้อะไรจากชีวิต

ตัวอย่างการใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือยของแกทส์บี้ เช่น การตกแต่งบ้านอย่างหรูหรา จากคำบรรยายของนิค

The one on my right was a colossal affair by any standard - it was a factual imitation of some Hotel de Ville in Normandy, with a tower on one side, spanking new under a thin beard of raw ivy, and a marble swimming pool, and more than forty acres of lawn and garden.

(Fitzgerald. 1950 : 11)

แม้แต่หนังสือในห้องสมุดประจำบ้านของแกทส์บียังแต่เป็นหนังสือฉบับที่ตีพิมพ์เป็นครั้งแรกที่หาซื้อมาด้วยราคาแพงทั้งสิ้น จนทำให้ผู้พบเห็นเกิดความตื่นเต้นเป็นอันมาก

... "Absolutely real - have pages and everything. I thought they'd be a nice durable cardboard. Matter of fact, they're absolutely real. Page and - Here! Lemme show you."...

(Fitzgerald. 1950 : 47)

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดอีกประการหนึ่งของการใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือยเพื่อแสดงความมั่งมีของ แกทส์บี้คือ การจัดงานเลี้ยงอย่างหรูหราเป็นประจำของเขา แกทส์บี้สั่งอาหารจากโรงแรมชั้นหนึ่งว่าจ้างวงดนตรีมาบรรเลงตลอดงาน รวมทั้งการใช้จ่ายเงินทองเพื่อตกแต่งบริเวณงาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้งานเลี้ยงของแกทส์บี้เป็นที่กล่าวขานกันมากในบรรดาชนชั้นที่มาร่วมงาน ดังที่ ลอง (Long. 1979 : 151) กล่าวว่า งานเลี้ยงของแกทส์บี้ คือสัญลักษณ์ของความฟุ่มเฟือย ความฟุ้งเฟ้อ และความผันของชนอเมริกัน

นอกจากที่กล่าวไปแล้ว ยังมีพฤติกรรมที่แกทส์บี้แสดงต่อตัวละครอื่น เพื่อโอ้อวดความร่ำรวยของเขา

ตัวละครชื่อ ลูซิล (Lucille) เล่าว่าแกทส์บี้จัดส่งชุดราตรีไปให้เธอ ซึ่งชุดดังกล่าวเป็นชุดล่าสุดจากห้องเสื้อชั้นนำ เพียงแค่แกทส์บี้ทราบว่าเธอทำชุดเก่าของเธอขาดในงานเลี้ยงที่บ้านของเขา

"... When I was here last I tore my gown on a chair, and he asked me my name and address inside of a week I got a package from Croirier's with a new evening gown in it."...

"... It was gas blue with lavender beads. Two hundreds and sixty-five dollars."

(Fitzgerald. 1950 : 45)

แกทส์บรีแสดงถึงความกว้างขวาง โดยออกปากจะช่วยเหลือให้ใครประสบความสำเร็จ โดยมีรายได้เพิ่มมากขึ้นจากการทำธุรกิจ แสดงให้เห็นว่า แกทส์บรีประเมินคุณค่าของความสำเร็จด้วยเงิน

... "Well, this would interest you. It wouldn't take up much of your time and you might pick up a nice bit of money. It happens to be a rather confidential sort of thing."

(Fitzgerald. 1950 : 80)

เคซี เป็นตัวละครที่ลุ่มหลงในความฟุ้งเฟ้อ วิถีชีวิตอันหรูหรา และนิยมในวัตถุ เช่นเดียวกับ แครี แม้ว่าเคซีจะมีภูมิหลังที่ร่ำรวยมาก่อนก็ตาม ฟรายเยอร์ (Fryer. 1988 : 43) กล่าวว่า เคซีเป็นเช่นเดียวกับตัวละครเอกฝ่ายหญิงในนวนิยายเรื่องอื่น ๆ ของฟิตซ์เจอรัลด์ ที่มีความขัดแย้งในเรื่องคุณค่าชีวิต และความต้องการส่วนตน และท้ายที่สุดเลือกที่จะสมรสกับผู้มีสถานภาพทางสังคมที่ร่ำรวย และมีความสามารถที่จะสร้างความพร้อมให้กับชีวิตของเธอ วิถีชีวิตหลังจากแต่งงานกับทอม (Tom) แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงลักษณะนิสัยและความต้องการของเคซี

จากคำบอกเล่าของนิคทำให้ทราบว่า เคซีและทอมมีวิถีชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อ และเป็นที่รู้จักเป็นอย่างดีในบรรดาคณะร่ำรวยในสังคม

Daisy was popular in Chicago, as you know. They waved with a fast crowd, all of them young and rich and wild, but she came out with an absolutely perfect reputation.

(Fitzgerald. 1950 : 75)

สภาพบ้านของเคซีที่นิคบรรยายทำให้ทราบถึงความเป็นอยู่อย่างหรูหราของเคซีเช่นกัน

Their houses was even more elaborate than I expected, a cheerful red-and-white Georgian mansion, over-looking the bay. The lawn started at the beach and ran towards the front door for a quarter of mile, ...

(Fitzgerald. 1950 : 12)

เหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความลุ่มหลงในวัตถุของเคซีย์อีกประการหนึ่ง คือ ความรู้สึกที่เธอแสดงออกมาซึ่งความพึงพอใจในความร่ำรวยของแกทส์บี้ เมื่อเคซีย์ได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมคฤหาสน์ของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พฤติกรรมของเคซีย์ที่แสดงออกมาเมื่อได้เห็นเสื้อผ้ามามากมายที่แกทส์บี้นำมาให้เธอดู แสดงถึงความลุ่มหลงในวัตถุจนแทบไม่สามารถควบคุมความรู้สึกตนเองได้

"They're such beautiful shirts," she sobbed, her voice muffled in the thick folds." It makes me sad because I've never seen such-such beautiful shirts before."

(Fitzgerald. 1950 : 89)

ความลุ่มหลงในความร่ำรวยของเคซีย์มีมาก ซึ่งแกทส์บี้เองปรารถนาถึงลักษณะของเคซีย์ว่า

... "Her voice is full of money,"...

(Fitzgerald. 1950 : 115)

ในการวิเคราะห์พฤติกรรมของเคซีย์ที่แสดงออกมาเมื่อครั้งเยี่ยมชมคฤหาสน์ของแกทส์บี้ นั้น หากมองถึงความสำเร็จที่แกทส์บี้ได้รับ กล่าวได้ว่า แกทส์บี้สามารถเอาชนะจิตใจเคซีย์ได้ด้วย ความ

ร่ำรวย และวัตถุ เพราะหลังจากที่เขารู้ว่าแกทส์ประสบความสำเร็จในชีวิต โดยสัญลักษณ์แห่งความสำเร็จของแกทส์ที่เขามองเห็นคือ ความร่ำรวยอย่างมหาศาล เขาก็ยอมรับในตัวแกทส์มากขึ้น ในขณะเดียวกัน สะท้อนให้เห็นว่าเขามีความคิดในเรื่องความสำเร็จในด้านวัตถุมากกว่าทางด้านจิตใจ

2. ยุทธวิธีที่จะได้มาซึ่งความสำเร็จในชีวิต

จากแรงผลักดันทั้งภายนอกและภายในที่ได้วิเคราะห์แล้วว่า มีผลทำให้แนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอก คือความร่ำรวย ความพร้อมทางด้านวัตถุ วิธีชีวิตที่ทรูรา และการเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งกล่าวโดยความเป็นจริงแล้วนับได้ว่า องค์ประกอบดังกล่าวมีส่วนช่วยเสริมให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิตด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากตัวละครเอกมีแรงผลักดันให้มีความต้องการที่จะได้มาซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวมากเกินไป รวมทั้งขาดความเข้าใจอย่างแท้จริงในคุณค่าของสิ่งที่ตนได้มา จึงทำให้วิถีทางที่ใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จตามที่ต้องการเป็นไปในทางลบ ดังจะได้กล่าวถึงต่อไปนี้

แครี่ แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่เห็นแก่ตัวและขาดมนุษยธรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ ดังจะเห็นได้จาก แครี่ใช้ครูเอท์ และเฮิร์สทวูด เป็นบันไดไต่เต้าไปสู่ความสำเร็จของคน ความต้องการที่จะแต่งงานกับครูเอท์ และเฮิร์สทวูด ไม่ได้เกิดจากความรัก แต่เป็นการสร้างความมั่นคงและปลอดภัยให้กับชีวิตของแครี่ ชีวิตครอบครัวที่ดี ในความคิดของแครี่ คือการมีหัวหน้าครอบครัวที่ร่ำรวย และมีสถานภาพทางสังคม ซึ่งแครี่ไม่มีพื้นฐานในสิ่งเหล่านี้ ครูเอท์ เป็นหนทางหนึ่งที่เธอใช้เป็นบันไดก้าวไปสู่สิ่งที่ต้องการ ในห้วงอนงค์เดียวกันกับที่เธอปฏิบัติต่อเฮิร์สทวูด อย่างไรก็ตาม แครี่อาจมีความรักความสงสารในตัวชายทั้งสองบ้าง แต่ท้ายที่สุดคนที่แครี่คิดถึงมากที่สุด คือตัวเอง ดังจะเห็นได้จากการที่แครี่คิดที่จะหนีจากครูเอท์เพื่อไปใช้ชีวิตอยู่กับเฮิร์สทวูด และการที่แครี่ละทิ้งเฮิร์สทวูดไปในเวลาที่เขาช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ พฤติกรรมของแครี่ที่ปฏิบัติต่อครูเอท์ และเฮิร์สทวูด สะท้อนให้เห็นสภาพของคนในสังคมที่ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดและวิถีชีวิตที่ค้ำขึ้น โดยไม่คำนึงถึงด้านคุณธรรมและมนุษยธรรม

ตัวอย่างความเห็นแก่ตัวที่แครีปฏิบัติต่อเฮิร์สต์วูด เกี่ยวกับเรื่องค่าใช้จ่ายภายในบ้านเมื่อคราวที่เฮิร์สต์วูดขาดรายได้

"I don't see how we ran up such a bill as that," said Carrie.

"Well, we ate it," said Hurstwood.

"It's funny," she replied, still doubting.

"What's the use of your standing there and talking like that now?" he asked. "Do you think I've had it alone? You talk as if I'd taken something."

"Well, it's too much, anyhow," said Carrie. "I oughtn't to be make to pay for it. I've got more than I can pay for now."

(Dreiser. 1970 : 296)

อีกประการหนึ่งที่ได้จากการวิเคราะห์วิธีที่แครีใช้เพื่อให้ได้มาในค่านวัตถุ คือการยึดมั่นในเหตุผลของตนเองมากเกินไปจนมีอิทธิพลเหนือความถูกต้อง เหตุนี้เองทำให้แครีอยู่ในสภาพที่ต้องการและไขว่คว้าอยู่ตลอดเวลา

ตัวอย่างการใช้เงินอย่างขาดการไตร่ตรองถึงความเหมาะสมของแครี ที่ต้องการลดค่าใช้จ่ายเพื่อค่าเช่าที่พักให้กับพี่สาวลง เพื่อซื้อสิ่งที่ไม่จำเป็นทั้ง ๆ ที่พี่สาวของเธอต้องตกอยู่ในสภาพที่เดือดร้อน

... "I need a hat."

Minnie looked serious.

"Why don't you keep part of your money and buy yourself one?"

she suggested, worried over the situation which the withholding of Carrie's money would create.

"I'd like to for a week or so, if you don't mind," ventured Carrie.

(Dreiser. 1970 : 42 - 43)

ความรู้สึกหลังจากที่แครี่รับเงินจากครูเอต์ ทำให้ทราบว่าแม้แครี่จะมีความละเอียดรอบคอบ แต่สิ่งที่เธอคิดถึงมากกว่าคือ การได้ใช้เงินเพื่อซื้อสิ่งที่เธอต้องการ

The poor girl thrilled as she walk away from Drouet. She felt ashamed in part because she had been weak enough to take it, but her need was so dire, she was still glad. Now she would have a nice new jacket! Now she would buy a nice pair of pretty button shoes. She would get stockings, too, and a shirt, and, and-until already, as in the matter of her prospective salary, she had got beyond, in her desires, twice the purchasing power of her bills.

(Dreiser. 1970 : 48)

เฮิร์สทวูด คงที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นว่า มีความพยายามที่จะคงไว้ซึ่งชื่อเสียง เกียรติยศ มากเกินไป รวมทั้งมีความหยิ่งในตนเองที่คิดว่าสังคมจะยังคงยอมรับตนเองอยู่เสมอ ไม่ว่าจะตกอยู่ในสภาพใด การปฏิบัติของเฮิร์สทวูดบางประการทำให้ทราบว่า แม้เฮิร์สทวูดจะประสบความสำเร็จ ในหน้าที่การงาน แต่พฤติกรรมของเขายังไม่ได้แสดงให้เห็นชัดว่าเขาเป็นคนดีอย่างแท้จริง ทั้งนี้ เนื่องมาจากเฮิร์สทวูดมีพฤติกรรมที่ปิดบัง ไม่ยอมรับความจริง ดังจะเห็นได้จาก การเสนอสร้างว่า ตนเองมีครอบครัวที่อบอุ่น มีความสุข ทั้ง ๆ ที่โดยความเป็นจริงแล้วเฮิร์สทวูดและภรรยาไม่มีส่วนคิด ในการดำเนินชีวิตที่ไม่สอดคล้องกันนัก รวมทั้งเฮิร์สทวูดเองประพฤติดูในแง่ของคู่สาวกับแครี่ด้วย เช่นเดียวกับการไม่ยอมรับความจริงที่ตนได้กระทำลงไป แม้จะเป็นไปโดยไม่ตั้งใจ ในเรื่องการ ขโมยเงินในคืนวันนั้น โดยการหนีความผิด และปกปิดความผิดในเรื่องนี้โดยตลอด ดังตัวอย่าง

เฮิร์สทวูดปฏิเสธที่จะพูดถึงพฤติกรรมที่เสื่อมเสียเรื่องเงิน เมื่อเฮิร์สทวูดพบเพื่อนจากชิคาโกคนหนึ่งที่นิวยอร์กโดยบังเอิญ

"I know you had left Chicago, I was wondering what had become of you."

"Oh, I'm here now," answered Hurstwood, anxious to get away.

(Dreiser. 1970 : 257)

ในเรื่องความผิดค่านิยมซึ่งมีผลให้ภรรยาของเขาฟ้องหย่า เฮิร์สทวูดไม่ยอมรับความจริงว่าตนเองมีส่วนผิด ในทางตรงข้าม เฮิร์สทวูดกลับมีความรู้สึกอยู่เสมอว่า เขาต้องประสบกับเคราะห์กรรมทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้กระทำความผิด ในขณะที่ภรรยาของเขากลับไม่ได้รับเคราะห์กรรมใดเลย

"By George! it's a shame they should have it all," he vaguely thought to himself on several occasions. "I didn't do anything."

"She didn't deserve what she got out of me, that is sure. I didn't do so much, if everybody could just know."

(Dreiser. 1970 : 247)

จากการวิเคราะห์ จะเห็นว่า เฮิร์สทวูดไม่ต้องการให้คนในสังคมทราบถึงความเสื่อมเสียในชีวิตการทำงานและชีวิตครอบครัวของเขา เฮิร์สทวูดปกปิดความจริงทุกเรื่องจนกระทั่งวันสุดท้ายในชีวิต สาเหตุเนื่องมาจากเขาเกรงว่าเขาจะสูญเสียการยอมรับในสังคมที่เคยได้รับมาโดยตลอด แต่ความจริงปรากฏว่าเฮิร์สทวูดไม่ได้รับการยอมรับในสังคมหลังจากมีข่าวลือเกี่ยวกับการที่เขาขโมยเงินและหลบหนีไปใช้ชีวิตกับแครีที่นิวยอร์ก ทำให้เฮิร์สทวูดเรียนรู้ว่าสังคมอเมริกันนั้นไม่มีความจริงใจต่อกัน

แกทส์บี้ เช่นเดียวกับเฮิร์สทวด มีพฤติกรรมที่พยายามปกปิดภูมิหลังของคน เพราะแกทส์บี้ต้องการให้สังคมยอมรับเช่นกัน ความต้องการของแกทส์บี้คือ การให้คนในสังคมรับรู้ว่าเขาเป็นคนที่มีมาจากครอบครัวมหาเศรษฐี มีชื่อเสียงทางวงศ์ตระกูล จบการศึกษาจากสถาบันที่มีชื่อ และประกอบอาชีพอย่างสุจริต เมื่อภูมิหลังที่แท้จริงไม่ได้เป็นไปตามนั้น แกทส์บี้จึงพยายามโกหกและหลอกลวงคนอื่นมาโดยตลอด ดังตัวอย่าง

แกทส์บี้โกหกนึกเกี่ยวกับครอบครัว

"I'll tell you God's truth." His right hand suddenly ordered divine retribution to stand by. "I am the son of some wealthy people in the Middle West all dead now."

(Fitzgerald. 1950 : 63 - 64)

และโกหกนึกเกี่ยวกับการศึกษา

"I was brought up in America but educated at Oxford, because all my ancestors have been educated there for many years. It is a family tradition."

(Fitzgerald. 1950 : 64)

ประเด็นในการประกอบอาชีพสุจริต คือการทำธุรกิจจำหน่ายสุราผิดกฎหมายของแกทส์บี้ นั้น ทำให้ทราบอีกอย่างหนึ่งว่า แกทส์บี้ต้องการที่จะให้ได้มาซึ่งฐานะที่ร่ำรวย โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง

แกทส์บี้แสดงพิธีเพื่อพยายามปกปิดความจริงเกี่ยวกับธุรกิจที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายของเขา เมื่อครั้งที่ต้องคิดต่อทางโทรศัพท์กับหุ้นส่วนต่อหน้านิคและเคซี

"Yes. ... Well, I can't talk now ... I can't talk now, old sport
 .. I said a small town. ... He must know what a small town is.
 ... Well, he's no use to us if Detroit is his idea of a small
 town ..."

(Fitzgerald. 1950 : 91)

อีกครั้งหนึ่งที่แกทสบี้ไล่คนรับใช้ออกทั้งหมดเพราะไม่ต้องการให้มีคนพูดพาดพิงถึงเขาใน
 ทางที่ไม่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แกทสบี้ไม่ต้องการให้เคซีรับรู้เรื่องที่ไม่ดีเกี่ยวกับเขา จากบทสนทนา
 ระหว่างแกทสบี้และนิค

"I hear you fired all your servants."

"I wanted somebody who wouldn't gossip. Daisy comes over quite
 often-in the afternoon."

(Fitzgerald. 1950 : 109)

จากตัวอย่างที่กล่าวมาทั้งหมด ทำให้ทราบว่า แกทสบี้ไม่ยอมรับภูมิหลังที่ยากจน และการ
 ศึกษาของเขา รวมทั้งการบปคเกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่ไม่สุจริต สาเหตุที่แกทสบี้มีพฤติกรรมเช่น
 นี้เพราะว่า เขาเชื่อมั่นว่า หากเขาสามารถร่ำรวยขึ้นมาได้ไม่ว่าด้วยหนทางใด รวมทั้งหากเขา
 สามารถโน้มน้าวให้คนในสังคมเชื่อถือในภูมิหลังที่ดีของเขาได้ เขาจะได้รับการยอมรับให้เป็นส่วน
 หนึ่งของสังคมชั้นสูง เช่นเดียวกับเคซี หญิงที่เขารัก และมีสถานภาพทัดเทียมกับทอม สามีของเคซี
 ห้ายที่สุดเขาจะสามารถเอาชนะจิตใจเคซีได้

เนื่องจากเคซีมีวิถีชีวิตที่หรูหรา พึงแพ้อ มาโดยตลอด เช่นเดียวกับวิถีชีวิตของคนร่ำรวย
 ในสังคมอเมริกันสมัยนั้น ความคุ้นเคยกับความสบายที่ได้รับ และสถานภาพเดิมทางสังคมที่มีอยู่

ทำให้เคซี่ไม่สามารถแยกตนเองออกจากสิ่งที่คิดคั่นนั้นได้ เคซี่คือตัวแทนของคนในสังคมอเมริกัน สมัยศตวรรษที่ 20 ที่ดำเนินชีวิตโดยประมาท ขาดความรับผิดชอบ และแข่งขันกันในทุกด้านวัตถุ โดยไม่คำนึงถึงคุณค่าทางจิตใจ ดังนั้น แม้ว่าเคซี่จะรักแกทส์บี้ แต่ความรักของเคซี่ต่างกับแกทส์บี้ ตรงที่ว่า เคซี่เลือกที่จะแข่งงานกับคนที่สามารถให้ความมั่นคงทางสังคมแก่เธอ ซึ่งขณะนั้นแกทส์บี้ขาดคุณสมบัติดังกล่าว ยิ่งไปกว่านั้น เคซี่ถูกสภาพสังคมแบบวัตถุนิยมหล่อหลอมจิตใจให้กลายเป็นคนหยาบ กระด้าง และขาดความรับผิดชอบต่อสิ่งเลวร้ายที่ได้กระทำลงไป กล่าวคือ เคซี่ปล่อยให้แกทส์บี้รับผิดชอบจากการที่เธอขับรถยนต์เมอร์เฟิล (Myrtle) ชูรักของทอมคาย โดยที่เคซี่เองหลบหนีความผิดไป พร้อมกับทอม

การวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละครเอกทั้งหมด จะเห็นว่า ตัวละครเอกทุกตัวมีความ ใกล้เคียงเกี่ยวกับความสำเร็จในชีวิตไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การได้มาซึ่งความร่ำรวย ความ หรูหราในชีวิต และสถานภาพทางสังคม ยิ่งไปกว่านั้น วิธีทางที่ใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จดังกล่าว เป็นไปในทางลบเช่นเดียวกัน คือ แกทส์บี้และเฮย์เวิร์ด มีพฤติกรรมที่ปกปิดความผิดและไม่ยอมรับ สภาพความเป็นจริง ในขณะที่แครีและเคซี่ลุ่มหลงในวัตถุ และความพึงพอใจในชีวิตจนทำให้ขาดคุณธรรม เมื่อเป็นเช่นที่กล่าว สิ่งที่จะกระทบถึงในฐานะผู้ศึกษาวรรณคดีคือ ผลสุดท้ายตัวละครเอกได้รับผล ตอบแทนเช่นไร และสิ่งที่ได้รับนั้นคือความสำเร็จที่แท้จริงหรือไม่

3. สาเหตุที่ทำให้ตัวละครเอกประสบความล้มเหลวในชีวิต

จากการศึกษานี้ปลายชีวิตที่ตัวละครเอกประสบ ผู้วิจัยพบว่า ตัวละครเอกทุกตัวไม่ได้ ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริงในชีวิต แม้ว่าตัวละครเอกบางตัวจะมีชีวิตที่ร่ำรวย หรูหรา และ เป็นที่ยอมรับของสังคมก็ตาม ทั้งนี้เนื่องมาจากตัวละครเอกได้รับความสุขเพียงภายนอก แต่ขาดความ อบอุ่นและความสุขทางด้านจิตใจ ในการวิเคราะห์ประเด็นนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ตัวละครเอกประกอบ กันเป็นคู่ ๆ เพราะมีพฤติกรรมที่ส่งผลกระทบต่อความล้มเหลวในชีวิตของกันและกัน กล่าวคือ วิเคราะห์ ความล้มเหลวของแครีและเฮย์เวิร์ด ควบคู่กัน และวิเคราะห์ความล้มเหลวประกอบกันระหว่าง แกทส์บี้และเคซี่ ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

แกร์และเฮิร์สทวูด ในตอนจบของเรื่องพบว่า แกร์มีชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยว ในขณะที่เฮิร์สทวูดต้องจบชีวิตด้วยการฆ่าตัวตาย สาเหตุที่แกร์ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวเนื่องจาก คลอเคลาที่ผ่านมา แกร์เป็นคนที่เห็นแก่ตัว การกระทำทุกอย่างเป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุภายนอก และด้วยเหตุที่แกร์เป็นคนที่คิดในวัตถุน่ามาก ดังนั้น ในขณะที่เธอยังไม่ได้วัตถุเพียงพอกับความต้องการ แกร์จึงมีความพยายามไขว่คว้าคลอเคลาจนทำให้เธอขาดความสำนึกทางจิตใจ ด้วยเหตุนี้ เมื่อแกร์ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง ก็มีฐานะร่ำรวย มีชีวิตหรูหรา และมีชื่อเสียง แกร์จึงยังคงรู้สึกว่าการมีชีวิตของเธอดีกว่าความรัก ความอบอุ่น ซึ่งทรัพย์สินเงินทองที่เธอมีอยู่ไม่สามารถทดแทนสิ่งที่เธอขาดได้ ดังปรากฏในภาพสะท้อนในตอนจบของเรื่องที่แสดงถึงความโดดเดี่ยว และสับสน ซึ่งผู้เขียนได้แสดงออกอย่างจงใจให้ผู้อ่านทราบว่า ชื่อเสียง ความร่ำรวย ไม่ใช่สิ่งที่จะทำให้มีความสุขที่แท้จริงในชีวิตได้

... In your rocking-chair, by your window dreaming, shall you long, alone. In your rocking-chair, by your window, shall you dream such happiness as you may never feel.

(Dreiser. 1970 : 369)

สำหรับการวิเคราะห์ความล้มเหลวในชีวิตของเฮิร์สทวูดซึ่งท้ายที่สุดต้องฆ่าตัวตายนั้น สาเหตุเนื่องจากเฮิร์สทวูดไม่สามารถยอมรับความตกต่ำในชีวิตที่เธอประสบอยู่ได้ ซึ่งหากเฮิร์สทวูดไม่มีมันอยู่ในอดีตที่เธอรู้งเรื่อง และไม่มีคามหยิ่งในตนเองมากเกินไป เฮิร์สทวูดจะมีกำลังใจในการบากบั่นต่อสู้เพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่นิวยอร์กได้ แต่ในทางตรงข้าม เฮิร์สทวูดก็มีแต่ความท้อแท้และสิ้นหวัง อันเนื่องมาจากเธอมักจะทวนนึกถึงอดีตและเปรียบเทียบกับความเลวร้ายในปัจจุบันซึ่งเป็นสิ่งที่บั่นทอนกำลังใจลงคลอเคลา

Evenings, when still at his post, he would occasionally read in the evening papers concerning celebrities whom he knew--whom he had drunk a glass with many a time. They would visit a bar like Fitzgerald and Moy's in Chicago, or the Hoffman House, uptown, but he knew that he would never see them down here.

(Dreiser. 1970 : 218)

ความท้อแท้ที่เกิดขึ้นเมื่อไม่ได้รับการต้อนรับจากสังคมเช่นในอดีต

He began to see as one sees a city with a wall about it. Men were posted at the gates. You could not get in. Those inside did not care to come out to see who you were. They were so merry there that all those outside were forgotten, and he was on the outside.

(Dreiser. 1970 : 241)

แครีเป็นแรงผลักดันอีกประการหนึ่งที่ทำให้เฮิร์สต์วูดประสบความล้มเหลว หากแครีเป็นคนที่มีมนุษยธรรมและไม่เห็นแก่ตัวจนเกินไป ยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางด้านฐานะทางการเงินของเฮิร์สต์วูดเมื่อแรกที่เขาทั้งคู่มาใช้ชีวิตอยู่ที่นิวยอร์กด้วยกัน ซึ่งหมายรวมถึงว่า เฮิร์สต์วูดยอมเปิดเผยสถานภาพทางการเงินที่แท้จริงให้แครีได้รับทราบแต่ต้น แครีอาจช่วยเป็นกำลังใจที่ดีให้กับเฮิร์สต์วูดได้ รวมทั้งยอมช่วยเหลือและให้โอกาสเฮิร์สต์วูดได้ตั้งตัวใหม่อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งความสามารถในการทำงานของเฮิร์สต์วูดมีพร้อมอยู่แล้วเพียงแต่ขาดโอกาสและกำลังใจ ในขณะเดียวกัน แครีเองก็จะมีคนอยู่เคียงข้างในบั้นปลายของชีวิตซึ่งเธอจะมีพร้อมทั้งทางด้านวัตถุและความอบอุ่นทางจิตใจจากเฮิร์สต์วูด

แกทสบี้และเคซี่ ตัวละครเอกอีกคู่หนึ่งที่ประสบกับความล้มเหลวในชีวิต การวิเคราะห์ว่า แกทสบี้และเคซี่ประสบความล้มเหลวในชีวิตนั้นดูได้จากอาการที่แกทสบี้ถูกฆ่าตาย และเขาตายไปพร้อมกับความเข้าใจผิดที่คิดว่าเคซี่ยังคงรักและต้องการที่จะกลับมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับเขา ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริง เคซี่ได้หนีความผิดที่ได้กระทำโดยไม่สนใจว่าแกทสบี้จะต้องเผชิญหน้ากับอันตรายใบบ้าง เคซี่ไม่ได้รับรู้แม้กระทั่งการตายของแกทสบี้ที่เธอเป็นต้นเหตุ กล่าวโดยสรุปก็คือ แกทสบี้ไม่ได้รับผลดีตอบแทนการกระทำของคน หากวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้แกทสบี้ต้องจบชีวิตลงเช่นนั้นก็เนื่องมาจากแกทสบี้เป็นคนยึดมั่นในความรักมากเกินไป โดยไม่ตระหนักว่าสิ่งที่เขายึดมั่นเป็นสิ่งจอมปลอม แกทสบี้มองข้ามความเป็นจริงที่ว่าเคซี่มีคู่ครองแล้ว รวมทั้งมองข้ามลักษณะนิสัยอันแท้จริงของเคซี่ เขาคืออยู่ตลอดเวลาว่าเคซี่จะทิ้งเขาไปเพราะความยากจนเพียงอย่างเดียว ในทางตรงข้าม หากแกทสบี้ยอมรับความจริงว่าตนเองไม่มีสิทธิ์ในตัวของเคซี่เนื่องจากเธอมีสามีมีบุตรแล้ว และใคร่ครองถึงพฤติกรรมของเคซี่ให้ต้องเห็นว่าเธอหลุมหลงในวัตถุ ความร่ำรวย หรูหรา และไม่มีจิตใจละเอียดอ่อนในเรื่องความรัก แกทสบี้ก็สามารถลืมอดีตได้และเริ่มต้นชีวิตใหม่กับหญิงสาวคนอื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติที่ดีกว่าเคซี่ได้

อีกประการหนึ่งที่ทำให้ทราบว่าแกทสบี้ประสบความล้มเหลวคือ การที่เขาเชื่อว่า ความร่ำรวย ชีวิตที่หรูหรา จะทำให้เขาเป็นที่ยอมรับในสังคมได้อย่างแท้จริงนั้นไม่ได้เป็นไปตามที่แกทสบี้คิด ดังจะเห็นได้จาก คนในสังคมที่มากอบโกยความสุข ความสนุกสนาน จากงานเลี้ยงที่แกทสบี้จัดขึ้นในยามที่เขายังมีชีวิตอยู่ รวมทั้งมีเพื่อนนักธุรกิจที่ประกอบธุรกิจร่วมกันมากมายยอมคบค้ากับแกทสบี้เมื่อครั้งที่ยังมีผลประโยชน์ร่วมกัน แต่แกทสบี้กลับไม่ได้รับการเหลียวแลจากใครเลยนอกจากนิคและบิดาของเขาเมื่อเขาเสียชีวิตลง นั่นแสดงถึงความไม่จริงใจของคนในสังคมที่แกทสบี้ได้รับ แม้ว่าคนบางกลุ่มจะไม่ยอมรับแกทสบี้เพราะเขาประกอบอาชีพที่ไม่สุจริตก็ตาม ความล้มเหลวของแกทสบี้ เป็นภาพที่สะท้อนให้ผู้อ่านทราบถึงภาพลวงตาที่เกิดจากวัตถุ ความร่ำรวย ซึ่งโดยแท้จริงแล้ว คุณค่าของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น จะหมดสิ้นลงทันทีหากไม่มีความจริงใจต่อกัน

ในทำนองเดียวกัน พฤติกรรมของเคซี่เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความเสื่อมทางด้านจิตใจของคนหลุมหลงทางด้านวัตถุ เคซี่ไม่เคยตระหนักถึงคุณค่าในความรักของแกทสบี้ ความสัมพันธ์ของเคซี่

ที่มีต่อแกทส์บีย์ในระยะหลังมิได้เป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นว่าเธอมีความรักต่อแกทส์บีย์อย่างจริงจัง แต่อาจเป็นเพราะเธอลุ่มหลงในความร่ำรวยของแกทส์บีย์ พฤติกรรมที่ขาดคุณธรรมของเคซี่ปรากฏให้เห็นได้ชัดในการที่เธอไม่ยอมร่วมชะตากรรมกับแกทส์บีย์เมื่อมีเหตุร้ายเกิดขึ้น แม้ว่าแกทส์บีย์จะถูกปรักปรำว่าเป็นผู้ร้ายฆ่าคนตาย และเสียชีวิตลงในท้ายที่สุด เคซี่ไม่ได้แสดงความเสียใจใด ๆ ทั้งสิ้นต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับแกทส์บีย์กลับทิ้งความรับผิดชอบทั้งหมดไปใช้ชีวิตอย่างฟุ้งเฟ้อกับหอมเช่นเดิม ซึ่งหากเคซี่มีจิตใจที่อ่อนโยนกว่าที่เป็นอยู่และเสียใจกับการกระทำที่ตนเองได้กระทำให้ลงไปก็อาจกล่าวได้ว่า เคซี่เข้าใจความเป็นจริงของชีวิตมากขึ้น แม้ว่าเธอจะไม่สามารถช่วยชีวิตแกทส์บีย์ได้ก็ตาม และยิ่งไปกว่านั้น แกทส์บีย์เองจะพบกับความสำเร็จในชีวิตอย่างแท้จริง เพราะการตายของเขาช่วยยกระดับจิตใจของเคซี่ให้สูงขึ้น

ความหยามกระด้าง และพฤติกรรมที่เหลวแหลกของเคซี่และหอมนั้น นักได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนในตอนจบของเรื่อง

They were careless people, Tom and Daisy—they smashed up things and creatures and then retreated back into their money or their vast carelessness, or whatever it was that kept them together, and let other people clean up the mess they had made.

(Fitzgerald. 1950 : 170)

กล่าวโดยสรุป ความล้มเหลวในชีวิตของตัวละครเอกเกิดจาก ความลุ่มหลงในวัตถุมากจนมีอิทธิพลเหนือจิตใจ ทำให้เกิดความเห็นแก่ตัวและขาดความรับผิดชอบต่อสังคม และการยึดมั่นในวัตถุ ตลอดจนองค์ประกอบภายนอกจะนำมาซึ่งความสำเร็จที่แท้จริงในชีวิตได้ จนทำให้ไม่ยอมเผชิญหน้ากับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

4. พฤติกรรมของตัวละครประกอบที่สำคัญอันแสดงออกถึงทัศนคติที่มีต่อแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอก

การวิเคราะห์ตัวละครประกอบ หรือตัวละครอื่นที่สำคัญในนวนิยายทั้ง 2 เรื่องที่มีต่อแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอกนั้น จะชัดเจนยิ่งขึ้นหากวิเคราะห์ถึงวิถีชีวิต ค่านิยม และสภาพสังคมที่เกิดขึ้น ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

นวนิยายเรื่อง Sister Carrie ผู้เขียนต้องการสะท้อนสภาพสังคมแบบทุนนิยม ที่ส่งผลให้คนในสังคมมีการแข่งขันกันทางด้านธุรกิจสูง รวมทั้งการดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดในสังคมของบรรดาผู้ใช้แรงงาน ในขณะที่คนร่ำรวย อันได้แก่ บรรดานักธุรกิจ มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างสุขสบาย พึงเพื่อผู้ใช้แรงงานหรือคนยากจนจำนวนมาก มีสภาพความเป็นอยู่แร้นแค้นอันเนื่องมาจากการกดขี่แรงงาน จนท้ายที่สุดมีการประท้วงเรียกค่าแรงงานเกิดขึ้น เช่นเดียวกับสภาพสังคมในเรื่อง The Great Gatsby ผู้เขียนต้องการสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมที่เหลวแหลกอันเนื่องมาจากความเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็วทางเทคโนโลยี ผู้คนให้ความสำคัญทางด้านวัตถุ ความพึงพอใจ มากกว่าความสำคัญด้านคุณธรรม จริยธรรม สภาพสังคมดังกล่าวข้างต้นของนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง ส่งผลให้ตัวละครประกอบมีค่านิยมและพฤติกรรมที่น่าสังเกตบางประการ ดังต่อไปนี้

1. การยกย่องคนร่ำรวย สาเหตุจากการที่วิถีชีวิตของตัวละครในนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง ดังกล่าว เป็นวิถีชีวิตที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของเงิน ด้วยแรงผลักดันจากสภาพสังคมที่ต้องแข่งขันให้ได้มาซึ่งความร่ำรวย ดังนั้น บุคคลใดที่สามารถสร้างหลักฐานมั่นคงให้กับตนเองและครอบครัวได้จึงได้รับการยอมรับจากสังคมสูง ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลใดประสบความล้มเหลว หรือยากจนลง คนในสังคมก็จะไม่ให้การยอมรับเช่นกัน ดังจะเห็นได้จาก ตัวละครไม่ว่าจะเป็น จอร์แดน เมอร์เฟิล ค่างยอคมบหาและยกย่องหอม เพราะเขามีฐานะร่ำรวยและเป็นที่รู้จักในสังคม ทั้ง ๆ ที่หอมเป็นคนที่ค่อนข้างเห็นแก่ตัว ก้าวร้าว และชอบยกตนข่มผู้อื่น เช่นเดียวกับวูล์ฟแฮม (Wolfshiem) เพื่อนผู้ทำธุรกิจร่วมกับแกทสบีที่คบค้ากับแกทสบีในช่วงที่แกทสบียังคงให้ผลประโยชน์แก่เขา

"Let us learn to show our friendship for a man when he is alive and not after he is dead," he suggested. 'After that my own rule is to let everything alone.'

(Fitzgerald. 1950 : 163)

ในเรื่อง Sister Carrie จะเห็นว่าการกล่าวถึงสภาพชีวิตของบรรดานักธุรกิจที่มีชื่อเสียงที่ได้รับการยกย่องจากคนในสังคม อาทิเช่น เฮิร์สทวูด และบรรดาเพื่อน ๆ ของเขา ซึ่งครูเอท์ ตัวละครตัวหนึ่งในเรื่อง แสดงความชื่นชมในความสำเร็จของเฮิร์สทวูด และต้องการที่จะดำเนินรอยตามอย่าง เพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในสังคมบ้าง ดังจะเห็นได้จาก ครูเอท์มักจะเข้าไปนั่งพักผ่อนในสถานที่ที่เขาจะมีโอกาสได้พบปะพูดคุยกับเฮิร์สทวูด รวมทั้งความไว้วางใจที่ครูเอท์ยอมให้เฮิร์สทวูดมาอาศัยอยู่แกล้งแสร้งในช่วงเวลาที่เขาไม่อยู่

2. การแบ่งชนชั้น ด้วยสาเหตุจากการยกย่องคนที่ร่ำรวย ก่อให้เกิดค่านิยมในการแบ่งชนชั้นขึ้น อย่างไรก็ดีคาม เถดต่างในการแบ่งชนชั้นในนวนิยายทั้ง 2 เรื่องดังกล่าว จะดูจากภูมิหลังของตัวละครประกอบกันด้วย ตัวละครที่มีค่านิยมในการแบ่งชนชั้นที่เห็นได้ชัดในเรื่อง The Great Gatsby ก็คือ ทอมสามีมองเคซี่ ตลอดทั้งเรื่อง ทอมไม่เคยยอมรับแก่ทสบี้ว่าเป็นคนในระดับเดียวกับตน ทั้งนี้เพราะทอมตั้งข้อรังเกียจแก่ทสบี้และไม่ยอมรับว่ามีฐานะทางสังคมเท่าเทียมกับตน ไม่มีฐานะทางวงศ์ตระกูล และไม่ได้รับการศึกษาจากสถาบันที่มีชื่อเสียง เช่นเดียวกับตน ในขณะที่ทอมยอมรับว่านิคเป็นคนชนชั้นเดียวกันกับตนเอง เพราะนิคเกิดในตระกูลที่มีเกียรติ และจบการศึกษาจากสถาบันเดียวกับทอม ในตอนหนึ่งทอมแสดงอาการดูถูกแก่ทสบี้ในเรื่องการศึกษา

"An Oxford man!" He was incredulous. "Like hell he is! He wears a pink suit."

... "Oxford, New Mexico," snorted Tom contemptuously, "or something like that."

(Fitzgerald. 1950 : 116)

ในเรื่อง Sister Carrie มีการแบ่งชนชั้นอย่างชัดเจนโดยวัดจากฐานะทางการเงิน จากหลายตอนในเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านทราบว่า คนรวยและคนจนมีวิถีชีวิตที่แยกออกจากกันโดยสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นบริเวณบ้านเรือนที่พักอาศัย หรือแม้แต่อาชีพ ดังจะเห็นได้จาก การที่ผู้เขียนบรรยายถึง สภาพบ้านที่ทรูราของเฮิร์สทิวคว่าอยู่ในย่านของผู้มีอันจะกิน ในขณะที่พลตของครอบครัวของพี่สาวของแครีอยู่ในย่านของผู้ใช้แรงงาน ซึ่งสภาพแวดล้อมทรุดโทรมมาก ในเรื่องอาชีพ จากคำพูดของ ครูเอท์ ทำให้ทราบว่าอาชีพบางอาชีพเป็นที่รังเกียจของคนในสังคม เพราะเป็นอาชีพที่ใช้แรงงาน และคนที่ทำอาชีพนี้ส่วนใหญ่ก็คือคนยากจนนั่นเอง

"Think of that!" he said, addressing some problematical individual. "You oughtn't to be doing anything like that. These girls," and he waved an inclusion of all shop and factory girls, "don't get anything. Why, you can't live on it, can you?" (Dreiser. 1970 : 46)

3. ความลุ่มหลงในวัตถุและชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อ ในเรื่อง The Great Gatsby นอกเหนือจากตัวละครเอกแล้ว ตัวละครอื่นที่มีพฤติกรรมลุ่มหลงในวัตถุและวิถีชีวิตอันฟุ้งเฟ้อที่เห็นเด่นชัด คือ เมอเทิล ชูรักของทอม ซึ่งนอกจากจะมีเพราะลุ่มหลงในความร่ำรวยของทอม จนเป็นเหตุให้เกิดเรื่องลลคใจขึ้นภายหลัง

คำพูดที่เมอเทิล กล่าวถึงสามีของเธออันแสดงให้เห็นถึงทัศนคติของเธอที่มีต่อวัตถุ เงินทอง มากกว่าจิตใจ

"The only crazy I was was when I married him. I knew right away I made a mistake. He borrowed somebody's best suit to get married in, ..."

(Fitzgerald. 1950 : 37)

เช่นเดียวกับคำบอกเล่าที่เมอเทิลบอกถึงความรู้สึกประทับใจในตัวหอมครั้งแรก เป็นเรื่องของ วัตถุเช่นกัน

"... He had on a dress suit and patent leather shoes, and I couldn't keep my eyes off him, ..."

(Fitzgerald. 1950 : 38)

จากเรื่อง Sister Carrie ตัวละครอื่นที่นิยมในวัตถุ และชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อคือ บุคคลใน ครอบครัวของเฮิร์สต์วูด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภรรยาที่จูเลีย (Julia) และลูกสาวของเธอที่ชื่อ เจสสิก้า (Jessica) ทั้งนี้เนื่องมาจากบุคคลทั้งสองมีวิถีชีวิตที่ต้องแข่งขันเพื่อความเป็นหนึ่งในสังคม นั้นเอง

มิสซิสว๊านซ์เป็นตัวละครอีกตัวหนึ่งที่ลุ่มหลงในชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อ หรุหร่า เธอเป็นผู้ซึ่งมีอิทธิพล ต่อความต้องการทางด้านวัตถุของแครี่ ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

คำพูดของมิสซิสว๊านซ์อันแสดงถึงทัศนคติในเรื่องการใช้จ่ายเงินทอง

"I don't know why people shouldn't spend when they have it," said Mrs. Vance.

(Dreiser. 1970 : 236)

ครูเอท์เป็นตัวละครที่แสดงออกซึ่งความลุ่มหลงในวัตถุ และความหรุหร่า โดยคิดว่าสิ่งเหล่านี้ จะนำมาซึ่งความสำเร็จที่เขาต้องการได้ ดังจะเห็นได้จาก ครูเอท์พยายามเอาชนะจิตใจแครี่โดยใช้ วัตถุ และชีวิตที่หรุหร่า จากคำพูดที่ครูเอท์กล่าวเมื่อเขารู้สึกเสียใจที่พบว่าแครี่คิดนอกใจเขา ทำให้ หร่าถึงทัศนคติของครูเอท์ที่เห็นคุณค่าทางด้านวัตถุมากกว่าจิตใจ

"I think I've done a good deal," said the drummer (Drouet), looking around. "I've given you all the clothes you wanted, haven't I? I've taken you everywhere you wanted to go. You've had as much as I've had, and more too."

(Dreiser. 1970 : 165)

4. ความประมาทและขาดความรับผิดชอบ พฤติกรรมของตัวละครหลายตัวในเรื่อง The Great Gatsby แสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของคนส่วนใหญ่ในสังคมสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ที่เป็นคนประมาทและขาดความรับผิดชอบต่อสังคม ดังจะเห็นได้จากสภาพของแขกที่มาร่วมงานเลี้ยงที่บ้านของแกทส์บี้ ทุกคนสนุกสนานโดยไม่มีขอบเขต อาทิเช่น การดื่มสุราจนเมามายควบคุมตนเองไม่ได้ แขกคนหนึ่งพยายามที่จะขับรถในขณะที่มึนเมา

"Back out," he suggested after a moment. "Put her in reverse."

"But the **wheel's** off."

He hesitated.

"No harm in trying," he said.

(Fitzgerald. 1950 : 56)

ทัศนคติของตัวละครที่ชื่อ จอร์แดน เกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ ทำให้ทราบถึงลักษณะนิสัยที่เป็นคนประมาทและขาดความรับผิดชอบได้อย่างชัดเจน จากบทสนทนาระหว่างจอร์แดนและนิค

"You're a rotten driver," I protested. "Either you ought to be more careful, or you oughtn't to drive at all."

"I am careful."

"No, you're not."

"Well, other people are," she said lightly.

"What's that got to do with it?"

"They'll keep out of my way," she insisted. "It takes two to make an accident."

(Fitzgerald. 1950 : 59)

พฤติกรรมสับสนทางเพศ หรือเรื่องชู้สาว เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ควรกล่าวถึง ทั้งนี้เพราะเป็นสาเหตุที่ทำให้ชีวิตครอบครัวของตัวละคร อาทิเช่น ครอบครัวของเฮิร์สทวูด ใน Sister Carrie และครอบครัวของทอมและเคซี รวมทั้งครอบครัวของจอร์จ วิลสัน (George Wilson) และเมอเทิล ต้องเกิดการแตกแยกขึ้น พฤติกรรมด้านชู้สาวดังกล่าว ถือเป็นความประมาทและขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัว รวมทั้งการที่ตัวละครลุ่มหลงในสิ่งจูงใจ จนทำให้ประพฤติดีความคล่องธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นกับคนอื่น ๆ ในสังคม ดังจะเห็นได้จาก แกทส์บี้ จอร์จสามีของเมอเทิลยิ่งตายเพราะความเข้าใจผิด และภรรยาของเฮิร์สทวูดพ้องหย่ากับเขา มีผลทำให้ลูก ๆ ต้องขาดพ่อ

5. ความไม่จริงใจต่อกัน ดังที่ได้กล่าวแต่ต้นแล้วว่า สภาพสังคมในเรื่อง Sister Carrie และ The Great Gatsby นั้นเป็นสภาพสังคมที่เต็มไปด้วยการแข่งขันให้ได้อำนาจ ความมั่งคั่ง ร่ำรวย และการกอบโกยผลประโยชน์มาสู่ตนเอง ดังนั้นพฤติกรรมของตัวละครส่วนใหญ่ในนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง จึงมีแต่การเสแสร้งและไม่จริงใจต่อกัน ในเรื่อง The Great Gatsby แชนกจำนวนมากมายที่ต้องการมากอบโกยความสุขสนุกสนานจากงานเลี้ยงของแกทส์บี้ แต่บรรดาแขกเหล่านี้กลับไม่ให้เกียรติเจ้าภาพ ในทางตรงข้าม ต่างรวมกลุ่มพูดคุยหาข้อวิจารณ์ถึงภูมิหลังของแกทส์บี้ อยู่ตลอดเวลา

ตัวอย่างคำพูดของแขกที่มาในงานเกี่ยวกับแกทส์บี้

"He's a bootlegger," said the young ladies, ...

(Fitzgerald. 1950 : 60)

... "Somebody told me they thought he killed a man once." ...

(Fitzgerald. 1950 : 45)

การโกงในการแข่งขันกอล์ฟของจอร์แดนเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความไม่
ซื่อสัตย์ และขาดความจริงใจ

เช่นเดียวกับพฤติกรรมของตัวละครในเรื่อง Sister Carrie ซึ่งมีการไม่ซื่อสัตย์ต่อกัน
ในการทำธุรกิจ เฮิร์สท์วูดต้องประสบกับภาวะขาดทุน เพราะเขาถูกเพื่อนร่วมหุ้นโกงในการทำธุรกิจ
ที่นิวยอร์ก โดยที่เพื่อนร่วมหุ้นของเขาถอนหุ้นไปทำธุรกิจร่วมกับคนอื่น

จากคำกล่าวของเฮิร์สท์วูดกับแคร์รี่ ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมที่ไม่จริงใจของเพื่อนร่วมหุ้น
ของเขา

"Do you lose what you put in?"

"Yes," said Hurstwood, whose face was a study.

"Oh, isn't that too bad?" said Carrie.

"It's a trick," said Hurstwood. "That's all. They'll start
another place there all right."

(Dreiser. 1970 : 245)

จากการวิเคราะห์วิถีชีวิต และแนวคิดในการดำเนินชีวิตของตัวละครประกอบในนวนิยาย
ทั้ง 2 เรื่อง จะเห็นว่า ตัวละครดังกล่าวมีพฤติกรรมอันแสดงถึงแนวคิดในเรื่องความสำเร็จไปใน

ทิศทางเดียวกับตัวละครเอก อันได้แก่ การให้ความสำคัญกับความสำเร็จด้านวัตถุ ความร่ำรวย และชีวิตที่หรูหรา มากกว่าด้านจิตใจ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยใคร่ขอพูดถึงตัวละครอื่นอีก 2 ตัว ที่มีแนวคิดและพฤติกรรมตรงข้ามกับสิ่งที่กล่าว อันได้แก่ เอ็มเมส (Ames) ในเรื่อง Sister Carrie และนิค จากเรื่อง The Great Gatsby

เอ็มเมสเป็นตัวละครที่เห็นคุณค่าทางด้านจิตใจมากกว่าคุณค่าของวัตถุภายนอก และความร่ำรวย ทั้งจะเห็นได้จากคำพูดที่เอ็มเมสกล่าวกับแกร์ถึงทัศนคติของเขาที่มีต่อความร่ำรวยและวิถีชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อ

"I shouldn't care to be rich," he told her.

"Oh, wouldn't you?" said Carrie, the, to her, new attitude forcing itself distinctly upon her for the first time.

"No." he said. "What good would it do? A man doesn't need this sort of thing to be happy."

(Dreiser. 1970 : 237)

ในทำนองเดียวกับ นิคได้ตำหนิแกทสบี้โดยตรงไปตรงมาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเขา ทั้งคำพูดที่ว่า

"They're a rotten crowd," I shouted across the lawn. "You're worth the whole damn bunch put together."

(Fitzgerald. 1950 : 146)

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับคนอื่น ๆ ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเคซี่และทอมแล้ว นิคยังให้อภัยในการกระทำของแกทสบี้ และกล่าวยกย่องแกทสบี้ว่าเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่และยังมีคุณธรรมมากกว่าคนเหล่านั้น

ท้ายที่สุดนึกแสดงให้เห็นว่าเขาไม่สามารถหนีใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้คนที่มีความแสนสร้งและ
ขาดคุณธรรมได้ ดังจะเห็นได้จากการที่นักคิดสนใจกลับไปใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวที่เมืองเล็กภาคตะวันตก
ตอนกลางตามเดิม

จากการวิเคราะห์แนวคิดเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอกในนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง
ตลอดจนพฤติกรรมของตัวละครอื่น ทำให้ทราบถึงแนวคิด และวิถีชีวิตของคนในสังคมได้เป็นอย่างดี
ซึ่งเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับสภาพสังคมที่แท้จริงในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไป
แล้วในบทที่ 3 สังคมใดก็ตามหากคนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างเห็นแก่ตัว ขาดความรับผิดชอบต่อสังคม
และยกย่องในคุณค่าทางค่านิยมมากกว่าจิตใจ คนในสังคมนั้น ๆ จะไม่มีทางได้รับความสุขที่แท้จริง
ในชีวิต เช่นเดียวกับที่ตัวละครเอกในนวนิยายทั้ง 2 เรื่องได้ประสบไปแล้ว ในฐานะของผู้ศึกษา
วรรณคดี จึงควรใช้สิ่งที่ได้รับจากการอ่านวรรณคดีเป็นเครื่องช่วยเตือนสติให้ตระหนักถึงคุณค่าที่แท้
จริงที่ชีวิตมนุษย์ต้องการ วัตถุ เงินทอง มีคุณค่าต่อชีวิตระดับหนึ่ง ทุกคนย่อมต้องการให้ได้มาซึ่งสิ่ง
เหล่านั้นเพื่อให้มีชีวิตรอดในสังคม แต่อย่างไรก็ตาม ควรระมัดระวังไม่ให้ความต้องการในสิ่งดังกล่าว
มีอิทธิพลเหนือคุณค่าทางจิตใจ ซึ่งหากปฏิบัติได้ดังนี้แล้ว ทุกคนจะสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้
อย่างมีความสุข

สรุปผลการศึกษาวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาวิเคราะห์

จากการศึกษาแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของคนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ที่สะท้อนในนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง คือ Sister Carrie และ The Great Gatsby พบว่า สภาพที่เกิดขึ้นในนวนิยาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องวิถีชีวิต แนวคิด และค่านิยมของตัวละคร มีลักษณะเช่นเดียวกับสภาพสังคมที่เกิดขึ้นจริงในสมัยเดียวกัน นักวิจารณ์ชาวต่างชาติหลายคนได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับสังคมอเมริกันไว้ว่าเป็นสังคมแบบวัตถุนิยม กล่าวคือ คนอเมริกันส่วนใหญ่ตั้งจุดหมายในชีวิตไว้ว่า ชีวิตที่สมบูรณ์คือการได้มาซึ่งความสำเร็จทางด้านวัตถุเพื่อเป็นพื้นฐานของอำนาจที่จะตามมา ดังจะเห็นได้จากการดำเนินนโยบายทางด้านธุรกิจและการเมืองซึ่งเต็มไปด้วยการแข่งขัน การคดโกงและเล่ห์เหลี่ยม (Dodds. 1965 : 237 - 8)

ภาพพจน์ของคนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ดังที่ฟิตซ์เจอรัลด์พยายามถ่ายทอดให้เห็นในสังคมตะวันตกถึง คือการที่คนอเมริกันรักความสนุกสนานจนเกินขอบเขต ทำให้ขาดความรับผิดชอบ ความสนุกสนานที่กล่าว หมายถึง การมีอิสระทางเรื่องเพศ ซึ่งแสดงออกโดยการจกงานเลี้ยงสังสรรค์ การดื่มสุรา การเต้นรำ และการมีเพศสัมพันธ์ สภาพสังคมเช่นที่กล่าวทำให้คนอเมริกันบางกลุ่มบางพวกรับรู้ถึงสภาพสังคมที่เหลวแหลกและความเสื่อมทรามทางด้านศีลธรรมได้เป็นอย่างดี (Lerner. 1957 : 676) สำหรับนวนิยายเรื่อง The Great Gatsby นั้น แอลเลน (Allen. 1964 : 82 - 2, 90) กล่าวว่า แกทสบีเป็นตัวแทนของคนอเมริกันที่มีความทะเยอทะยาน ต้องการอำนาจและความสำเร็จในชีวิต ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของแกทสบีจึงเป็นสิ่งกระตุ้นเตือนให้คนอเมริกันตระหนักถึงชีวิตของตนเองได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับเรื่อง Sister Carrie ที่ผู้เขียนได้สะท้อนให้เห็นถึงสภาพความเสื่อมทางด้านศีลธรรม ซึ่งแม้ว่าใคร่จะไม่ได้โจมตีว่าแครี่มี

พฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับก็ตาม แต่สิ่งที่ใคร่ขอรพยายามที่จะสื่อสารแก่ผู้อ่านคือ มนุษย์เป็นเหยื่อของเวลาและโอกาส ในการตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไป หากผิดพลาด โอกาสต่าง ๆ ในชีวิตก็จะหมดสิ้นลงไปด้วย ดังเช่นที่เฮิร์สท์วูดประสบ เช่นเดียวกับที่แคร์เป็นตัวละครที่พบแต่โอกาสดี ๆ ในชีวิตตลอดมา

จากการวิเคราะห์แนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครในนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง จะเห็นได้ว่าตัวละครเอก รวมทั้งตัวละครประกอบอื่น ๆ มีแนวคิด และค่านิยมในการดำเนินชีวิตเปลี่ยนไปจากสภาพสังคมในสมัยก่อน ในประเด็นนี้ เลอร์เนอร์ (Lerner. 1957 : 672) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า สาเหตุหลักที่ทำให้วิถีชีวิตของคนอเมริกันเปลี่ยนแปลงไป จนก่อให้เกิดสภาพที่ลัทธิเสรีนิยมที่นั่นเป็นผลเนื่องมาจาก ความเจริญก้าวหน้าอย่างมากทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งทำให้ผู้คนร่ำรวยขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เศรษฐีใหม่ อันได้แก่ ชนชั้นกลางในสังคม ได้วางรูปแบบแนวคิด และค่านิยมในการดำเนินชีวิตที่ผิดแผกไปจากแนวคิดที่มีมาแต่เดิม กล่าวคือ การกอบโกยเงินทอง การแสวงหาอำนาจ และการใช้ชีวิตอย่างสนุกสนานเกินขอบเขต

สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปดังกล่าวส่งผลให้แนวคิดในเรื่องของความสำเร็จของตัวละครเอกเป็นไปดังที่ได้วิเคราะห์ไปแล้วในบทที่ 4 ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ตัวละครเอกทั้ง 2 เรื่อง คือ แคร์ และแกทสบี้ มีอุดมการณ์ที่ดี คือ ต้องการประสบความสำเร็จเพื่อที่จะได้อยู่ในสังคมคนอเมริกันได้อย่างมีเกียรติเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพราะฉะนั้นแคร์และแกทสบี้ จึงพยายามแสวงหาหนทางไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการเพื่อวิถีชีวิตที่ดีกว่า กล่าวคือ การเดินทางออกจากถิ่นเกิดไปแสวงหาโชคผลาญ แต่อย่างไรก็ตาม ตัวละครทั้งสองมีแรงจูงใจที่ต่างกัน แคร์ต้องการมีชีวิตที่ดีขึ้น ต้องการความสะดวกสบาย ในขณะที่แกทสบี้ต้องการพิสูจน์ตัวเองให้เป็นที่ยอมรับของหญิงคนรัก แต่เนื่องจากตัวละครเอกทั้งสองขาดประสบการณ์ และความเข้าใจในสภาพสังคมที่แท้จริง ดังนั้น วิถีทางที่จะได้มาซึ่งความสำเร็จของคนทั้งสองจึงไม่ได้เป็นสิ่งที่น่าชื่นชมเท่าใดนักหากมองในแง่ของคุณธรรม จากบทวิเคราะห์ข้างต้นพอสรุปพฤติกรรมของแกทสบี้ได้ดังนี้

1. หลอกลวงผู้อื่นในเรื่องภูมิหลังของตนเอง
2. หลอกลวงผู้อื่นเรื่องการศึกษา

3. การประกอบอาชีพทุจริต
4. มีความคิดว่าเงินสามารถบันดาลทุกสิ่งได้
5. ต้องจบชีวิตอย่างน่าเสียดายเพราะไม่มีใครเห็นคุณค่า

ส่วนแครี่มีความบริสุทธิ์ใจและต้องการแสวงหาโซคลา วิถีชีวิตทำให้พบกับผู้คนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูเอห์ และเฮิร์สท์วูด ผลักดันให้ชีวิตของแครี่เปลี่ยนแปลงไปในเรื่องของค่านิยมที่หึงเหือ แครี่เหมือนกับแกทส์บี้ คือขาดความเข้าใจในสภาพสังคมที่แท้จริงของอเมริกา คิดว่าตนเองสามารถก้าวไปสู่ความสำเร็จแล้ว แต่เมื่อมาถึงจุดที่แครี่ประสบความสำเร็จทางด้านการงาน แครี่ก็หาได้มีความสุขที่แท้จริงไม่ ในตอนจบแครี่มีแต่ความเหงาและโศกเศร้า

สำหรับเฮิร์สท์วูดและเคซี เป็นชนชั้นกลางที่ประสบความสำเร็จในชีวิต คือ มั่งมีแต่ไม่มีความสุขในชีวิต ตัวละครทั้งสองมีสภาพคล้ายคลึงกันคือ พยายามแสสร้งว่ามีความสุข แต่แท้จริงเบื้องหลังเต็มไปด้วยความหลงกลวง หักหลังกันเอง ทั้งสองเป็นตัวแทนของสภาพสังคมที่เสื่อมทรามทางด้านศีลธรรมของอเมริกา

เฮิร์สท์วูดคิดว่าเคซีตรงที่มีความรับผิดชอบต่อชะตากรรมของเขาโดยการฆ่าตัวตาย ในขณะที่เคซีไม่มีจิตสำนึกในเรื่องนี้แต่อย่างใด

พฤติกรรมของตัวละครอื่น ๆ ที่ปรากฏในนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง ทำให้ทราบว่าแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของคนในสังคมอเมริกันนั้นเป็นไปในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ ทุกคนต้องการชีวิตที่สุขสบาย ร่ำรวย โดยละเลยในเรื่องคุณธรรม แต่อย่างไรก็ตาม ตัวละครบางตัวแสดงให้เห็นถึงสำนึกในเรื่องความผิดชอบชั่วดีว่ามีคุณค่าเหนือสิ่งอื่นใดและเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความสำเร็จที่แท้จริงในชีวิต ความผันแปรของอเมริกันนั้นไม่ใช่สิ่งที่เลวร้าย แต่คนที่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริงได้ต้องไม่มีภาพลวงตาตั้งเช่นที่ตัวละครเอกมีอยู่

นอกเหนือจากนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง ที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ไปแล้วนั้น ยังมีนวนิยายของนักเขียนคนอื่น ๆ ที่น่าสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องแนวคิดเรื่องความสำเร็จ อันได้แก่

1. นวนิยายเรื่อง The American ของ เฮนรี เจมส์ (Henry James) สะท้อนสภาพวิถีชีวิตของคนอเมริกันส่วนใหญ่ที่มุ่งมั่นสร้างฐานะตนเองจากการประกอบอาชีพนักธุรกิจ ตัว

ละครเอกในเรื่อง คือ คริสโตเฟอร์ นิวแมน (Christopher Newman) เป็นลักษณะของคนที่ยึดมั่นในตัวเองอย่างแท้จริง กล่าวคือ เป็นชนชั้นกลางที่ฐานะยากจน ขาดทุนสร้างฐานะจากการทำธุรกิจจนกระทั่งร่ำรวย แต่อย่างไรก็ตาม วิถีชีวิตของตัวละครเอกในเรื่องกลับไม่ประสบความสำเร็จทางส่วนตัว การที่ทุ่มเทเวลาให้กับการทำงานมากเกินไปทำให้ชีวิตครอบครัวล้มเหลว ลักษณะของนิวแมน ถือกันว่าเป็นลักษณะที่เป็นแบบฉบับของผู้ชายอเมริกันในสมัยศตวรรษที่ 20 (Millgate. 1873 : 1 - 9)

2. นวนิยายเรื่อง The Golden Bowl ของ เฮนรี เจมส์ มีแก่นเรื่องเช่นเดียวกับเรื่อง The American กล่าวคือ ตัวละครเอกคือ อัดัม เวอร์เวอร์ (Adam Verver) เป็นนักธุรกิจที่สร้างตนเองจากชนชั้นกลางที่มีฐานะไม่ร่ำรวยนัก จนสามารถประสบความสำเร็จในด้านหน้าที่การงาน แต่กลับมีปัญหาทางด้านการครอบครัวเนื่องจากการให้ความรักความอบอุ่นแก่ครอบครัวเป็นการให้ทางด้านวัตถุ เงินทองมากกว่าความเข้าใจกันอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่ตัวละครเอกเลือกแต่งงานกับภรรยาเนื่องจากเหตุผลทางด้านสังคม (Millgate. 1873 : 12 - 16)

อัมพร (Amporn. 1988 : 55 - 56) กล่าวว่า นวนิยายเรื่อง The Golden Bowl สะท้อนให้เห็นอย่างเด่นชัดถึงสภาพปัญหาสังคมปัจจุบันในหลาย ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับกิเลส เงินทอง เพศสัมพันธ์ การแต่งงาน ความหลงกลวง การเอาใจเอาเปรียบกัน การทรยศหักหลังกัน ตลอดจนเรื่องความปลอมก๊วยในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นวนิยายเรื่องนี้มุ่งสะท้อนปัญหาเรื่องความรักและชีวิตสมรส แต่อย่างไรก็ตาม ตัวละครเอกฝ่ายหญิงในนวนิยายเรื่องนี้สามารถเรียนรู้และเข้าใจชีวิตได้ดียิ่งขึ้นโดยผ่านประสบการณ์อันเลวร้าย และประสบกับความสุขในครอบครัวของเรื่อง

3. นวนิยายเรื่อง McTeague ของ แฟรงก์ นอร์ริส (Frank Norris) ซึ่งแม้ว่าจะเป็นนวนิยายในแนวธรรมชาตินิยม แต่ก็สะท้อนให้ผู้อ่านได้ตระหนักถึงความผิดพลาดของคนที่เกิดจากสิ่งล่อในทางวัตถุ เงินทอง ตลอดจนอิทธิพลและแรงผลักดันจากสังคม ดังจะเห็นได้จากตัวละครเอกในเรื่องต้องกลายเป็นผู้ร้ายฆ่าคนตายเพราะต้องการที่จะได้เงินของผู้อื่น (Magill. 1986 : 3596 - 3598)

ในเรื่อง Mctague การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ได้มาซึ่งเงิน มีบทบาทที่สำคัญในฐานะตัวดำเนินเรื่อง ซึ่งนอร์ริสทราบดีว่าสิ่งนี้คือสภาพความเป็นจริงในสังคม เงินมีอิทธิพลทำให้เพื่อนกลายเป็นศัตรูกัน สาบมีรยาต้องประหัดประหารกัน กล่าวโดยสรุปจะเห็นว่า เงินคือตัวก่อให้เกิดกิเลส ความโลภ และการประพฤติดินในที่สุด (Kaplan. 1981 : 111)

4. นวนิยายเรื่อง Jennie Gerhardt ของไครเซอร์ เป็นการดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของคนในสังคมที่พัฒนาารุกหน้าอย่างรวดเร็วจนในทางด้านเศรษฐกิจแต่ละมอดยทางด้านคุณธรรมตัวละครเอก คือ เจนนี่ (Jennie) ต้องเอาตนเองเข้าแลกกับการได้มาซึ่งฐานะทางการเงินที่ดีขึ้นและเพื่อความอยู่รอดของครอบครัว นวนิยายเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นถึงการไขว่คว้าให้ได้มาในสิ่งที่ตนเองไม่รู้คุณค่าที่แท้จริง และความสับสนที่เกิดจากการดำเนินชีวิตที่ขาดเป้าหมายที่ถูกต้อง (Magill. 1986 : 2998 - 2999)

5. นวนิยายเรื่อง A Hazard of New Fortunes ซึ่งเขียนขึ้นโดย วิลเลียม คินโฮเวลล์ (William Dean Howells) กล่าวถึง สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงจากสภาพสังคมเกษตรกรรมไปสู่สภาพสังคมแบบอุตสาหกรรมของประเทศสหรัฐอเมริกา นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1890 เป็นต้นมาผู้คนในสังคมให้ความสนใจในการลงทุนทางด้านธุรกิจมากกว่าการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ดังที่เคยเป็นมาแต่เดิม ยิ่งไปกว่านั้น ตัวละครส่วนใหญ่ในเรื่องให้ความสนใจในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมกันมากขึ้น ดังจะเห็นได้จาก ตัวละครเอกในเรื่อง คือ ครายโฟส (Dryfoos) เป็นนายทุนที่เฉลียวฉลาดและเห็นแก่ตัวในการดำเนินธุรกิจ มีการแข่งขันในการประกอบอาชีพ ซึ่งถึงแม้ว่าครายโฟสจะประสบความสำเร็จในด้านการงานอาชีพ แต่เขากียังคงไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมมากนัก เนื่องมาจากการประกอบอาชีพอย่างเอาร้กเอาเปรียบ รวมทั้งภูมิหลังที่ไม่มีดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องการศึกษา ห้ายที่สุดตัวละครเอกต้องประสบกับความล้มเหลวในชีวิต สาเหตุหลักเพราะชีวิตอยู่ภายใต้อิทธิพลของเงิน และใช้ชีวิตอย่างฟุ้งเฟ้อ ละเลยในเรื่องคุณธรรม จนกระทั่งล้มวิธีชีวิตที่สงบสุขแบบสังคมชนบทที่ตนเองเคยใช้ชีวิตอยู่มาก่อน (Millgate. 1873 : 20 - 27)

แคดี้ (Cady. 1956 : 83) กล่าวว่า แทนจะไม่มีนวนิยายอเมริกันเรื่องใดที่สามารถสะท้อนสภาพการเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบทสู่สังคมแบบธุรกิจได้ก็เท่ากับนวนิยายเรื่อง A Hazard of New Fortunes สัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงสภาพสังคมเชิงธุรกิจคือการที่ผู้คนให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคมและมารยาททางสังคม เพื่อประโยชน์ในการติดต่อกำเนินธุรกิจ อาทิเช่น การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสโมสรต่าง ๆ การจับกลุ่มในสังคม และการยึดถือตามแนวทางที่เป็นประเพณีนิยมในสังคม เช่น การรับประทานอาหารเย็นนอกบ้าน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้นับเป็นวิถีชีวิตใหม่ของชนในเมืองใหญ่ ซึ่งวิถีชีวิตดังกล่าวทำให้ตัวละครในเรื่องขาดความสุขที่แท้จริงในชีวิต เพราะต้องแข่งขันในสิ่งที่ฉาบฉวย ดังจะเห็นได้จาก ครอบครัวยุคใหม่ของตัวละครเอกในเรื่องนี้ที่ต้อกลเป็นเหยื่อของสังคมในโลกสมัยใหม่ (Foster. 1959 : 60 - 62)

6. นวนิยายเรื่อง The House of Mirth ของ อีดิธ วอร์ตัน (Edith Wharton) มีแนวเรื่องคล้ายคลึงกับเรื่อง Sister Carrie ของ ไครเซอร์ โดยเฉพาอย่างยิ่งพฤติกรรมที่ไต่เต้าไปสู่ความสำเร็จของตัวละครเอกหญิง คือ ลิลี บาร์ท (Lily Bart) เป็นเช่นเดียวกับเกร์ต่างกันตรงที่ว่า ในตอนจบของเรื่อง ลิลีต้องประสบกับชะตากรรมจากการกระทำของคนคือมีชีวิตที่ยากจนลง แต่เกร์กลับมีชีวิตที่ร่ำรวย สะดวกสบาย ได้รับการยกย่องจากคนในสังคม (Millgate. 1873 : 54 - 57)

7. นวนิยายเรื่อง The Custom of the Country เป็นนวนิยายอีกเรื่องหนึ่งของ อีดิธ วอร์ตัน ที่ถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้เห็นถึงวิถีชีวิตของผู้นำครอบครัวที่เป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียง เชี่ยวชาญทางด้านธุรกิจแต่กลับประสบความล้มเหลวในเรื่องความรักและชีวิตครอบครัวเนื่องจากขาดความเข้าใจในองค์ประกอบที่แท้จริงของชีวิต ตัวละครเอกมีความเห็นว่าชีวิตจะมีความสุขสมบูรณ์หากมีความพร้อมในด้านเงินทองและวัตถุ มีสภาพความเป็นอยู่อย่างหรูหรา ซึ่งลักษณะแนวคิดของตัวละครเอกคล้ายคลึงกับแนวคิดของแกทส์บี้ ใน The Great Gatsby กล่าวคือ คิดว่าเงินสามารถบันดาลทุกสิ่งทุกอย่างได้ นอกเหนือจากตัวละครเอกแล้ว ตัวละครอื่น ๆ ก็ดำเนินชีวิตอย่างฟุ้งเฟ้อเช่นเดียวกับทอมและเคย์ ในเรื่อง The Great Gatsby เช่นกัน (Millgate. 1873 : 59 - 63)

8. นวนิยายเรื่องสุดท้ายที่จะเสนอแนะ คือเรื่อง Babbitt ซึ่งแต่งโดย ซินแคลร์ ลูวิส (Sinclair Lewis) เป็นนวนิยายที่มีแก่นเรื่องคล้ายคลึงกับนวนิยายเรื่องอื่น ๆ ที่กล่าวข้างต้น คือ ตัวละครเอกเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในชีวิตจากการสร้างตนเอง แต่อย่างไรก็ตาม นวนิยายของลูวิส มีบทสรุปที่เป็นข้อคิดแนวทางสำหรับคนที่ต้องการจะดำเนินชีวิตให้มีความสุขอย่างแท้จริงในสภาพสังคมแบบวัตถุนิยม ตัวละครเอกคือแบ็บบิทท์สามารถเรียนรู้ความเป็นจริงและความสุขที่แท้จริงที่ตนเองต้องการได้ในท้ายที่สุด เขาไม่ได้ประสบความสำเร็จล้มเหลวเนื่องมาจากคุณธรรมที่เขายึดถืออยู่ (O'Connor. 1964 : 54)

นวนิยายทั้งหมดมีแก่นเรื่องที่เน้นถึงการสร้างตนเอง และความฝันที่จะมีความเป็นอยู่ที่ดีและเป็นที่ยอมรับในสังคม แม้ว่าตัวละครเอกบางครั้งต้องประสบกับความล้มเหลวก็ตาม ในสังคมที่แท้จริงของชนอเมริกัน แนวคิดในการสร้างตนเองยังคงมีอิทธิพลอย่างมาก ซึ่งผู้ที่เป็นแบบฉบับในการสร้างตนเองที่ถูกต้อง คือ เบนจามิน แฟรงคลิน ดังที่ได้อ้างอิงไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับแนวคิดในเรื่องความสำเร็จ มีคนอเมริกันที่สำคัญ ๆ ที่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง โดยการดำเนินชีวิตภายใต้คุณธรรม 13 ประการของแฟรงคลิน อันได้แก่ ความอดทน ความสันโดษ ความมีระเบียบ ความตั้งใจแน่วแน่ ความมั่งคั่ง ความขยัน ความจริงใจ ความยุติธรรม ความเรียบง่ายในการดำเนินชีวิต ความสะอาด ความสันติสุข การรักษาใจและใจให้บริสุทธิ์ และการถ่อมตน

แนวคิดในการสร้างตนเองดังกล่าวเป็นแบบอย่างที่ดีซึ่งจะนำมาซึ่งความสำเร็จตามแนวทางที่ถูกต้อง ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างการดำเนินชีวิตของบุคคล 2 คน ที่ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินชีวิตโดยยึดหลักคุณธรรมดังกล่าวข้างต้น

1. แอนครู คาร์เนกี เป็นมหาเศรษฐีนักธุรกิจชาวอเมริกันที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงทั้งทางด้านการเงิน หน้าที่การงาน และเป็นที่ยอมรับในสังคมอย่างแท้จริง คาร์เนกีเป็นตัวอย่างของการสร้างตนเอง โดยเริ่มจากชีวิตวัยเด็กที่ยากจน และสามารถไต่เต้าไปสู่ความสำเร็จทางด้าน

ธุรกิจภายในเวลาไม่นานนัก มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่ามหาเศรษฐีจำนวนมากของอเมริกามักจะมีภูมิหลังที่ยากจนมาก่อน จนเกิดคำถามที่ว่า ความยากจนคือแรงผลักดันให้เกิดความแข็งแกร่งในการบากบั่นสร้างฐานะใช้หรือไม่

คาร์เนกีดำเนินชีวิตอย่างมีระเบียบแบบแผน จะเห็นได้ว่า เขาต่อต้านบุคคลที่ดื่มสุราและเที่ยวกลางคืน โดยให้เหตุผลว่าพฤติกรรมเช่นที่กล่าวจะเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าในชีวิต คาร์เนกียังได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญที่บรรดานักธุรกิจควรมีว่า คือการตรงต่อเวลา คุณสมบัติของคาร์เนกีก่อประการหนึ่งที่ส่งผลให้เขาประสบความสำเร็จในชีวิตในทุก ๆ ด้าน คือการเป็นคนที่ใฝ่หาความรู้ รักการอ่านเป็นชีวิตจิตใจ คาร์เนกีอ่านหนังสือทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นวรรณคดี นวนิยาย และหนังสือเกี่ยวกับธุรกิจ และความรู้ที่ได้จากการอ่านนี้เองที่ทำให้เขาเป็นคนสุขุม รอบคอบ และมีการตัดสินใจที่กว้างไกล จนกระทั่งประสบความสำเร็จเช่นที่กล่าว (Wyllie. 1954 : 24, 48 - 58)

2. เฮนรี ฟอร์ด เป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงอีกคนหนึ่งของอเมริกา ที่ดำเนินชีวิตโดยยึดหลักการสร้างตนเองตามแนวของแฟรงคลิน เช่นเดียวกับคาร์เนกี ฟอร์ดมีเชื้อสายสก็อตต์ไอริส เกิดที่มิชิแกน ครอบครัวมีฐานะยากจน ประกอบอาชีพในไร่ นา ฟอร์ดมีความมุ่งมั่นตั้งแต่วัยเด็กแล้วว่า จะต้องดิ้นรนเองให้พ้นจากการเป็นชาวนาชาวไร่ เขาเสี่ยงโชคเข้ามาแสวงหางานทำตามความต้องการและความถนัดที่มีอยู่ โดยเริ่มจากการทำงานรับจ้างทางด้านการช่างยนต์ เครื่องจักร จนกระทั่งสามารถลงทุนทำกิจการด้านนี้ด้วยตนเองในเวลาต่อมา

ฟอร์ดมีชื่อเสียงจากการผลิตรายยนต์รุ่นโมเดล ที ซึ่งเป็นที่ยอมรับเพราะราคาถูกและทนทาน ประกอบกับฟอร์ดมีนโยบายในการบริหารงานที่ดี เขาเป็นตัวอย่างแก่คนงานในเรื่องความมั่งคั่ง อุดม ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นผู้ที่ริเริ่มให้คนงานออมนิพาร์ทเมนต์หนึ่งไว้กับทางบริษัทเพื่อสามารถนำไปใช้ได้ใญ่ยามจำเป็น นอกจากความมั่งคั่งแล้ว ฟอร์ดนับได้ว่าเป็นคนที่เคร่งศาสนา และไม่มั่วสุม อายุมุข คุณสมบัติทั้งหมด ทำให้เขาประสบความสำเร็จจนเป็นที่ยกย่องโดยทั่วไป (Fishwick. 1969 : 93, 101)

จากตัวอย่างวิถีชีวิตที่กล่าวมานั้นเป็นเครื่องสนับสนุนว่า การดำเนินชีวิตตามแบบอย่างความฝันของคนอเมริกันที่คตินั้นยังคงมีอยู่และเป็นที่ยอมรับจากคนส่วนใหญ่

ข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1. ได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิชเชอร์ และอีโคโนร์ ไตรเซอร์ ซึ่งเป็นนักเขียนที่สำคัญของอเมริกาในสมัยต้นศตวรรษที่ 20
2. ได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับแนวคิด อุดมคติ และปรัชญาที่นำไปสู่ความสำเร็จของคนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20
3. ได้ทราบรายละเอียดของสภาพเศรษฐกิจและสังคมของอเมริกาในสมัยต้นศตวรรษที่ 20
4. ให้ผลทางด้านความรู้สึก ทำให้เข้าใจสภาพสังคมอเมริกันตลอดจนอุดมการณ์ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางด้านจริยธรรม

นอกจากรายละเอียดที่ผู้วิจัยได้เสนอไว้ในปฏิญญาพันธแล้ว ยังมีเรื่องอื่น ๆ ที่น่าสนใจและสมควรมีการศึกษาเพิ่มเติมอีก เช่น

1. ศึกษาแนวคิดเรื่องความสำเร็จที่ปรากฏในนวนิยายเรื่องอื่น ๆ ในช่วงสมัยเดียวกัน เพื่อให้ทราบทัศนคติ และแนวคิดดังกล่าวได้ลึกซึ้ง และเข้าใจมากยิ่งขึ้น
2. ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมสำคัญ ๆ ที่เป็นต้นเหตุให้เกิดแนวคิดในเรื่องความสำเร็จ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องอิทธิพลของค่านิยมต่อแนวคิดของคนในสังคม

3. ประสพการณ์ในชีวิตของผู้เขียนนวนิยายเป็นข้อมูลที่สำคัญยิ่ง นักเขียนจึงมักถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้รับลงไปในงานเขียนของเขา ฉะนั้นจึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของนวนิยายทั้งสองเรื่องดังกล่าวกับชีวประวัติของนักเขียนทั้งสองคนว่าเกี่ยวโยงหรือสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. ประวัติศาสตร์อเมริกา. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2518.
- ฉันทนา ไชยชิต. งานเขียนขึ้นเอกในวรรณคดีอเมริกันศตวรรษที่สิบเจ็ดถึงต้นศตวรรษที่ยี่สิบ.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- _____. งานเขียนขึ้นเอกในวรรณคดีอเมริกันศตวรรษที่ยี่สิบถึงปัจจุบัน. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- ทองคุณ หงส์พันธ์. การศึกษากับการพัฒนา : แนวความคิดทฤษฎีและการปฏิบัติ. ม.ป.ป.
- วิภา กงกะนันท์. วรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516.
- สนธิ คชสิทธิ์. การศึกษากับสังคม. ลำพูน : หัดดโกศลการพิมพ์, 2520.
- สมร นิติทัศน์ประกาศ. ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1895 - 1945 : ยุคหลังสงคราม
กลางเมือง - สงครามโลกครั้งที่ 2 เล่ม 1. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- สุรพงษ์ ปนาทกุล. ความรู้เบื้องต้นทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2526.
- สุรพงษ์ ภักดี. การวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายของ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์
ฟิตซ์เจอร์รัลด์. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2523. ถ่ายเอกสาร.
- สุรีย์ พงษ์จันทร์. ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก, 2523.
- เสริมจิตร สิงห์เสนี. ความรู้เบื้องต้นในเรื่องวรรณคดีอังกฤษและวรรณคดีอเมริกัน. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518.
- เสริมจิตร สิงห์เสนี และธัญรัตน์ ปาณะกุล. ความรู้เบื้องต้นเรื่องวรรณคดีอังกฤษและวรรณคดี
อเมริกัน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2529.
- อมร รักษาสิทธิ์ และคนอื่น ๆ. ทฤษฎีและแนวความคิดในการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2515.

- Aldridge, John W. After the Lost Generation. New York : McGraw-Hill, 1951.
- Alexander, Ernest B. Urban Planning : A guide to Information Sources. Detroit : Gale Research Co., 1979.
- Allen, Frederick Lewis. Only Yesterday. New York : Harper and Row, Inc., 1921.
- Allen, Walter. The Modern Novel in Britain and the United States. New York : E.P. Dulton and Co., Inc., 1964.
- Baldwin, Leland D. The Stream of American History Vol. 2. 4th ed. New York : Van Nostrand Reinhold Company, 1969.
- Beebe, Maurice. "Fitzgerald, F. Scott," in The Encyclopedia American. V.11. p. 339 - 341. New York : edited by Bernald S. Cayne. Americana Corporation, 1975.
- Boorstin, Daniel J. The American : The Democratic Experience. New York : Random House, 1973.
- Cady, Edwin H. The Road to Realism - The Early Years 1837 - 1885 of William Dean Howells. U.S.A. : Syracuse University Press, 1956.
- Catton, Bruce. The Cevil War. Boston : Houghton Mifflin Company, 1898.
- Chudacoff, Howard P. The Evolution of American Urban Society. New Jersey : Engle-wood cliffs, Prentice - Hall, Inc., 1975.
- Cochran, Thomas C. The American Business System : A Historical Perspective 1900 - 1955. 2nd ed. Cambridge, Massachusetts : Haward University Press, 1960.
- Coleman, Richard P., Lee Rainwater and Kent A. McClelland. Social Standing in America : New Dimensions of Class. New York : Basic Books, Inc., Publishers, 1978.
- Curti, Merli. The Growth of American Thought. 3rd ed. New York : Harper and Row, 1964.
- Davis, Joseph S. The World between the Wars, 1919 - 39 : An Economist's View. Baltimore, London : The Johns Hopkins University Press, 1975.
- Davis, Ronald L. "Introduction," in The Social and Cultural Life of the 1920s. p.1. edited by Ronald L. Davis. U.S.A. : Holt, Rinehart and Winston ; Inc., 1972.

- Dodds, John W. Everyday Life in Twentieth Century America. New York : G. P. Putnam's Sons, 1965.
- Fishwick, Marshall. The Hero American Style. New York : David McKay Company, Inc., 1969.
- Fitzgerald, Francis Scott. The Great Gatsby. New York : Penguin books Ltd., 1950.
- Foster, Richard. "The Contemporaneity of Howells," The New England Quarterly. 32(1) : 54 - 56; March, 1959.
- Freidel, Frank. American in the Twentieth Century. 3 rd ed. New York : Crolier Incorporated, 1970.
- Fryer, Sarah Beebe. "Fitzgerald's New Women" : Harbingers of Change. New York : U.M.I. Research Press, 1988.
- Geismar, Maxwell. "Fitzgerald, F. Scott," in Collier's Encyclopedia V.10. p. 32 - 33. New York : edited by William D. Halsey. The Crowell - Collier Publishing Company, 1962.
- Goldhurst, William. F. Scott Fitzgerald and His Contemporaries. Cleveland and New York : The World Publishing Company, 1963.
- Greer, Thomas H. American Social Reform Movements : Their Pattern Since 1965. New York : Prentice-Hall, Inc., 1949.
- Ingle, L. L. and James A. Ward. American History : A Brief View. U.S.A. : Little Brown and Company Limited, 1978.
- International Communication Agency Embassy of the United States. An Outline of American History. n.d.
- James, C. Vaughan. Soviet Socialist Realism. London : Macmillan, 1973.
- Kazin, Alfred. On Native Grounds. New York : Harcourt, Brace and World, Inc., 1942.
- Kramer, Eugene. "Fitzgerald, Francis Scott Key," in The American People Encyclopedia V.8. p. 582. New York : edited by Edward Humphrey. Crolier Incorporated, 1963.
- Lehan, Richard D. F. Scott Fitzgerald and the Craft of Fiction. Carbondale and Edwardsville : Southern Illinois University Press, 1966.

- Lerner, Max. American As a Civilization : Life and Thoughts in the United States Today. New York : Simon and Schuster, 1957.
- Lingeman, Richard. Theodore Dreiser at the Gate of the City 1871 - 1901. New York : G. P. Putnam's Sons, 1986.
- Long, Robert Emmet. The Achieving of The Great Gatsby. New Jersey : Associated University Presses, 1979.
- Lynn, Kenneth S. The Dream of Success : A Study of the Modern American Imagination. Boston : Hoston, Houghton Mifflin Company, 1955.
- Magill, Frank N. "The Great Gatsby," in Masterpieces of World Literature in Digest Form. p. 329 - 331. New York : Harper and Row Publisher, 1952.
- Magill, Frank N. Masterplots. Vol. 2, 5. New Jersey : Englewood Cliffs, 1986.
- Matthiessen, F. O. Theodore Dreiser. New York : Sloane, 1951.
- Millgate, Michale. American Social Fiction : James to Cozzens. New York : Barnes and Noble, Inc., 1873.
- Miller, James E. "Fitzgerald, Francis Scott Key," in Encyclopedia Britannica V.9. p. 355 - 336. London : edited by Walter Yust. Encyclopedia Britannica, Ltd., 1959.
- Mizener, Arthur. The Far Side of Paradise. 2nd ed. Boston : Hoston, Houghton Mifflin Company, 1965.
- Mowry, George E. The Urban Nation, 1920 - 1926. New York : Hill and Wang, 1965.
- Nevins, Allan. A History of the American People from 1492. London : Oxford University Press, 1967.
- O'Connor, William Van. Seven Modern American Novelists. Minneapolis : The University of Minnesota Press, 1964.
- Pizer, Donald. Sister Carrie : An Authoritative Text Backgrounds and Sources Criticism. New York : W. W. Norton and Company, Inc., 1970.
- Quinn, Arthur Hobson. American Fiction. New York : Harper and Row ; Inc., 1936.
- Ritchie, Donald A. Heritage of Freedom : History of the United States. U.S.A. : Macmillan Publishing Company. 1985.

- Srisermphok, Amporn Amaracheewa. Henry James's Exploration of the Moral Life of the Innocent. Mahasarakham : Srinakharinwirot, Mahasarakham, 1988.
- Tumberlake, James H. Prohibition and the Progressive Movement : 1900 - 1920. Cambridge : Harvard University Press, 1963.
- Turnbull, Andrew. Scott Fitzgerald. New York : Charles Scribner's Sons, 1962.
- Walcutt, Charles C. American Literary Naturalism : A Divided Stream. Minneapolis : University of Minnesota Press, 1956.
- Wilder, Howard B., Robert P. Ludlum and Herriet McCune Brown. This is American's Story. 5th ed. Boston : Houghton Mifflin Company, 1983.
- Wilson, Mitchell. American Science and Invention. New York : Simon and Schuster, 1954.
- Wyllie, Irvin G. The Self - Made Man in America. New Brunswick, N. J. : Rutgers University Press, 1954.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวปริญานัฐ ชื่อสกุล ปานะฤทธิ์

เกิดวันที่ 31 เดือน มีนาคม พุทธศักราช 2507

สถานที่เกิด ลำปางเมือง จังหวัดลำปาง

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 20/25 ม. 8 ถนนลาดพร้าว 23

แขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10900

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์

สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

126/1 ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ 10400

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2528 มัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย จังหวัดลำปาง

พ.ศ. 2529 ค.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูลำปาง

พ.ศ. 2535 กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แนวคิดในเรื่องความสำเร็จของชาวอเมริกันที่สะท้อนในนวนิยาย
สมัยต้นศตวรรษที่ 20

บทคัดย่อ
ของ
ปรียานุช ปวนะฤทธิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ความหลักรัฐธรรมนูญการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ
กันยายน 2535

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาค้นคว้าแนวคิดในเรื่องความสำเร็จของคนอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 ที่สะท้อนในนวนิยายเรื่อง Sister Carrie ของ ธีโอดอร์ ไตรเซอร์ และ The Great Gatsby ของ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิทซ์เจอรัลด์ โดยวิเคราะห์จากแนวคิดเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอกและทัศนคติของตัวละครอื่นที่มีต่อแนวคิดดังกล่าว

จากการศึกษาพบว่า แนวคิดในเรื่องความสำเร็จของตัวละครเอกในนวนิยายทั้งสองเรื่องแยกเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. มีอุดมการณ์ในเรื่องความสำเร็จ กล่าวคือ ความพยายาม ความอดทน และความทะเยอทะยาน
2. ความร่ำรวย ชีวิตที่หรูหรา และความพร้อมทางด้านการเงิน
3. การยอมรับจากสังคม

ยุทธวิธีที่ตัวละครเอกใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จดังกล่าว คือ ความขยัน อดทน มีอุดมการณ์แน่วแน่ในชีวิต ตัวละครเอกในนวนิยายทั้งสองเรื่องประสบความสำเร็จทางด้านการเงิน แต่ล้มเหลวในชีวิตส่วนตัว เนื่องจากสาเหตุหลัก คือการไม่เข้าใจความเป็นจริงของสังคม การขาดคุณธรรม ขาดความรับผิดชอบ ตลอดจนความเห็นแก่ตัว

ทั้งไทรเซอร์ และฟิทซ์เจอรัลด์ แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จอันแท้จริง นอกเหนือจากคุณสมบัติดังกล่าวเบื้องต้นของตัวละครเอกแล้ว ยังเน้นให้เห็นถึงแนวคิดของคนอเมริกันในเรื่องการสร้างตนเองตามแบบฉบับของเบนจามิน แฟรงคลิน ซึ่งยังคงมีอิทธิพลต่อคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง The Great Gatsby จะเห็นแนวคิดดังกล่าวอย่างชัดเจน ผู้เขียนต้องการแสดงให้เห็นว่า ความสำเร็จทางวัตถุเพียงอย่างเดียวที่ตัวละครเอกทั้งสองเรื่องได้รับยังมีใช้ความสำเร็จที่แท้จริงของชีวิต ความสำเร็จที่แท้จริงในชีวิตต้องประกอบไปด้วยความมีคุณธรรม และการยอมรับจากสังคม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสุขอย่างแท้จริงได้

THE AMERICAN NOTIONS OF SUCCESS AS EXPRESSED IN
THE EARLY TWENTIETH CENTURY AMERICAN NOVELS

AN ABSTRACT

BY

PREEYANUCH PAWANARITH

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in English
at Srinakharinwirot University
September 1992

The purpose of this thesis is to analyse the American notions of success as expressed in Theodore Dreiser's, Sister Carrie, and Francis Scott Key Fitzgerald's, The Great Gatsby. The procedure is an investigation of the main characters' notions of success and the other characters' attitudes towards these notions.

The findings are that the main characters' notions of success can be categorized as the following :

1. having strong will to succeed - attempt, endurance, and ambition
2. wealth, luxurious life, and material accomplishment
3. social recognition

Their means for success are industry, endurance, and strong determination. However, happiness is beyond the reach of the two protagonists due to illusion about society, moral declination, irresponsibility, and selfishness which impede them from being recognized by society.

Apart from the above criterion for success, Dreiser and Fitzgerald also show that Benjamin Franklin still has a great influence upon young American people as a model of a successful American self-made man. In The Great Gatsby, this idea is quite explicit. Moreover, the writers want to point out that material accomplishment alone cannot make us happy. Morality and social recognition are the main parts of satisfied lives.